

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 21

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

24 stycznia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 67/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. dostosowujące do postępu technicznego po raz dziewiąty rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽¹⁾ 3**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 oraz do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 27 ⁽¹⁾ 10**
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Zmian Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) ⁽¹⁾ 16**
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 71/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. ustalające ilość kukurydzy udostępnioną do skupu interwencyjnego w roku gospodarczym 2008/2009 (etap drugi) 38

Cena: 22 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2009/4/WE z dnia 23 stycznia 2009 r. środki przeciwdziałania służące do zapobiegania manipulacjom zapisami tachografu i do wykrywania ich, zmieniające dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG ⁽¹⁾** 39

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada i Komisja

2009/50/WE, Euratom:

- ★ **Decyzja Rady i Komisji z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej** 41

Komisja

2009/51/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie przyznania kontyngentów przywozowych na substancje kontrolowane na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8100)** 43

2009/52/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie przyznania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8398)** 53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Europejski Bank Centralny

2009/53/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2008/23) 66

2009/54/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne (EBC/2008/24) 69

2009/55/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 grudnia 2008 r. określająca warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz korekty opłaconego kapitału (EBC/2008/25) 71

2009/56/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 grudnia 2008 r. zmieniająca decyzję EBC/2001/15 dotyczącą emisji banknotów euro (EBC/2008/26) 75

2009/57/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne do uzupełnienia całkowitej wartości kapitałowej Europejskiego Banku Centralnego oraz do dostosowania poziomu wiarygodności krajowych banków centralnych równoważnych przekazanym rezerwom walutowym (EBC/2008/27) 77

2009/58/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne (EBC/2008/28) 81

2009/59/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie opłacenia przez Narodną banku Slovenska kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw i odpisów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2008/33) 83

ZALECENIA

Komisja

2009/60/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r. w sprawie wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie kontroli urzędów rejestrujących przeprowadzanych w ramach kontroli drogowych oraz przez uprawnione warsztaty (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 108) ⁽¹⁾.... 87

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 67/2009

z dnia 23 stycznia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (1),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (2), w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

(1) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(2) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	138,6
	JO	78,3
	MA	47,6
	TN	139,0
	TR	95,7
	ZZ	99,8
0707 00 05	JO	155,5
	MA	106,1
	TR	158,1
	ZZ	139,9
0709 90 70	MA	172,9
	TR	154,7
	ZZ	163,8
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	47,3
	IL	56,2
	MA	63,9
	TN	61,5
	TR	68,6
	ZZ	59,5
0805 20 10	MA	90,3
	TR	54,0
	ZZ	72,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	62,7
	EG	88,5
	IL	78,9
	JM	52,8
	PK	44,1
	TR	76,8
	ZZ	67,3
0805 50 10	EG	52,5
	MA	67,1
	TR	63,6
	ZZ	61,1
0808 10 80	CN	81,4
	MK	32,6
	US	106,2
	ZZ	73,4
0808 20 50	CN	52,5
	TR	99,0
	US	104,9
	ZZ	85,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 68/2009

z dnia 23 stycznia 2009 r.

dostosowujące do postępu technicznego po raz dziewiąty rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku I B do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 określono wymagania techniczne dotyczące budowy, badań, instalacji i kontroli urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym.
- (2) Zwracając szczególną uwagę na ogólne bezpieczeństwo systemu i jego zastosowanie w zakresie objętym rozporządzeniem (EWG) nr 3821/85, do załącznika I B do tego rozporządzenia należy dodać pewne specyfikacje techniczne w celu umożliwienia instalacji urządzeń rejestrujących zgodnych z wymaganiami podanymi w tym załączniku w pojazdach kategorii M1 i N1.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na podstawie art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 3821/85,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I B do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) W rozdziale I dodaje się następującą definicję:

„(rr) »adapter« oznacza część urządzenia rejestrującego, dostarczającego sygnał i w sposób ciągły odwzorowującą prędkość pojazdu lub przebytą drogę, która jest:

- zainstalowana i stosowana wyłącznie w pojazdach kategorii M1 i N1 (określonych w załączniku II do dyrektywy Rady 70/156/EWG) wprowadzonych po raz pierwszy do ruchu między dniem 1 maja 2006 r. a dniem 31 grudnia 2013 r.,

- zainstalowana w miejscu, w którym z mechanicznego punktu widzenia niemożliwy jest montaż stosowanych czujników ruchu innego rodzaju, pod innym względem zgodnych z wymaganiami przedstawionymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia i w dodatkach 1-11 do tego załącznika,

- zainstalowana między przyrządem rejestrującym a miejscem, gdzie generowane są impulsy prędkości/drogi przez zintegrowane czujniki lub alternatywne interfejsy.

Z punktu widzenia przyrządu rejestrującego zachowanie adaptera jest takie samo, jak czujnika ruchu zgodnego z wymaganiami przedstawionymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia i w dodatkach 1-11 do tego załącznika, w przypadku podłączenia go bezpośrednio do przyrządu rejestrującego.

Zastosowanie takiego adaptera w wymienionych wyżej pojazdach powinno umożliwiać montaż i poprawne zastosowanie przyrządu rejestrującego, zgodnego ze wszystkimi wymaganiami niniejszego załącznika.

W przypadku tych pojazdów urządzenia rejestrujące obejmują przewody, adapter i przyrząd rejestrujący”.

- (2) W rozdziale V, sekcja 2, wymóg 250 otrzymuje brzmienie:

„250. Tabliczka zawiera co najmniej następujące dane:

- nazwa, adres lub nazwa handlowa uprawnionego instalatora lub warsztatu,
- współczynnik charakterystyczny pojazdu, w postaci »w = ...imp/km«,
- stała urządzenia rejestrującego, w postaci »k = ...imp/km«,
- skuteczny obwód opon, w postaci »l = ...mm«,
- rozmiar opon,
- data ustalenia współczynnika charakterystycznego pojazdu i pomiaru skutecznego obwodu opon,

⁽¹⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

- numer identyfikacyjny pojazdu,
 - część pojazdu, w której zamontowany jest adapter (o ile występuje),
 - część pojazdu, w której zamontowany jest czujnik ruchu, jeżeli nie jest podłączony do skrzyni biegów lub w przypadku niezastosowania adaptera,
 - kolor przewodu łączącego adapter z częścią pojazdu, z której dochodzą impulsy,
 - numer seryjny czujnika ruchu wbudowanego w adapter.”.
- Tabliczki instalacyjne w przypadku pojazdów wyposażonych w adaptory lub pojazdów, w których czujnik ruchu nie jest podłączony do skrzyni biegów, mocuje się przy instalacji. W przypadku wszystkich innych pojazdów, tabliczki instalacyjne z nowymi danymi mocuje się podczas inspekcji przeprowadzanej po instalacji”.

(4) Po dodatku 11 dodaje się dodatek 12 zgodny z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) W rozdziale V, sekcja 2, dodaje się wymóg w brzmieniu:

„— 250a.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia jego opublikowania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Dodatek 12

ADAPTER DO POJAZDÓW KATEGORII M1 I N1

SPIS TREŚCI

1.	Skróty i dokumenty referencyjne	5
1.1.	Skróty	5
1.2.	Normy referencyjne	5
2.	Ogólna charakterystyka i funkcje adaptera	5
2.1.	Ogólny opis adaptera	5
2.2.	Funkcje	6
2.3.	Zabezpieczenie	6
3.	Wymagania dotyczące urządzeń rejestrujących w przypadku zamontowania adaptera	6
4.	Wymagania konstrukcyjne i funkcjonalne w stosunku do adaptera	7
4.1.	Odbiór i adaptacja wejściowych impulsów pomiaru prędkości	7
4.2.	Przekazywanie odbieranych impulsów do wbudowanego czujnika ruchu	7
4.3.	Wbudowany czujnik ruchu	7
4.4.	Wymagania dotyczące bezpieczeństwa	7
4.5.	Warunki zastosowania	7
4.6.	Materiały	7
4.7.	Oznakowania	8
5.	Instalacja urządzenia rejestrującego w przypadku zastosowania adaptera	8
5.1.	Instalacja	8
5.2.	Plombowanie	8
6.	Kontrole, przeglądy i naprawy	8
6.1.	Przeglądy okresowe	8
7.	Homologacja typu urządzenia rejestrującego w przypadku zastosowania adaptera	9
7.1.	Informacje ogólne	9
7.2.	Świadectwo funkcjonalności	9

1. SKRÓTY I DOKUMENTY REFERENCYJNE

1.1. Skróty

TBD Do ustalenia

VU Przyrząd rejestrujący

1.2. Normy referencyjne

ISO 16844-3 Pojazdy drogowe – Tachografy – Część 3: Podłączenie czujnika ruchu

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA I FUNKCJE ADAPTERA

2.1. Ogólny opis adaptera

ADA_001

Adapter dostarcza podłączonemu do niego VU (przyrządowi rejestrującemu) w sposób pewny i ciągły dane o ruchu pojazdu, odwzorowujące jego prędkość i przebytą drogę.

Adapter przeznaczony jest wyłącznie do pojazdów, które muszą być wyposażone w urządzenie rejestrujące zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Instaluje się go i używa wyłącznie w pojazdach określonych w pkt (rr), w których z mechanicznego punktu widzenia niemożliwy jest montaż stosowanych czujników ruchu innego rodzaju, pod innym względem zgodnych z wymaganiami przedstawionymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia i w dodatkach 1-11 do tego załącznika.

Adapter nie może być mechanicznie sprzężony z ruchomą częścią pojazdu, zgodnie z wymaganiami przedstawionymi w dodatku 10 do niniejszego załącznika (sekcja 3.1), lecz podłącza się go do impulsów prędkości/przebytej drogi, które są generowane przez zintegrowane czujniki lub alternatywne interfejsy.

ADA_002 Czujnik ruchu posiadający homologację typu (zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, sekcja VIII – Homologacja typu dla urządzenia rejestrującego i kart tachografów) umieszczony jest w obudowie adaptera, gdzie znajduje się również przetwornik przekazujący odbierane impulsy do wbudowanego czujnika ruchu. Sam wbudowany czujnik ruchu jest podłączony do VU w taki sposób, aby sprzężenie między VU a adapterem było zgodne z wymaganiami ISO 16844-3.

2.2. Funkcje

ADA_003 Adapter realizuje następujące funkcje:

- odbiór i adaptacja wejściowych impulsów pomiaru prędkości,
- przekazywanie odbieranych impulsów do wbudowanego czujnika ruchu,
- wszystkie funkcje wbudowanego czujnika ruchu przekazują w sposób pewny dane o ruchu pojazdu do VU.

2.3. Zabezpieczenie

ADA_004 Adapter nie musi posiadać świadectwa zabezpieczenia zgodnie z ogólnym celem zabezpieczenia czujnika ruchu określonym w dodatku 10 do niniejszego załącznika. Zastosowanie mają natomiast wymagania dotyczące zabezpieczenia określone w sekcji 4.4 niniejszego dodatku.

3. WYMAGANIA DOTYCZĄCE URZĄDZEŃ REJESTRUJĄCYCH W PRZYPADKU ZAMONTOWANIA ADAPTERA

Wymagania zawarte w niniejszym rozdziale oraz w kolejnych rozdziałach wskazują sposób, w jaki należy rozumieć wymagania niniejszego załącznika w przypadku zastosowania adaptera. W nawiasach podano odpowiednie numery poszczególnych wymagań.

ADA_005 Urządzenie rejestrujące każdego pojazdu wyposażonego w adapter musi być zgodne ze wszystkimi przepisami niniejszego załącznika, chyba że w niniejszym dodatku przewidziano inaczej.

ADA_006 W przypadku zainstalowania adaptera, na urządzenie rejestrujące składają się przewody, adapter (zamiast czujnika ruchu) oraz VU (001).

ADA_007 Przepisy regulujące wykrywanie zdarzeń lub usterek urządzenia rejestrującego otrzymują brzmienie:

- zdarzenie „przerwa w zasilaniu” jest wyzwalane przez VU, o ile nie jest on w trybie kalibracji, w przypadku każdej przerwy w zasilaniu wbudowanego czujnika ruchu przekraczającej 200 milisekund (066),
- każda przerwa w zasilaniu adaptera przekraczająca 200 ms (milisekund) powinna spowodować taką samą przerwę w zasilaniu wbudowanego czujnika ruchu. Wartość progową przerwy w zasilaniu ustala producent adaptera,
- zdarzenie „błąd danych o ruchu” jest wyzwalane przez UV w przypadku przerwy w normalnym strumieniu danych między wbudowanym czujnikiem ruchu a VU lub w przypadku błędu spójności lub autentyczności danych, który występuje podczas wymiany danych między wbudowanym czujnikiem ruchu a VU (067),
- zdarzenie „próba złamania zabezpieczeń” jest wyzwalane przez VU w przypadku każdego zdarzenia mającego wpływ na zabezpieczenie wbudowanego czujnika ruchu, o ile nie jest on w trybie kalibracji (068),
- błąd „urządzenie rejestrujące” jest wyzwalany przez VU, o ile nie jest on w trybie kalibracji, w przypadku każdego błędu wbudowanego czujnika ruchu (070).

ADA_008 Błędy adaptera wykrywalne przez urządzenie rejestrujące to błędy związane z wbudowanym czujnikiem ruchu (071).

ADA_009 Funkcja kalibracji VU pozwala na automatyczne sparowanie wbudowanego czujnika ruchu z VU (154, 155).

ADA_010 Wyrażenia „czujnik ruchu” lub „czujnik” wymieniane w celach zabezpieczenia VU zawartych w dodatku 10 do niniejszego załącznika dotyczą wbudowanego czujnika ruchu.

4. WYMAGANIA KONSTRUKCYJNE I FUNKCYJNALNE W STOSUNKU DO ADAPTERA

4.1. Odbiór i adaptacja wejściowych impulsów pomiaru prędkości

ADA_011 Interfejs wejściowy adaptera odbiera impulsy o częstotliwości odwzorowującej prędkość i przebytą drogę. Własności elektryczne impulsów wejściowych: *do ustalenia przez producenta*. Prawidłowe sprzężenie wejścia adaptera z pojazdem umożliwiają w stosownych przypadkach regulacje, których może dokonać wyłącznie producent adaptera lub uprawniony warsztat montujący adapter.

ADA_012 Interfejs wejściowy adaptera musi w stosownych przypadkach mnożyć lub dzielić częstotliwość impulsów wejściowych prędkości przez stałą wartość, aby dostosować sygnał do zakresu wartości stałej k zdefiniowanej w niniejszym załączniku (4 000 do 25 000 impulsów/km). Wartość stałej może zaprogramować wyłącznie producent adaptera lub uprawniony warsztat instalujący adapter.

4.2. Przekazywanie odbieranych impulsów do wbudowanego czujnika ruchu

ADA_013 Impulsy wejściowe, poddane ewentualnej adaptacji w sposób opisany powyżej, przekazywane są do wbudowanego czujnika ruchu w taki sposób, że każdy wejściowy impuls wykrywany jest przez czujnik ruchu.

4.3. Wbudowany czujnik ruchu

ADA_014 Wbudowany czujnik ruchu stymulowany jest przez przekazywane impulsy, co pozwala mu na wytwarzanie danych o ruchu, dokładnie odwzorowujących ruch pojazdu w taki sposób, jakby był on mechanicznie sprzężony z ruchomą częścią pojazdu.

ADA_015 VU wykorzystuje dane identyfikacyjne wbudowanego czujnika ruchu do identyfikacji adaptera (077).

ADA_016 Dane instalacyjne przechowywane we wbudowanym czujniku ruchu uważa się za dane instalacyjne adaptera (099).

4.4. Wymagania dotyczące bezpieczeństwa

ADA_017 Obudowa adaptera powinna być wykonana w sposób uniemożliwiający jej otwarcie. Musi być zaplombowana, by łatwo można było wykryć próby fizycznej ingerencji (np. w drodze oględzin, zob. ADA_035).

ADA_018 Należy wykluczyć możliwość usunięcia wbudowanego czujnika ruchu z adaptera bez naruszania plomb założonych na obudowę adaptera lub uszkodzenia plomb między czujnikiem a obudową adaptera (zob. ADA_035).

ADA_019 Konstrukcja adaptera musi być taka, by dane o ruchu mogły być przetwarzane i odbierane tylko z wejścia adaptera.

4.5. Warunki zastosowania

ADA_020 Adapter musi realizować wszystkie funkcje w zakresie temperatur (*do ustalenia przez producenta, zależnie od miejsca instalacji*) (159).

ADA_021 Adapter musi realizować wszystkie funkcje w zakresie wilgotności od 10 % do 90 % (160).

ADA_022 Adapter musi być zabezpieczony przed zbyt wysokim napięciem, odwróceniem biegunowości zasilania oraz przed zwarciami (161).

ADA_023 Adapter musi spełniać przepisy dyrektywy Komisji 2006/28/WE (*) zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, dyrektywę Rady 72/245/EWG odnoszącą się do kompatybilności elektromagnetycznej, jak również musi być zabezpieczony przed skutkami wyładowań elektrostatycznych oraz stanów nieustalonych (162).

4.6. Materiały

ADA_024 Adapter musi spełniać wymagania odnośnie do stopnia ochrony (do ustalenia przez producentów, zależnie od miejsca instalacji) (164, 165).

ADA_025 Obudowa adaptera musi być żółta.

(*) Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 27.

4.7. Oznakowania

- ADA_026 Do adaptera musi być przymocowana tabliczka opisowa z następującymi danymi (169):
- nazwa i adres producenta adaptera,
 - numer części producenta i rok produkcji adaptera,
 - znak homologacji typu dla adaptera lub urządzenia rejestrującego zawierającego adapter,
 - data instalacji adaptera,
 - numer identyfikacyjny pojazdu, w którym zainstalowano dany adapter.
- ADA_027 Na tabliczce opisowej umieszcza się również następujące dane, jeżeli nie można ich bezpośrednio odczytać z zewnątrz na wbudowanym czujniku ruchu:
- nazwa producenta wbudowanego czujnika ruchu,
 - numer części producenta i rok produkcji wbudowanego czujnika ruchu,
 - znak homologacji wbudowanego czujnika ruchu.

5. INSTALACJA URZĄDZENIA REJESTRUJĄCEGO W PRZYPADKU ZASTOSOWANIA ADAPTERA

5.1. Instalacja

- ADA_028 Adaptery przeznaczone do zamontowania w pojazdach dostarcza się wyłącznie do producentów pojazdów lub do warsztatów zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich i uprawnionych do instalacji, aktywacji oraz kalibracji tachografów cyfrowych.
- ADA_029 Taki uprawniony warsztat instalujący adaptery musi dostosować interfejs wejściowy oraz wybrać podzielnik wejściowego sygnału (o ile ma zastosowanie).
- ADA_030 Uprawniony warsztat instalujący adapter musi zaplombować jego obudowę.
- ADA_031 Adapter montuje się jak najbliżej tej części pojazdu, która jest źródłem impulsów wejściowych.
- ADA_032 Przewody zasilające adapter muszą być czerwone (plus zasilania) i czarne (masa).

5.2. Plombowanie

- ADA_033 W odniesieniu do plombowania stosuje się następujące wymagania:
- obudowa adaptera musi być zaplombowana (zob. ADA_017),
 - obudowa wbudowanego czujnika ruchu musi być połączona plombą z obudową adaptera, chyba że wbudowanego czujnika ruchu nie można usunąć bez naruszania plomby lub plomb obudowy adaptera (zob. ADA_018),
 - obudowa adaptera musi być połączona plombą z pojazdem,
 - połączenie między adapterem a urządzeniem będącym źródłem impulsów wejściowych musi być zaplombowane na obu końcach (na tyle, na ile jest to możliwe).

6. KONTROLE, PRZEGLĄDY I NAPRAWY

6.1. Przeglądy okresowe

- ADA_034 Każdy okresowy przegląd (okresowy przegląd oznacza przegląd zgodny z wymaganiami 256-258 zawartymi w rozdziale VI załącznika 1B) urządzenia rejestrującego w przypadku zastosowania adaptera obejmuje sprawdzenie (257):
- czy na adapterze znajdują się odpowiednie znaki homologacji typu,
 - czy plomby na adapterze i jego podłączeniach są nienaruszone,

- czy adapter zainstalowano zgodnie z informacjami podanymi na tabliczce instalacyjnej,
- czy adapter zainstalowano zgodnie z instrukcjami producenta adaptera lub pojazdu,
- czy dopuszcza się instalację adaptera w kontrolowanym pojeździe.

7. HOMOLOGACJA TYPU URZĄDZENIA REJESTRUJĄCEGO W PRZYPADKU ZASTOSOWANIA ADAPTERA

7.1. Informacje ogólne

- ADA_035 Urządzenie rejestrujące dostarcza się do homologacji w stanie kompletnym z adapterem (269).
- ADA_036 Do homologacji typu można przedstawić sam adapter lub adapter jako część urządzenia rejestrującego.
- ADA_037 Homologacja typu obejmuje badania funkcjonalności adaptera. Pozytywne wyniki każdego z tych badań potwierdza się odpowiednim świadectwem (270).

7.2. Świadectwo funkcjonalności

- ADA_038 Świadectwo funkcjonalności adaptera lub urządzenia rejestrującego zawierającego adapter wydaje się producentowi adaptera wyłącznie po pozytywnym przejściu co najmniej przez wszystkie wyszczególnione niżej badania funkcjonalności.

Nr	Badanie	Wyszczególnienie	Odpowiednie wymagania
1.	Badanie administracyjne		
1.1.	Dokumentacja	Prawidłowość dokumentacji adaptera	
2.	Kontrola wizualna		
2.1.	Zgodność adaptera z dokumentacją		
2.2.	Identyfikacja/oznakowania adaptera		ADA_026, ADA_027
2.3.	Materiały, z których wykonany jest adapter		163 do 167 ADA_025
2.4.	Plomby		ADA_017, ADA_018, ADA_035
3.	Badania funkcjonalności		
3.1.	Przekazywanie impulsów prędkości do wbudowanego czujnika ruchu		ADA_013
3.2.	Odbiór i przetwarzanie wejściowych impulsów prędkości		ADA_011, ADA_012
3.3.	Dokładność pomiaru ruchu		022 to 026
4.	Badania środowiskowe		
4.1.	Wyniki badań producenta	Wyniki badań środowiskowych przeprowadzonych przez producenta	ADA_020, ADA_021, ADA_022, ADA_023, ADA_024
5.	EMC (kompatybilność elektromagnetyczna)		
5.1.	Emisje radiacyjne i wrażliwość na radiację	Sprawdzenie zgodności z przepisami dyrektywy 2006/28/WE	ADA_023
5.2.	Wyniki badań producenta	Wyniki badań środowiskowych przeprowadzonych przez producenta	ADA_023

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 69/2009**z dnia 23 stycznia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zmian do Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 oraz do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 27****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

emisji instrumentów kapitałowych wymiennych na instrumenty kapitałowe pierwotnej jednostki dominującej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.

(2) W maju 2008 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany do MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy i do MSR 27 Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe „Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej”. Zmiany do MSSF 1 pozwalają jednostce stosującej MSSF po raz pierwszy przy sporządzaniu jej jednostkowych sprawozdań finansowych przyjąć jako zakładany koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej wartość godziwą na dzień przejścia jednostki na MSSF lub wartość bilansową inwestycji ustaloną na ten dzień zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości. Z MSR 27 zostaje usunięta definicja „metody ceny nabycia”, w związku z czym inwestor jest obowiązany ujmować w swoim jednostkowym sprawozdaniu finansowym jako dochód wszystkie dywidendy otrzymane od jednostki zależnej, jednostki współkontrolowanej lub stowarzyszonej, nawet gdy są one wypłacane z rezerw z okresu przed nabyciem inwestycji. Zmiany do MSR 27 precyzują również, w jaki sposób należy określać koszt inwestycji zgodnie z MSR 27 w przypadku gdy jednostka dominująca reorganizuje strukturę operacyjną grupy tworząc nową jednostkę, która staje się jednostką dominującą, a ta nowopowstała jednostka dominująca obejmuje kontrolę nad pierwotną jednostką dominującą na drodze

(3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany do MSSF 1 i MSR 27 spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 1 – Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR 27) Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe – Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

3) MSR 18, MSR 21 oraz MSR 36 zostają zmienione zgodnie ze zmianami do MSR 27, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

później wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany do MSSF 1 i MSR 27 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia naj-

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSSF 1 i MSR 27	Zmiany do MSSF 1 <i>Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy</i> i do MSR 27 <i>Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe – Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej</i>
-----------------	--

ZMIANY W MSSF 1 ZASTOSOWANIE MIĘDZYNARODOWYCH STANDARDÓW SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ PO RAZ PIERWSZY ORAZ MSR 27 SKONSOLIDOWANE I JEDNOSTKOWE SPRAWOZDANIA FINANSOWE

KOSZT INWESTYCJI W JEDNOSTCE ZALEŻNEJ, JEDNOSTCE WSPÓLKONTROLOWANEJ LUB STOWARZYSZONEJ

Zmiany w MSSF 1

Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy

W paragrafie 13 po pkt (e) dodano pkt (ea). Po paragrafie 23 dodano nagłówek oraz paragrafy 23A i 23B. Paragrafy 25A i 34C zostały zmienione. Po paragrafie 44 dodano nagłówek oraz paragraf 44A. Po paragrafie 47J dodano paragraf 47K.

UJMOWANIE I WYCENA

Zwolnienia ze stosowania innych MSSF

13 Jednostka może zdecydować się na zastosowanie jednego lub kilku z poniżej wymienionych zwolnień:

(a) ...

(ea) inwestycje w jednostkach zależnych, jednostkach współkontrolowanych i stowarzyszonych (paragrafy 23A i 23B),

(f) ...

Inwestycje w jednostkach zależnych, jednostkach współkontrolowanych i stowarzyszonych

23A Jeżeli jednostka sporządza jednostkowe sprawozdanie finansowe, MSR 27 Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe wymaga ujmowania inwestycji w jednostkach zależnych, jednostkach współkontrolowanych i stowarzyszonych według:

(a) ceny nabycia, lub

(b) zgodnie z MSR 39 Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena.

23B Jeżeli jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy wycenia taką inwestycję według ceny nabycia zgodnie z paragrafem 23A(a), w sporządzonym zgodnie z MSSF jednostkowym sprawozdaniu otwarcia z sytuacji finansowej wycenia tę inwestycję w jednej z poniższych kwot:

(a) według ceny nabycia ustalonej zgodnie z MSR 27, lub

(b) zakładanego kosztu. Zakładanym kosztem takiej inwestycji jest:

(i) wartość godziwa (ustalona zgodnie z MSR 39) na dzień przejścia jednostki na MSSF przy sporządzaniu jej jednostkowego sprawozdania finansowego, lub

(ii) wartość bilansowa ustalona na ten dzień zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.

Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może wybrać powyżej przedstawioną opcję (i) lub (ii) w celu wyceny swojej inwestycji w każdej jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej, którą postanowi wycenić według zakładanego kosztu.

Wyznaczenie wcześniej ujętych instrumentów finansowych

25A MSR 39 zezwala...

Wyjątki dotyczące retrospektywnego stosowania innych MSSF

Udziały niekontrolujące

34C Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy stosuje następujące wymogi MSR 27 (zmienionego w 2008 r.)...

PREZENTACJA I UJAWNIANIE INFORMACJI

Stosowanie zakładanego kosztu w odniesieniu do inwestycji w jednostkach zależnych, jednostkach współkontrolowanych i stowarzyszonych

44A Analogicznie, jeżeli jednostka w swoim jednostkowym sprawozdaniu finansowym (zob. paragraf 23B) przy sporządzaniu zgodnie z MSSF sprawozdania otwarcia z sytuacji finansowej stosuje przy wycenie inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej zakładany koszt, wówczas w swoim pierwszym jednostkowym sprawozdaniu finansowym sporządzonym zgodnie z MSSF ujawnia:

(a) łączną kwotę zakładanego kosztu tych inwestycji, dla których zakładany koszt odpowiada ich wartości bilansowej ustalonej zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości,

- (b) łączną kwotę zakładanego kosztu tych inwestycji, dla których zakładany koszt odpowiada wartości godziwej, oraz
- (c) łączną kwotę korekt wartości bilansowych wykazanych zgodnie z wcześniej stosowanymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

47K Dokument *Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej* (Zmiany MSSF 1 i MSR 27) wydany w maju 2008 r. dodał paragrafy 13(ea), 23A, 23B oraz 44A. Jednostka stosuje te paragrafy w odniesieniu do okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje paragrafy we wcześniejszym okresie, fakt ten ujawnia.

Zmiany w MSR 27

Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe (wprowadzone przez Zmiany MSSF wydane w maju 2008 r.)

W paragrafie 4 usunięto powołanie na „metodę ceny nabycia”. Po paragrafie 38 dodano paragrafy 38A–38C. Po paragrafie 45A dodano paragrafy 45B i 45C.

DEFINICJE

[Usunięto powołanie na „metodę ceny nabycia”.]

UJMOWANIE INWESTYCJI W JEDNOSTKACH ZALEŻNYCH, JEDNOSTKACH WSPÓŁKONTROLOWANYCH I JEDNOSTKACH STOWARZYSZONYCH W JEDNOSTKOWYM SPRAWOZDANIU FINANSOWYM

- 38A Jednostka ujmuje dywidendy od jednostki zależnej, współkontrolowanej lub stowarzyszonej w rachunku zysków i strat jednostkowego sprawozdania finansowego wtedy, gdy nabywa prawo do otrzymania dywidendy.
- 38B Jeżeli jednostka dominująca reorganizuje strukturę grupy tworząc nową jednostkę, która staje się dla niej jednostką dominującą i stosuje w tym celu następujące kryteria:
 - (a) nowa jednostka dominująca obejmuje kontrolę nad pierwotną jednostką dominującą na drodze emisji instrumentów kapitałowych wymiennych na instrumenty kapitałowe pierwotnej jednostki dominującej,
 - (b) aktywa i zobowiązania nowej grupy i pierwotnej grupy są takie same bezpośrednio przed reorganizacją i po reorganizacji, oraz
 - (c) właściciele pierwotnej jednostki dominującej przed reorganizacją mają te same bezwarunkowe i warunkowe udziały w aktywach netto pierwotnej grupy i nowej grupy bezpośrednio przed reorganizacją i po reorganizacji,

przy czym nowa jednostka dominująca ujmuje w swoim jednostkowym sprawozdaniu finansowym inwestycje w pierwotnej jednostce dominującej zgodnie z paragrafem 38(a), to nowa jednostka dominująca wycenia cenę nabycia w wartości bilansowej jej udziałów w kapitale własnym wykazanym w jednostkowym sprawozdaniu finansowym pierwotnej jednostki dominującej na dzień przeprowadzenia reorganizacji.

- 38C Analogicznie jednostka, która nie jest jednostką dominującą może stworzyć nową jednostkę, która stanie się dla niej jednostką dominującą, w sposób spełniający kryteria paragrafu 38B. Wymogi zawarte w paragrafie 38B stosują się w równym stopniu do tego rodzaju reorganizacji. W takich przypadkach powoływanie na „pierwotną jednostkę dominującą” lub „pierwotną grupę” jest równorzędne z powoływaniem na „pierwotną jednostkę”.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 45B Dokument *Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej* (Zmiany MSSF 1 i MSR 27) wydany w maju 2008 r. usunął definicję metody ceny nabycia z paragrafu 4 i dodał paragraf 38A. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to ujawnia ten fakt i stosuje jednocześnie powiązane z nimi zmiany wprowadzone do MSR 18, MSR 21 i MSR 36.
- 45C Dokument *Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej* (Zmiany MSSF 1 i MSR 27) wydany w maju 2008 r. dodał paragrafy 38B oraz 38C. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do reorganizacji mających miejsce w okresach rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Ponadto jednostka może zdecydować się na zastosowanie paragrafów 38B i 38C retrospektywnie w odniesieniu do wcześniejszych reorganizacji wchodzących w zakres tych paragrafów. Jeżeli jednak jednostka dokona przekształcenia reorganizacji w taki sposób, aby była zgodna z wymogami paragrafu 38B lub 38C, przekształca wszystkie późniejsze reorganizacje wchodzące w zakres tych paragrafów. Jeżeli jednostka stosuje paragrafy 38B lub 38C w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to ten fakt ujawnia.

*Załącznik***Zmiany innych MSSF**

Jednostki stosują następujące zmiany wprowadzone do MSR 18, MSR 21 i MSR 36 jeżeli stosują odnośne zmiany paragrafu 4 oraz paragrafu 38A MSR 27.

MSR 18 Przychody

A1 MSR 18 zmieniono w sposób następujący.

Paragraf 32 zmieniono i dodano paragraf 38 w następującym brzmieniu:

32 Jeżeli niezapłacone odsetki narosły w okresie przed nabyciem oprocentowanej inwestycji, a kolejne wpływy odsetek dotyczą okresów przed nabyciem i po nabyciu inwestycji, to tylko część odsetek dotyczących okresów po jej nabyciu ujmuje się jako przychody.

38 Dokument *Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej* (Zmiany w MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy* i MSR 27 Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe) wydany w maju 2008 r. zmienił paragraf 32. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje odnośne zmiany paragrafu 4 i 38A MSR 27 w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to stosuje jednocześnie zmianę paragrafu 32.

MSR 21 Skutki zmian kursów wymiany walut obcych

A2 W MSR 21 paragraf 49 zmieniono w następujący sposób:

49 Jednostka może dokonać całkowitego lub częściowego zbycia udziałów w jednostce działającej za granicą poprzez sprzedaż, likwidację, spłatę kapitału udziałowego (akcyjnego) lub zrzeczenie się części lub całości tej jednostki. Odpis wartości bilansowej jednostki działającej za granicą z racji poniesionych przez nią strat lub z tytułu utraty jej wartości ujętej przez inwestora nie stanowi zbycia częściowego. W związku z tym w momencie odpisania wartości nie przenosi się do wyniku finansowego żadnej części zysku lub straty z tytułu różnic kursowych, ujętej w innych całkowitych dochodach.

MSR 36 Utrata wartości aktywów

A3 W MSR 36 nad paragrafem 12(g) dodano nagłówek oraz dodano nowy podpunkt (h). Po paragrafie 140C dodano paragraf 140D:

12 Przeprowadzając ocenę, czy istnieją przesłanki wskazujące na utratę wartości składnika aktywów, jednostka rozważa przynajmniej następujące przesłanki:

...

Dywidendy z jednostek zależnych, jednostek współkontrolowanych lub stowarzyszonych

h) w związku z inwestycją w jednostce zależnej, współkontrolowanej lub stowarzyszonej inwestor ujmuje dywidendę z tytułu tej inwestycji kiedy istnieją dowody, że:

(i) wartość bilansowa inwestycji wykazana w jednostkowym sprawozdaniu finansowym przewyższa wykazane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wartości bilansowe aktywów netto w tym wartości firmy jednostki, w której dokonano inwestycji, lub

(ii) dywidenda przewyższa całkowite dochody ogółem jednostki zależnej, współkontrolowanej lub stowarzyszonej w okresie, w którym dywidenda została zadeklarowana.

140D Dokument *Koszt inwestycji w jednostce zależnej, jednostce współkontrolowanej lub stowarzyszonej* (Zmiany w MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy* i MSR 27) wydany w maju 2008 r. dodał paragraf 12(h). Jednostka stosuje tę zmianę prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje odnośne zmiany paragrafów 4 i 38A MSR 27 w odniesieniu do wcześniejszego okresu, stosuje jednocześnie zmianę paragrafu 12(h).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 70/2009**z dnia 23 stycznia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Zmian Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W maju 2008 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej, zwane dalej „zmianami”, w ramach corocznej procedury wprowadzania zmian, które mają na celu udoskonalenie i uściślenie Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Zmiany obejmują 35 poprawek do istniejących Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, które mają dwojaki charakter: część I zawiera poprawki, które pociągają za sobą zmiany w rachunkowości, które są związane z prezentacją, ujmowaniem i wyceną, natomiast część II dotyczy zmian w terminologii lub poprawek redakcyjnych.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002. Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinie Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmian i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 5 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 2) Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 1, MSR 8, MSR 10, MSR 16, MSR 19, MSR 20, MSR 23, MSR 27, MSR 28, MSR 29, MSR 31, MSR 34, MSR 36, MSR 38, MSR 39, MSR 40, MSR 41 zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 3) MSSF 1 zostaje zmieniony zgodnie ze zmianami do MSSF 5, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 4) MSR 7 zostaje zmieniony zgodnie ze zmianami do MSR 16, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 5) MSSF 7 oraz MSR 32 zostają zmienione zgodnie ze zmianami do MSR 28 i MSR 31, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- 6) MSR 16 zostaje zmieniony zgodnie ze zmianami do MSR 40, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 7) MSR 41 zostaje zmieniony zgodnie ze zmianami do MSR 20, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- 8) MSSF 5, MSR 2 oraz MSR 36 zostają zmienione zgodnie ze zmianami do MSR 41, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 pkt 2 i 4–8 najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2008 r.

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany standardów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 3 najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 30 czerwca 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

	Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej
--	--

ZMIANY MSSF

CZĘŚĆ I

Zmiany Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 5***Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana***

Paragrafy 8A, 36A oraz 44C zostały dodane.

KLASYFIKACJA AKTYWÓW TRWAŁYCH (LUB GRUP DO ZBYCIA) JAKO PRZEZNACZONYCH DO SPRZEDAŻY

- 8A Jednostka zdecydowana na dokonanie sprzedaży, z którą wiąże się utrata kontroli nad jednostką zależną, klasyfikuje wszystkie aktywa i zobowiązania tej jednostki zależnej jako przeznaczone do sprzedaży, jeżeli kryteria zawarte w paragrafach 6-8 zostały spełnione, niezależnie od tego, czy jednostka ta utrzyma po transakcji sprzedaży niekontrolujące udziały w jednostce będącej wcześniej jej jednostką zależną.

Prezentacja działalności zaniechanej

- 36A Jednostka zdecydowana na dokonanie sprzedaży, z którą wiąże się utrata kontroli nad jednostką zależną, ujawnia informacje wymagane w paragrafach 33-36, jeżeli jednostka zależna stanowi grupę do zbycia, która spełnia kryteria zawarte w definicji działalności zaniechanej zgodnie z paragrafem 32.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 44C Paragrafy 8A i 36A zostały dodane na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jednakże jednostka nie stosuje zmian w odniesieniu do okresów rozpoczynających się przed 1 lipca 2009 r., o ile nie zastosuje jednocześnie MSR 27 (zmienionego w maju 2008 r.). Jeżeli jednostka zastosuje zmiany przed 1 lipca 2009 r., fakt ten ujawnia. Jednostka stosuje zmiany prospektywnie począwszy do dnia, w którym po raz pierwszy zastosowała MSSF 5, uwzględniając przepisy przejściowe zawarte w paragrafie 45 MSR 27 (zmienionego w maju 2008 r.).

Załącznik do Zmian MSSF 5**Zmiany MSSF 1**

Jednostki stosują zmiany MSSF 1, jeżeli stosują zmiany MSSF 5.

MSSF 1 Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy

Paragraf 34C) został zmieniony, a paragraf 47L został dodany.

UJMOWANIE I WYCENA

Wyjątki dotyczące retrospektywnego zastosowania pozostałych MSSF*Udziały niekontrolujące*

- 34C Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy stosuje następujące wymogi MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe* (zmienionego w 2008 r.) prospektywnie począwszy od daty przejścia na MSSF.

a) ...

- c) zawarte w paragrafach 34–37 wymogi dotyczące księgowego ujęcia utraty kontroli nad jednostką zależną oraz odnośne wymogi paragrafu 8A MSSF 5.

...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 47L Paragraf 34C został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 lipca 2009 r. i później. Jeżeli jednostka zastosuje MSR 27 (zmieniony w 2008 r.) w odniesieniu do wcześniejszego okresu, zmiany te również będą miały zastosowanie do tego wcześniejszego okresu.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 1**Prezentacja sprawozdań finansowych (zaktualizowanego w 2007 r.)**

Paragrafy 68 i 71 zostały zmienione. Paragraf 139C został dodany.

Sprawozdanie z sytuacji finansowej*Aktywa obrotowe*

- 68 Przez cykl operacyjny jednostki rozumie się okres upływający pomiędzy nabyciem aktywów przeznaczonych do przetworzenia, a ich realizacją w formie środków pieniężnych lub w ekwiwalentów środków pieniężnych. W przypadku, gdy normalny cykl operacyjny jednostki nie może być jasno zidentyfikowany, domniemywa się, że trwa przez okres dwunastu miesięcy. Aktywa obrotowe obejmują aktywa (takie jak zapasy i należności z tytułu dostaw i usług), które sprzedaje się, zużywa lub realizuje w trakcie normalnego cyklu operacyjnego, nawet, jeśli nie oczekuje się ich realizacji w okresie dwunastu miesięcy po okresie sprawozdawczym. Aktywa obrotowe obejmują również aktywa posiadane przede wszystkim z przeznaczeniem do obrotu (na przykład aktywa finansowe zaklasyfikowane jako przeznaczone do obrotu zgodnie z MSR 39) oraz krótkoterminową część długoterminowych aktywów finansowych.

Zobowiązania krótkoterminowe

- 71 Inne zobowiązania krótkoterminowe nie wiążą się z normalnym cyklem operacyjnym, ale stają się wymagalne w ciągu dwunastu miesięcy po okresie sprawozdawczym, lub są w posiadaniu jednostki przede wszystkim z przeznaczeniem do obrotu. Na przykład są to zobowiązania finansowe klasyfikowane jako posiadane z przeznaczeniem do obrotu zgodnie z MSR 39, kredyty w rachunku bieżącym, krótkoterminowa część długoterminowych zobowiązań finansowych, zobowiązania z tytułu dywidend, podatku dochodowego i inne zobowiązania, których charakter nie jest handlowy. Zobowiązania finansowe służące do długoterminowego finansowania (tj. niebędące częścią kapitału obrotowego wykorzystywanego w normalnym cyklu operacyjnym jednostki), i które nie stają się wymagalne w ciągu dwunastu miesięcy po okresie sprawozdawczym, są zobowiązaniami długoterminowymi, które dotyczą paragrafy 74 i 75.

OKRES PRZEJŚCIOWY I DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 139C Paragrafy 68 i 71 zostały zmienione na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 16**Rzeczowe aktywa trwałe**

Paragrafy 6 i 69 zostały zmienione Paragrafy 68A i 81D zostały dodane.

DEFINICJE

- 6 W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

...

Wartość możliwa do odzyskania jest to wyższa z wartości godziwej składnika aktywów pomniejszonej o koszty sprzedaży i jego wartości użytkowej.

...

USUNIĘCIE Z KSIĄG RACHUNKOWYCH

- 68A Jeżeli jednak jednostka, która w ramach swojej zwykłej działalności, rutynowo sprzedaje składniki rzeczowych aktywów trwałych utrzymywanych przez nią z przeznaczeniem na wynajem stronom trzecim, przenosi takie aktywa w ich wartości bilansowej do zapasów w momencie, w którym zaprzestaje ich wynajmowania i przeznaczają je do sprzedaży. Przychody ze sprzedaży takich aktywów ujmuje się jako przychody zgodnie z MSR 18 *Przychody*. MSSF 5 nie ma zastosowania w sytuacji, gdy aktywa przeznaczone do sprzedaży w toku zwykłej działalności gospodarczej są przenoszone do zapasów.
- 69 Zbycie składnika rzeczowych aktywów trwałych może mieć różne formy (na przykład może to być sprzedaż, leasing finansowy lub darowizna). Dla ustalenia momentu zbycia składnika aktywów jednostka stosuje kryteria określone w MSR 18 *Przychody* w zakresie ujmowania przychodu z tytułu sprzedaży dóbr. MSR 17 stosuje się natomiast przy zbyciu w ramach transakcji sprzedaży i leasingu zwrotnego.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 81D Paragrafy 6 i 69 zostały zmienione a paragraf 68A został dodany na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie odnośne zmiany MSR 7 *Sprawozdanie z przepływów pieniężnych*.

Załącznik do Zmian do MSR 16**Zmiany MSR 7**

Jednostki stosują niniejsze zmiany w MSR 7, jeżeli stosują odnośne zmiany MSR 16.

MSR 7 Sprawozdanie z przepływów pieniężnych

Paragraf 14 został zmieniony. Paragraf 55 został dodany.

14 Przepływy pieniężne

...

Niektóre transakcje, takie jak na przykład sprzedaż określonego urządzenia, mogą powodować powstanie zysku lub straty, które ujmuje się jako zyski i straty bieżącego okresu. Przepływy pieniężne powiązane z tego rodzaju transakcjami są przepływami z działalności inwestycyjnej. Jednakże wydatki pieniężne dokonane w celu wytworzenia lub nabycia aktywów posiadanych z przeznaczeniem na wynajem stronom trzecim, a następnie przeznaczonych na sprzedaż zgodnie z opisem zawartym w paragrafie 68A MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe*, są przepływami z tytułu działalności operacyjnej. Wpływy pieniężne otrzymane z tytułu takiego wynajmu oraz późniejszej sprzedaży takich aktywów uznaje się za przepływy pieniężne z tytułu działalności operacyjnej.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 55 Paragraf 14 został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia oraz stosuje paragraf 68A MSR 16.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 19**Świadczenia pracownicze**

Paragrafy 7, 8b), 32B, 97, 98, 111 i 160 zostały zmienione. Paragrafy 111A i 159D zostały dodane.

DEFINICJE

7 ...

Krótkoterminowe świadczenia pracownicze to świadczenia pracownicze (inne niż świadczenia związane z ustaniem stosunku pracy), które staną się wymagalne w ciągu dwunastu miesięcy od zakończenia okresu, w którym pracownicy wykonywali odnośną pracę.

...

Inne długoterminowe świadczenia pracownicze to świadczenia pracownicze (inne niż świadczenia po okresie zatrudnienia oraz świadczenia związane z ustaniem stosunku pracy), które nie staną się wymagalne w ciągu dwunastu miesięcy od zakończenia okresu, w którym pracownicy wykonywali odnośną pracę.

...

Zwrot z aktywów programu to odsetki, dywidendy i inne przychody uzyskiwane z aktywów programu, łącznie ze zrealizowanymi i nie zrealizowanymi zyskami lub stratami na tych aktywach, pomniejszone o koszty administrowania programem (inne niż te związane z założeniami aktuarialnymi dotyczącymi wyceny zobowiązań z tytułu programu określonych świadczeń) i o ewentualne zobowiązania podatkowe samego programu.

...

Koszty przeszłego zatrudnienia to zmiana wartości bieżącej zobowiązania z tytułu określonych świadczeń dotyczącego pracy wykonywanej przez pracowników w ubiegłych okresach, pojawiające się w okresie bieżącym w wyniku wprowadzenia świadczeń po okresie zatrudnienia lub innych długoterminowych świadczeń pracowniczych lub w wyniku zmian w zakresie tych świadczeń. Koszty przeszłego zatrudnienia mogą mieć wartość dodatnią (gdy świadczenia wprowadza się lub zmienia w taki sposób, że wartość bieżąca zobowiązań z tytułu określonych świadczeń ulega zwiększeniu) lub ujemną (gdy dotychczasowe świadczenia są zmieniane, przez co wartość bieżąca zobowiązań z tytułu określonych świadczeń ulega zmniejszeniu).

KRÓTKOTERMINOWE ŚWIADCZENIA PRACOWNICZE

- 8 Do krótkoterminowych świadczeń pracowniczych zalicza się takie świadczenia jak:

b) krótkoterminowe płatne nieobecności (takie jak płatny urlop wypoczynkowy i płatne zwolnienie chorobowe), jeżeli wynagrodzenie z tytułu nieobecności stanie się wymagalne w ciągu dwunastu miesięcy od zakończenia okresu, w którym pracownicy wykonywali odnośną pracę,

ŚWIADCZENIA PO OKRESIE ZATRUDNIENIA: ROZRÓŻNIENIE POMIĘDZY PROGRAMAMI OKREŚLONYCH SKŁADEK I PROGRAMAMI OKREŚLONYCH ŚWIADCZEŃ**Programy wielozakładowe**

32B MSR 37 „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe” zawiera wymóg, aby jednostka ujawniała informacje na temat niektórych zobowiązań warunkowych. W kontekście programu wielozakładowego zobowiązanie warunkowe może pojawić się na przykład z tytułu:

a) ...

ŚWIADCZENIA PO OKRESIE ZATRUDNIENIA: PROGRAMY OKREŚLONYCH ŚWIADCZEŃ*Koszty przeszłego zatrudnienia*

97 Koszty przeszłego zatrudnienia powstają, gdy jednostka wprowadza program określonych świadczeń, który przypisuje świadczenia do przeszłego zatrudnienia lub zmienia zobowiązanie z tytułu wypłaty świadczenia z tytułu przeszłego zatrudnienia w oparciu o istniejący program określonych świadczeń. Takie zmiany są wprowadzane w zamian za usługi świadczone przez pracownika przez okres poprzedzający nabycie uprawnień do świadczeń. W związku z tym jednostka ujmuje koszty przeszłego zatrudnienia przez ten okres, niezależnie od tego, że koszty te dotyczą usług świadczonych przez pracownika w poprzednich okresach. Jednostka wycenia koszty przeszłego zatrudnienia jako zmianę zobowiązania wynikającą ze zmiany w programie (zob. paragraf 64). Ujemnie koszty przeszłego zatrudnienia powstają wówczas, gdy jednostka zmienia świadczenia przypisane do przeszłego zatrudnienia w taki sposób, że wartość bieżąca zobowiązań z tytułu określonych świadczeń zmniejsza się.

98 Z kosztów przeszłego zatrudnienia wyłączone są:

a) wpływ, jaki różnice między rzeczywistym i poprzednio przyjętym wzrostem wynagrodzeń wywierają na zobowiązanie do wypłaty świadczeń za pracę wykonaną w ubiegłych latach (nie powstają koszty przeszłego zatrudnienia ze względu to, że założenia aktuarialne uwzględniają prognozowane wynagrodzenia),

b) niedoszacowanie i przeszacowanie uznaniowych podwyżek emerytur, jeżeli jednostka ma zwyczajowo oczekiwany obowiązek przyznawania takich podwyżek (nie powstają koszty przeszłego zatrudnienia ze względu na to, że założenia aktuarialne uwzględniają prognozowane podwyżki),

c) oszacowanie poprawy świadczeń, które wynika z zysków aktuarialnych, które zostały już ujęte w sprawozdaniu finansowym, jeżeli jednostka jest obowiązana przez sformalizowane zasady funkcjonowania programu (lub zwyczajowo oczekiwane zobowiązanie, które poza te zasady wykracza) lub przepisy prawa do wykorzystania nadwyżki w programie na rzecz uczestników programu, nawet jeżeli podwyżka świadczenia nie została jeszcze oficjalnie przyznana (wynikające z powyższego zwiększenie kwoty zobowiązania jest stratą aktuarialną, a nie kosztami przeszłego zatrudnienia – zob. paragraf 85 b)),

d) podwyżki świadczeń, do których uprawnienia zostały już nabyte, jeśli przy braku nowych lub lepszych świadczeń pracownicy spełnią kryteria uprawniające ich do świadczeń (nie występują koszty przeszłego zatrudnienia, ponieważ szacunkowy koszt świadczeń był ujęty jako koszt bieżącego zatrudnienia w momencie wykonywania pracy) oraz

e) wpływ zmian programu, które obniżają świadczenia za przyszłą pracę (ograniczenie programu świadczeń).

Ograniczenia i rozliczenia

111 Ograniczenie programu następuje, gdy jednostka:

a) jest zdecydowana w możliwy do udowodnienia sposób istotnie zmniejszyć liczbę pracowników objętych programem lub

b) zmienia zasady funkcjonowania programu określonych świadczeń w taki sposób, że istotne elementy przyszłej pracy wykonywanej przez aktualnie zatrudnionych pracowników nie będą już brane pod uwagę jako podstawa do otrzymywania świadczeń lub będą się kwalifikować tylko do ograniczonych świadczeń.

Ograniczenie może powstać w wyniku pojedynczego zdarzenia, takiego jak zamknięcie zakładu, zaniechanie działalności lub rezygnacja z programu albo jego zawieszenie lub ograniczenie zakresu, w którym przyszłe zwiększenie wynagrodzeń jest powiązane z świadczeniami należnymi z tytułu przeszłego zatrudnienia. Ograniczenia często są powiązane z restrukturyzacją. Jeśli ma to miejsce, jednostka rozlicza ograniczenie w tym samym czasie, co związaną z nim restrukturyzacją.

111A Jeżeli zmiana programu wpływa na zmniejszenie świadczeń, tylko skutek zmniejszenia świadczeń za przyszłą pracę stanowi ograniczenie programu świadczeń. Skutek jakiegokolwiek zmniejszenia w zakresie świadczeń z tytułu przeszłego zatrudnienia stanowi ujemnie koszty przeszłego zatrudnienia.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 159D Paragrafy 7, 8b), 32B, 97, 98 i 111 zostały zmienione a paragraf 111A został dodany na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje zmiany w paragrafie 7, 8b) i 32B w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia. Jednostka stosuje zmiany zawarte w paragrafach 97, 98, 111 i 111A w odniesieniu do zmian w świadczeniach, które nastąpiły 1 stycznia 2009 r. i później.
- 160 MSR 8 stosuje się, gdy jednostka zmienia swoje zasady (politykę) rachunkowości w celu odzwierciedlenia zmian określonych w paragrafach 159-159D. Przy retrospektywnym wprowadzaniu tych zmian, wymaganym przez MSR 8, jednostka traktuje takie zmiany tak, jak gdyby zostały wprowadzone w tym samym momencie, co reszta standardu. Wyjątek występuje wtedy, gdy jednostka może ujawnić kwoty wymagane przez paragraf 120A(p), ponieważ kwoty są ustalane dla każdego rocznego okresu prospektywnie od daty zaprezentowania pierwszego rocznego okresu w sprawozdaniu finansowym, w którym jednostka stosuje po raz pierwszy zmiany w paragrafie 120A.

Międzynarodowy Standard Rachunkowości 20***Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej***

Paragraf 37 został usunięty. Paragrafy 10A i 43 zostały dodane.

DOTACJE RZĄDOWE

- 10A Świadczenie w formie pożyczki rządowej o stopie procentowej poniżej rynkowych stóp procentowych traktuje się jako dotację rządową. Pożyczkę ujmuje się i wycenia zgodnie z MSR 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*. Świadczenie wynikające z zastosowania stopy procentowej niższej od rynkowych stóp procentowych wycenia się jako różnicę między początkową wartością bilansową pożyczki ustaloną zgodnie z MSR 39 a otrzymanymi wpływami. Świadczenie rozlicza się zgodnie z niniejszym standardem. Identyfikując koszty, których poniesienie pożyczka ma skompensować, jednostka uwzględni warunki i obowiązki, które zostały spełnione lub będą musiały zostać spełnione.

POMOC RZĄDOWA

- 37 [Usunięty]

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 43 Paragrafy 37 zostały usunięte a paragraf 10A został dodany na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do dotacji rządowych otrzymanych w okresach rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 23***Koszty finansowania zewnętrznego (zaktualizowanego w 2007 r.)***

Paragraf 6 został zmieniony. Paragraf 29A został dodany.

DEFINICJE

- 6 Koszty finansowania zewnętrznego mogą składać się z:
- kosztów odsetek wyliczonych przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej zgodnie z MSR 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*,
 - [usunięty]
 - [usunięty]
 - obciążeń finansowych z tytułu umów leasingu finansowego, ujmowanych zgodnie z MSR 17 *Leasing oraz*
 - różnic kursowych powstających w związku z pożyczkami i kredytami w walucie obcej, w stopniu w jakim są uznawane za korektę kosztów odsetek.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 29A Paragraf 6 został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 27**Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe**

Paragraf 37 został zmieniony. Paragraf 43 A został dodany.

UJMOWANIE INWESTYCJI W JEDNOSTKACH ZALEŻNYCH, JEDNOSTKACH WSPÓLKONTROLOWANYCH I JEDNOSTKACH STOWARZYSZONYCH W JEDNOSTKOWYM SPRAWOZDANIU FINANSOWYM

37 Jednostka sporządzająca jednostkowe sprawozdanie finansowe, inwestycje w jednostkach zależnych, współkontrolowanych i jednostkach stowarzyszonych ujmuje:

- a) po koszcie lub
- b) zgodnie z MSR 39.

Dla każdej kategorii inwestycji jednostka stosuje ten sam sposób ujmowania. Do inwestycji ujętych po koszcie ma zastosowanie MSSF 5 *Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana wtedy, gdy* zgodnie z tym standardem są zaklasyfikowane jako przeznaczone do sprzedaży (lub włączone do grupy do zbycia, która jest sklasyfikowana jako przeznaczona do sprzedaży). W takich okolicznościach, wycena inwestycji, do których stosuje się MSR 39, pozostaje bez zmian.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

43A Paragraf 37 został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później, prospektywnie, od dnia, w którym po raz pierwszy zastosowała MSSF 5. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 28**Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych**

Paragrafy 1 i 33 oraz nagłówek nad paragrafem 41 zostały zmienione. Paragraf 41C został dodany.

ZAKRES

1 Niniejszy standard stosuje się dla celów ujmowania inwestycji w jednostkach stowarzyszonych. Standard nie ma jednakże zastosowania w odniesieniu do inwestycji w jednostkach stowarzyszonych posiadanych przez:

- a) organizacje zarządzające kapitałem wysokiego ryzyka lub
- b) funduszy wzajemnych, funduszy powierniczych i innych podobnych jednostek, w tym funduszy ubezpieczeniowych powiązanych z inwestycjami,

które w momencie początkowego ujęcia zostały wyznaczone jako wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy lub zaklasyfikowane jako przeznaczone do obrotu i są ujmowane zgodnie z MSR 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*. Inwestycje takie wycenia się w wartości godziwej zgodnie z MSR 39, zaś zmiany wartości godziwej ujmuje się jako zyski i straty okresu, w którym zmiany te miały miejsce. Jednostka posiadająca taką inwestycję ujawnia informacje zgodnie z wymogami paragrafu 37f).

ZASTOSOWANIE METODY PRAW WŁASNOŚCI**Odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości**

33 Ponieważ wartość firmy stanowiąca część wartości bilansowej inwestycji w jednostce stowarzyszonej nie jest ujmowana oddzielnie, to nie podlega odrębnemu testowi pod kątem utraty wartości przez zastosowanie wymogów zawartych w MSR 36 *Utrata wartości aktywów*, które dotyczą przeprowadzenia testu na utratę wartości firmy. Zamiast tego, pod kątem utraty wartości zgodnie z wymogami MSR 36 jako pojedynczy składnik aktywów testowi poddaje się całą wartość bilansową inwestycji, porównując jej wartość odzyskiwalną (wyższą z dwóch kwot: wartości użytkowej i wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży) z jej wartością bilansową, ilekroć zastosowanie wymogów zawartych w MSR 39 wykaże, że mogła nastąpić utrata wartości inwestycji. Opis aktualizujący spowodowany utratą wartości ujęty w takich okolicznościach nie jest przypisywany do jakiegokolwiek składnika aktywów, w tym do wartości firmy stanowiącej część wartości bilansowej inwestycji w jednostce stowarzyszonej. Odpowiednio, każde odwrócenie odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości ujmuje się zgodnie z MSR 36 w stopniu, w jakim w późniejszym czasie wartość odzyskiwalna inwestycji wzrasta. Ustalając wartość użytkową inwestycji, jednostka szacuje:

- a) ...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 41C Paragrafy 1 i 33 zostały zmienione na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie w odniesieniu do tego okresu zmiany wprowadzone do paragrafu 3 MSSF 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji*, do paragrafu 1 MSR 31 oraz do paragrafu 4 MSR 32 *Instrumenty finansowe: prezentacja*, wydane w maju 2008 r. Jednostka może stosować te zmiany prospektywnie.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 31**Udziały we wspólnych przedsięwzięciach**

Paragrafy 1 oraz nagłówek nad paragrafem 58 zostały zmienione. Paragraf 58B został dodany.

ZAKRES

- 1 Niniejszy standard stosuje się do ujmowania udziałów we wspólnych przedsięwzięciach oraz ujmowania aktywów, zobowiązań, przychodów i kosztów wspólnych przedsięwzięć w sprawozdaniach finansowych wspólników przedsięwzięcia i inwestorów, niezależnie od struktury czy formy, w jakiej wspólne przedsięwzięcie prowadzi działalność. Jednakże nie stosuje się go do udziałów wspólników przedsięwzięcia w podmiotach współkontrolowanych należących do:
- organizacji zarządzających kapitałem wysokiego ryzyka lub
 - funduszy wzajemnych, funduszy powierniczych i innych podobnych jednostek, w tym funduszy ubezpieczeniowych powiązanych z funduszami inwestycyjnymi,

które w momencie początkowego ujęcia zostały wyznaczone jako wyceniane według wartości godziwej przez wynik finansowy lub zaklasyfikowane jako przeznaczone do obrotu i są ujmowane zgodnie z MSR 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*. Inwestycje takie wycenia się w wartości godziwej zgodnie z MSR 39, zaś zmiany wartości godziwej ujmuje się jako zyski i straty okresu, w którym zmiany te miały miejsce. Wspólnik posiadający takie udziały ujawnia informacje zgodnie z wymogami paragrafu 55 i 56.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 58B Paragraf 1 został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie w odniesieniu do tego okresu zmiany wprowadzone do paragrafu 3 MSSF 7 *Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji*, do paragrafu 1 MSR 28 oraz paragrafu 4 MSR 32 *Instrumenty finansowe: prezentacja* wprowadzone w maju 2008 r. Jednostka może stosować tę zmianę prospektywnie.

Załącznik do Zmian MSR 28 i MSR 31**Zmiany innych MSSF**

Jednostki stosują zmiany MSSF 7 i MSR 32 przedstawione w niniejszym załączniku, jeżeli stosują odnośne zmiany MSR 28 i MSR 31.

MSSF 7 Instrumenty finansowe: ujawnianie informacji

Paragraf 3a) został zmieniony. Paragraf 44D został dodany.

ZAKRES

- 3 Niniejszy MSSF stosują wszystkie jednostki w odniesieniu do wszystkich rodzajów instrumentów finansowych, z wyjątkiem:
- tych udziałów w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach, które ujmowane są zgodnie z MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe*, MSR 28 *Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych lub MSR 31 Udziały we wspólnych przedsięwzięciach*. Jednakże w niektórych przypadkach MSR 27, MSR 28 lub MSR 31 zezwalają jednostce na ujmowanie udziałów w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i we wspólnych przedsięwzięciach zgodnie z MSR 39, w takich przypadkach jednostki stosują wymogi określone w niniejszym MSSF. Jednostki stosują niniejszy MSSF również w odniesieniu do wszystkich instrumentów pochodnych związanych z udziałami w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach, o ile instrument pochodny nie spełnia definicji instrumentu kapitałowego określonej w MSR 32.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 44D Paragraf 3 a) został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu zmiany do paragrafu 1 MSR 28, paragrafu 1 MSR 31 i paragrafu 4 MSR 32 wprowadzone w maju 2008 r. Jednostka może stosować tę zmianę prospektywnie.

MSR 32 Instrumenty finansowe: prezentacja

Paragraf 4a) oraz nagłówek nad paragrafem 96 zostały zmienione. Paragraf 97D został dodany.

ZAKRES

- 4 Niniejszy standard ma zastosowanie we wszystkich jednostkach do wszystkich typów instrumentów finansowych, z wyjątkiem:
- a) udziałów w jednostkach zależnych, stowarzyszonych lub wspólnych przedsięwzięciach ujmowanych zgodnie z MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe*, MSR 28 *Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych lub MSR 31 Udziały we wspólnych przedsięwzięciach*. Jednakże w niektórych przypadkach MSR 27, MSR 28 lub MSR 31 zezwalają jednostce na ujmowanie udziałów w jednostkach zależnych, stowarzyszonych lub we wspólnych przedsięwzięciach w oparciu o MSR 39; w takich przypadkach jednostki stosują wymogi określone w niniejszym standardzie. Jednostki stosują niniejszy standard również w odniesieniu do wszystkich instrumentów pochodnych związanych z udziałami w jednostkach zależnych, stowarzyszonych lub we wspólnych przedsięwzięciach.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 97D Paragraf 4 został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu zmiany do paragrafu 3 *MSSF 7*, paragrafu 1 *MSR 28* i paragrafu 1 *MSR 31* wprowadzone w maju 2008 r. Jednostka może stosować tę zmianę prospektywnie.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 29**Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji**

Paragrafy 6, 15 i 19 zostały zmienione. Zmiany te stosuje się w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

PRZEKSZTAŁCENIE SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

- 6 Jednostki sporządzające sprawozdania finansowe zgodnie z metodą kosztu historycznego nie uwzględniają ani zmian ogólnego poziomu cen ani wzrostu konkretnych cen ujętych aktywów lub zobowiązań. Wyjątek stanowią te aktywa lub zobowiązania, które jednostka ma obowiązek lub chce wycenić w oparciu o wartość godziwą. Na przykład, składniki rzeczowych aktywów trwałych mogą zostać przeszacowane do wartości godziwej, a w przypadku aktywów biologicznych zwykle wymaga się ich wyceny w wartości godziwej. Jednak niektóre jednostki prezentują sprawozdania finansowe w oparciu o zasadę aktualnej ceny nabycia, która odzwierciedla skutki zmian konkretnych cen posiadanych aktywów.
- 15 Większość pozycji niepieniężnych wykazywana jest według kosztu historycznego lub kosztu historycznego pomniejszonego o umorzenie. Są więc one wyrażane w wartościach aktualnych na dzień ich nabycia. Przekształcony koszt historyczny lub pomniejszony o umorzenie koszt historyczny każdej pozycji ustalany jest poprzez uwzględnienie w koszcie historycznym lub w umorzeniu zmian w ogólnym indeksie cen, które zaszły od momentu nabycia (danego składnika aktywów) do dnia zakończenia okresu sprawozdawczego. Na przykład rzeczowe aktywa trwałe, zapasy materiałów i towarów, wartość firmy, patenty, znaki towarowe i podobne aktywa są przekształcane poczynając od dnia ich zakupu. Zapasy półproduktów i wyrobów gotowych przekształcane są od momentu, w którym poniesiono koszty zakupu i koszty przetworzenia.
- 19 Przekształconą wartość pozycji niepieniężnej należy obniżyć zgodnie z odpowiednim *MSSF*, jeśli przewyższa ona wartość odzyskiwalną. Na przykład przekształcone kwoty rzeczowych aktywów trwałych, wartości firmy, patentów i znaków towarowych obniża się do poziomu ich wartości odzyskiwanej a przekształcone kwoty zapasów obniża się do poziomu ich wartości netto możliwej do uzyskania.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 36**Utrata wartości aktywów**

Paragraf 134e) został zmieniony. Paragraf 140C został dodany.

UJAWNIANIE INFORMACJI**Szacunki stosowane do wyceny wartości odzyskiwalnej ośrodków wypracowujących środki pieniężne posiadających wartość firmy lub wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania**

- 134 Jednostka ujawnia informacje wymagane w punktach a) - f) dla każdego ośrodka (grupy ośrodków) wypracowującego środki pieniężne, w przypadku którego kwota wartości bilansowej wartości firmy lub wartości niematerialnych o nieokreślonych okresach użytkowania przypisana do tego ośrodka (grupy ośrodków) jest znacząca w porównaniu z łączną wartością bilansową wartości firmy jednostki lub należących do niej wartości niematerialnych o określonych okresach użytkowania:

e) jeżeli możliwa do odzyskania wartość ośrodka wypracowującego środki pieniężne (grupy ośrodków) jest oparta na wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży, ujawnia się metodologię zastosowaną do ustalenia wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży. Jeżeli wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży nie jest możliwa do ustalenia przez zastosowanie możliwych do zaobserwowania cen rynkowych ośrodka (grupy ośrodków) wypracowującego środki pieniężne, ujawnia się dodatkowo następujące informacje:

i) opis każdego z kluczowych założeń na których kierownictwo oparło ustalenie wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży. Kluczowe założenia to te, w przypadku których wartość odzyskiwalna ośrodka wypracowującego środki pieniężne (grupy ośrodków) jest najbardziej wrażliwa.

ii) opis podejścia kierownictwa do ustalania jednej wartości (lub kilku wartości) przypisanej do każdego kluczowego założenia, czy wartości te odzwierciedlają przeszłe doświadczenia lub, jeśli to odpowiednie, czy są spójne z zewnętrznymi źródłami informacji, a jeśli nie, w jaki stopniu i dlaczego różnią się od wcześniejszych doświadczeń i zewnętrznych źródeł informacji.

Jeżeli wartość godziwa pomniejszona o koszty sprzedaży jest ustalana przez zastosowanie projekcji przepływów pieniężnych, ujawnia się również następujące informacje:

iii) okres, dla którego kierownictwo dokonało projekcji przepływów pieniężnych.

iv) stopa wzrostu przyjęta do ekstrapolowania projekcji przepływów pieniężnych.

v) stopa(y) dyskontowa(e) zastosowana(e) do projekcji przepływów pieniężnych.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ORAZ DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

140C Paragraf 134e) został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 38

Wartości niematerialne

Paragrafy 69, 70 i 98 zostały zmienione. Paragrafy 69A i 130D zostały dodane.

MOMENT UJĘCIA KOSZTU

69 W niektórych przypadkach nakłady ponosi się w celu osiągnięcia przyszłych korzyści ekonomicznych, ale nie następuje nabycie ani powstanie żadnego składnika wartości niematerialnych ani innego składnika aktywów, który mógłby zostać ujęty. W przypadku dostawy dóbr, jednostka ujmuje takie nakłady jako koszt, jeżeli nabywa prawo dostępu do tych dóbr. W przypadku dostawy usług, jednostka ujmuje nakłady jako koszt wtedy, gdy usługi te zostały dostarczone jednostce. Na przykład nakłady na prace badawcze ujmuje się jako koszt w momencie ich poniesienia (zob. paragraf 54) z wyjątkiem sytuacji, gdy prace badawcze zostaną nabyte jako część transakcji połączenia jednostek. Inne przykłady nakładów ujmowanych jako koszt w momencie poniesienia obejmują:

a) ...

c) nakłady na działalność reklamową i promocyjną (w tym katalogi zamówień przez internet).

d) ...

69A Jednostka ma dostęp do dóbr wówczas, kiedy je posiada. Analogicznie jednostka ma prawo dostępu do dóbr, jeśli zostały one skonstruowane przez dostawcę zgodnie z warunkami dostawy, a jednostka może wymagać ich dostawy w zamian za zapłatę. Usługi uznaje się za dostarczone, kiedy zostały wykonane przez dostawcę zgodnie z umową a nie wtedy, gdy jednostka wykorzystuje je na potrzeby świadczenia innych usług, np. na potrzeby dostawy usług reklamowych dla klientów.

70 Paragraf 68 nie wyklucza możliwości ujęcia przed jednostkę przedpłaty jako składnika aktywów, jeżeli przedpłata na poczet dóbr została dokonana, zanim jednostka nabyła prawo dostępu do tych dóbr. Analogicznie paragraf 68 nie wyklucza możliwości ujęcia przez jednostkę przedpłaty jako składnika aktywów, jeżeli przedpłata na poczet usług została dokonana, zanim jednostce zostały dostarczone te usługi.

WARTOŚCI MATERIALNE O OKREŚLONYM OKRESIE UŻYTKOWANIA

Okres amortyzacji i metoda amortyzacji

- 98 Można stosować różne metody amortyzacji w celu systematycznego rozłożenia wartości podlegającej amortyzacji danego składnika aktywów na przestrzeni okresu jego użytkowania. Do metod tych zalicza się metodę liniową, metodę degresywną oraz metodę opartą na liczbie wytworzonych produktów. Wybór konkretnej metody opiera się na oczekiwanym sposobie konsumowania oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych wbudowanych w składnik aktywów i stosuje się tę metodę w sposób ciągły w kolejnych okresach chyba, że nastąpiła zmiana oczekiwanego sposobu konsumowania tych przyszłych korzyści ekonomicznych.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE ORAZ DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 130D Paragrafy 69, 70 i 98 zostały zmienione a paragraf 69A został dodany na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 39***Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena***

Paragrafy 9, 73 i OS8 zostały zmienione. Paragrafy 50A i 108C zostały dodane.

DEFINICJE

- 9 W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

...

Definicje czterech kategorii instrumentów finansowych

Składnikiem aktywów finansowych lub zobowiązaniem finansowym wycenianym w wartości godziwej przez wynik finansowy jest składnik aktywów finansowych lub zobowiązanie finansowe spełniające którykolwiek z poniższych warunków:

- a) Jest klasyfikowany jako przeznaczony do obrotu. Składnik aktywów finansowych lub zobowiązanie finansowe klasyfikuje się jako przeznaczony do obrotu, jeśli:
 - i) został nabyty lub zaciągnięty głównie w celu sprzedaży lub odkupienia w bliskim terminie;
 - ii) w momencie początkowego ujęcia stanowi część portfela określonych instrumentów finansowych, którymi zarządza się łącznie i dla których istnieje potwierdzenie aktualnego faktycznego trybu generowania krótkoterminowych zysków lub
 - iii) jest instrumentem pochodnym (z wyjątkiem instrumentu pochodnego będącego kontraktem gwarancji finansowych lub wyznaczonym i efektywnym instrumentem zabezpieczającym).
- b) ...

WYCENA

Reklasyfikacja

- 50A Poniższe zmiany okoliczności nie stanowią reklasyfikacji w rozumieniu paragrafu 50:

- a) instrument pochodny, który był wcześniej wyznaczony i efektywny jako instrument zabezpieczający w zabezpieczeniu przepływów pieniężnych lub inwestycji netto nie klasyfikuje się dłużej jako taki.
- b) instrument pochodny staje się wyznaczonym i efektywnym instrumentem zabezpieczającym w zabezpieczeniu przepływów pieniężnych lub inwestycji netto.
- c) aktywa finansowe są reklasyfikowane, gdyż, firma ubezpieczeniowa zmienia politykę rachunkowości zgodnie z paragrafem 45 MSSF 4.

ZABEZPIECZANIE

Instrumenty zabezpieczające*Kwalifikacja instrumentów*

- 73 Dla celów rachunkowości zabezpieczeń, jako instrument zabezpieczający może być wyznaczony wyłącznie instrument zawarty ze stroną zewnętrzną w stosunku do jednostki (tj. stroną zewnętrzną w stosunku do grupy lub pojedynczej jednostki, której dotyczy sprawozdawczość). Chociaż pojedyncze jednostki w ramach konsolidowanej grupy lub oddziały w ramach jednostki mogą zawierać transakcje zabezpieczające z innymi jednostkami w grupie lub innymi oddziałami jednostki, to wszystkie takie wewnątrzgrupowe transakcje podlegają wyłączeniu przy konsolidacji. Dlatego w odniesieniu do takich transakcji zabezpieczających nie mają zastosowania zasady rachunkowości zabezpieczeń przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy. Jednakże mogą się kwalifikować do rachunkowości zabezpieczeń przy sporządzaniu oddzielnych lub jednostkowych sprawozdań finansowych jednostek wchodzących w skład grupy pod warunkiem, że są one zewnętrzne w stosunku do pojedynczej jednostki, której dotyczy sprawozdawczość.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 108C Paragrafy 9, 73 i OS8 zostały zmienione a paragraf 50A został dodany na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Jednostka stosuje zmiany paragrafów 9 i 50A od dnia i w taki sposób, w jaki stosowała zmiany dokonane w 2005 roku opisane w paragrafie 105A. Wcześniejsze zastosowanie wszystkich zmian jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany objaśnień stosowania MSR 39***Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena***

DEFINICJE (PARAGRAFY 8 I 9)

Efektywna stopa procentowa

- AG8 W przypadku, gdy jednostka zmienia oszacowania płatności udzielonych lub otrzymanych, koryguje wartość bilansową składnika aktywów finansowych lub zobowiązania finansowego (lub grupy instrumentów finansowych) tak, aby wartość ta odzwierciedlała rzeczywiste i zweryfikowane oszacowane przepływy pieniężne. Jednostka dokonuje przeliczenia wartości bilansowej poprzez wylczenie wartości bieżącej oczekiwanych przyszłych przepływów pieniężnych ustalonych za pomocą pierwotnej efektywnej stopy procentowej instrumentu finansowego lub, jeśli ma to zastosowanie, zaktualizowanej efektywnej stopy procentowej obliczonej zgodnie z paragrafem 92. Zysk lub stratę z tytułu korekty ujmuje się jako zyski i straty bieżącego okresu. Jeżeli składnik aktywów finansowych jest przekwalifikowywany zgodnie z paragrafem 50B, 50D lub 50E, a jednostka podwyższa następnie swoje oszacowania przyszłych wpływów pieniężnych w wyniku większej możliwości odzyskania tych wpływów, wynik tego podwyższenia jest ujmowany jako korekta efektywnej stopy procentowej od dnia zmiany szacunków a nie jako korekta wartości bilansowej składnika aktywów w dniu zmiany szacunków.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 40***Nieruchomości inwestycyjne***

Paragrafy 8, 9, 48, 53, 54 i 57 zostały zmienione. Paragraf 22 został usunięty, a paragrafy 53A, 53B i 85B zostały dodane.

DEFINICJE

- 8 Do nieruchomości inwestycyjnych zalicza się przykładowo:
- a) ...
 - e) nieruchomość w trakcie budowy lub dostosowywania, która ma być w przyszłości użytkowana jako nieruchomość inwestycyjna.
- 9 Do pozycji, które nie są nieruchomościami inwestycyjnymi i w związku z tym nie są objęte zakresem niniejszego standardu, zalicza się na przykład:
- a) ...
 - d) [usunięty]
 - e) ...

WYCENA W MOMENCIE POCZĄTKOWEGO UJĘCIA

- 22 [Usunięty]

Model wartości godziwej

- 48 W wyjątkowych przypadkach jednostka nabywająca po raz pierwszy nieruchomość inwestycyjną (lub zaliczająca po raz pierwszy daną nieruchomość do nieruchomości inwestycyjnych po zmianie sposobu jej wykorzystania) może dysponować bezsprzecznymi dowodami na to, że zróżnicowanie wiarygodnych szacunków wartości godziwych jest tak znaczące a prawdopodobieństwo ich wystąpienia tak trudne do oceny, że przydatność jednego szacunku na określenie wartości godziwej staje się znikoma. Może to oznaczać, że nie ma możliwości wiarygodnego i regularnego ustalania wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnej (zob. paragraf 53).

Brak możliwości wiarygodnego ustalenia wartości godziwej

- 53 Przyjmuje się możliwe do odrzucenia założenie, że jednostka będzie w stanie wiarygodnie i regularnie ustalać wartość godziwą nieruchomości inwestycyjnych. Jednak w wyjątkowych przypadkach zdarza się, że w chwili nabycia nieruchomości inwestycyjnej po raz pierwszy (lub zakwalifikowania po raz pierwszy danej nieruchomości do tej kategorii po zmianie sposobu jej użytkowania) jednostka posiada bezsprzeczne dowody na to, iż nie będzie w stanie regularnie i wiarygodnie ustalać wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnej. Może się tak zdarzyć wyłącznie wówczas, gdy porównywalne transakcje rynkowe zawierane są rzadko i jednocześnie jednostka nie ma możliwości zastosowania alternatywnej metody oszacowania wartości godziwej (na przykład na podstawie projekcji zdyskontowanych przepływów środków pieniężnych). Jeżeli jednostka stwierdzi, że wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnej w trakcie budowy nie można wiarygodnie ustalić ale oczekuje, że wartość godziwa będzie możliwa do ustalenia po zakończeniu budowy, wycenia nieruchomość inwestycyjną w trakcie budowy w wartości kosztu do czasu, kiedy wartość godziwą będzie można wiarygodnie ustalić lub do czasu zakończenia budowy (w zależności od tego, co nastąpi wcześniej). Jeżeli jednostka stwierdzi, że nie można wiarygodnie ustalić wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnej (innej niż nieruchomość inwestycyjna w trakcie budowy), wycenia nieruchomość inwestycyjną w wartości kosztu zgodnie z MSR 16. Przyjmuje się, że wartość rezydualna takiej nieruchomości inwestycyjnej wynosi zero. Jednostka stosuje MSR 16 aż do czasu zbycia takiej nieruchomości inwestycyjnej.
- 53A Gdy jednostka uzyskuje możliwość wiarygodnej wyceny wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnej w trakcie budowy, którą wcześniej wyceniała według kosztu, wycenia tę nieruchomość według jej wartości godziwej. Po zakończeniu budowy tej nieruchomości przyjmuje się, że można wiarygodnie ustalić jej wartość godziwą. Jeżeli nie jest to możliwe, zgodnie z paragrafem 53, nieruchomość wycenia się stosując model oparty na koszcie zgodnie z MSR 16.
- 53B Założenie, że wartość godziwą nieruchomości inwestycyjnej w budowie można wiarygodnie wycenić, można odrzucić jedynie w momencie początkowego ujęcia. Jednostka, która pozycję należącą do nieruchomości inwestycyjnej w budowie wyceniła w wartości godziwej nie może twierdzić, że nie da się wiarygodnie ustalić wartości godziwej zakończonej nieruchomości inwestycyjnej.
- 54 W wyjątkowych przypadkach, gdy z przyczyn wymienionych w paragrafie 53 jednostka zmuszona jest do wyceny konkretnej nieruchomości inwestycyjnej w oparciu o model kosztu zgodnie z MSR 16, wszystkie pozostałe należące do niej nieruchomości inwestycyjne, w tym nieruchomości inwestycyjne w trakcie budowy, wycenia w wartości godziwej. W takich przypadkach, mimo, że jednostka może zastosować model kosztu tylko w odniesieniu do jednej nieruchomości inwestycyjnej, kontynuuje wycenę pozostałych nieruchomości inwestycyjnych stosując w tym celu model wartości godziwej.

PRZENIESIENIA

- 57 Przeniesienia poszczególnych nieruchomości do lub z nieruchomości inwestycyjnych dokonuje się tylko wówczas, gdy następuje zmiana sposobu ich użytkowania potwierdzona przez:
- ...
 - zakończenie użytkowania nieruchomości przez jej właściciela – w przypadku przeniesienia nieruchomości zajmowanej przez właściciela do nieruchomości inwestycyjnych,
 - oddanie nieruchomości stronie trzeciej w leasing operacyjny – w przypadku przeniesienia z zapasów do nieruchomości inwestycyjnych.
 - [usunięty]

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 85B Paragrafy 8, 9, 48, 53, 54 i 57 zostały zmienione, paragraf 22 został usunięty a paragraf 53A i 53B zostały dodane na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Jednostka może stosować te zmiany w odniesieniu do nieruchomości inwestycyjnych w trakcie budowy począwszy od jakiegokolwiek daty przed 1 stycznia 2009 r. pod warunkiem, że na tę datę ustaliła wartość godziwą nieruchomości inwestycyjnych w trakcie budowy. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia i stosuje jednocześnie odnośne zmiany wprowadzone do paragrafu 5 i 81E MSR 16 *Rzeczowe aktywa trwałe*.

Załącznik do Zmian do MSR 40**Zmiany MSR 16**

Jednostki stosują zmianę do MSR 16 zawartą w niniejszym załączniku, jeżeli zastosują odnośne zmiany MSR 40.

MSR 16 Rzeczowe aktywa trwałe

Paragraf 5 został zmieniony. Paragraf 81E został dodany.

- 5 Jednostka stosująca do wyceny nieruchomości inwestycyjnych zgodnie z MSR 40 *Nieruchomości inwestycyjne* model oparty na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, stosuje oparty na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia model zawarty w niniejszym standardzie.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE

- 81E Paragraf 5. został zmieniony na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje tę zmianę prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone, jeżeli jednostka zastosuje jednocześnie zmiany wprowadzone do paragrafów 8, 9, 22, 48, 53, 53A, 53B, 54, 57 i 85B MSR 40. Jeżeli jednostka zastosuje tę zmianę w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 41**Rolnictwo**

Paragrafy 5, 6, 17, 20 i 21 zostały zmienione. Paragraf 60 został dodany.

DEFINICJE

Rolnictwo – powiązane definicje

- 5 W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

Działalność rolnicza – oznacza zarządzanie przez jednostkę przemianą biologiczną oraz zbiór/pozyskanie przeznaczonych na sprzedaż lub przekształcenie w produkty rolnicze lub w inne aktywa biologiczne, aktywów biologicznych.

...

- 6 Działalność rolnicza obejmuje rozległy zakres czynności, na przykład hodowlę i chów inwentarza żywego, leśnictwo, uprawę roślin jednorocznych i wieloletnich, ogrodnictwo i plantacje roślin uprawnych, uprawę roślin ozdobnych i gospodarowanie na zamkniętych terenach wodnych (łącznie z hodowlą ryb). Powyższe różnorodne rodzaje działalności rolniczej posiadają pewne wspólne cechy, którymi są:

a) ...

c) *Pomiar zmiany*. Wynikające z przemiany zmiany jakościowe (na przykład parametry genetyczne, gęstość, dojrzałość, poziom tłuszczu, zawartość białka, siła włókien itp.) i zmiany ilościowe (na przykład ilość potomstwa, wzrost, pojemność, długość i średnica włókien oraz ilość zawiązków) będące wynikiem przemiany biologicznej lub zbioru/pozyskania, są mierzone i monitorowane w ramach rutynowego zarządzania.

UJMOWANIE I WYCENA

- 17 Jeżeli na aktywa biologiczne lub na produkty rolnicze w ich obecnym stanie i miejscu istnieje aktywny rynek, cena rynkowa występująca na tym rynku stanowi właściwą podstawę do ustalenia ich wartości godziwej. Jeżeli jednostka ma dostęp do różnych aktywnych rynków, bierze pod uwagę najbardziej odpowiedni spośród nich. Jeżeli na przykład jednostka ma dostęp do dwóch aktywnych rynków, powinna posłużyć się ceną istniejącą na rynku, z którego zamierza skorzystać.
- 20 W pewnych okolicznościach ceny lub wartości rynkowe aktywów biologicznych w ich obecnym stanie mogą być niedostępne. W takim przypadku jednostka ustalając wartość godziwą posługuje się wartością bieżącą oczekiwanych wpływów środków pieniężnych netto z tych aktywów, zdyskontowaną o aktualnie obowiązującą rynkową stopę dyskontową.
- 21 Celem obliczenia wartości bieżącej oczekiwanych wpływów środków pieniężnych netto jest ustalenie wartości godziwej składnika aktywów biologicznych znajdującego się w obecnym miejscu i stanie. Jednostka uwzględni to wybierając odpowiednią stopę dyskontową i szacując oczekiwane wpływy środków pieniężnych netto. Ustalając wartość bieżącą oczekiwanych wpływów środków pieniężnych netto, jednostka bierze pod uwagę wpływy środków pieniężnych netto, których wytworzenia uczestnicy rynku oczekują od składnika aktywów w najbardziej odpowiednich warunkach rynkowych.

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

- 60 Paragrafy 5, 6, 17, 20 i 21 zostały zmienione a paragraf 14 został usunięty na podstawie *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. Jednostka stosuje te zmiany prospektywnie w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. Jeżeli jednostka zastosuje te zmiany w odniesieniu do wcześniejszego okresu, fakt ten ujawnia.

CZĘŚĆ II

Zmiany zawarte w części II stosuje się w odniesieniu do rocznych okresów rozpoczynających się 1 stycznia 2009 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 8**Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów**

Paragrafy 7, 9 i 11 zostały zmienione.

ZASADY (POLITYKA) RACHUNKOWOŚCI

Wybór i zastosowanie zasad (polityki) rachunkowości

- 7 Jeśli MSSF ma bezpośrednie zastosowanie do transakcji, innego zdarzenia bądź warunków, zasada, bądź zasady (polityka) rachunkowości zastosowane do tej pozycji ustala się w oparciu o MSSF.
- 9 Do MSSF dołączone są wytyczne pomagające jednostkom w stosowaniu zawartych w nich wymogów. Wszystkie tego rodzaju wytyczne zawierają stwierdzenie, czy stanowią integralną część MSSF. Wytyczne stanowiące integralną część MSSF są obowiązkowe. Wytyczne nie będące integralną częścią MSSF nie zawierają wymogów dotyczących sprawozdań finansowych.
- 11 Przy dokonywaniu osądu, o którym mówi paragraf 10, kierownictwo jednostki, zachowując poniżej ustaloną kolejność, uwzględnia i rozważa możliwość zastosowania następujących źródeł:
 - a) wymogi określone w MSSF dotyczące podobnych i powiązanych zagadnień oraz
 - b) definicje, kryteria ujmowania i koncepcje wyceny aktywów, zobowiązań, przychodów i kosztów określone w *Założeniach koncepcyjnych*.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 10**Zdarzenia po zakończeniu okresu sprawozdawczego**

Paragraf 13 został zmieniony.

- 13 Jeżeli dywidendy zostały zadeklarowane po zakończeniu okresu sprawozdawczego ale przed zatwierdzeniem sprawozdania finansowego do publikacji (tj. dywidendy zostały odpowiednio zatwierdzone i dysponowanie nimi nie leży już w gestii jednostki), dywidend nie ujmuje się jako zobowiązania na koniec okresu sprawozdawczego, gdyż nie istnieje w tym czasie żadne zobowiązanie. Dywidendy takie ujawnia się w informacji dodatkowej zgodnie z MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych*.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 20**Dotacje rządowe oraz ujawnianie informacji na temat pomocy rządowej**

Dodano przypis do tytułu standardu nad paragrafem 1, a paragrafy 2b), 12–18, 20–22, 26, 27 i 32 zostały zmienione.

Przypis do tytułu

- * Częścią *Zmian MSSF* wydanych w maju 2008 r. była dokonana przez Radę zmiana terminologii stosowanej w niniejszym standardzie w taki sposób, aby była spójna z innymi MSSF:
- a) „dochód do opodatkowania” zmieniono na „zysk do opodatkowania lub strata podatkowa”,
 - b) „ujęty jako przychody/koszty” zmieniono na „ujęty w zysku lub stracie”,
 - c) „zwiększające bezpośrednio kapitał własny ” na „ujęty poza rachunkiem zysków i strat” oraz
 - d) „uaktualnienie wartości szacunkowej” na „zmiana wartości szacunkowej”.

ZAKRES

- 2 Niniejszy standard nie stosuje się do:
 - a) szczególnych problemów ... o podobnym rodzaju.
 - b) pomocy rządowej udzielonej jednostce w formie korzyści dostępnych w momencie ustalania zysku do opodatkowania lub straty podatkowej lub ustalanych albo ograniczanych na podstawie zobowiązań z tytułu podatku dochodowego. Przykładami takich korzyści są wakacje podatkowe, ulgi podatkowe na cele inwestycyjne, zezwolenia na przyspieszenie amortyzacji, zredukowane stopy podatku dochodowego.

c) rząd ... jednostki.

d) ...

DOTACJE RZĄDOWE

- 12 Dotacje rządowe ujmuje się w zysku lub stracie w systematyczny sposób w poszczególnych okresach, w których jednostka ujmuje odnośne koszty, które dotacje mają w zamierzeniu kompensować.
- 13 Istnieją dwie metody rozliczania dotacji rządowych: metoda kapitałowa, zgodnie z którą dotacja nie jest ujmowana w ramach zysków i strat lub stratą oraz metoda przychodów, zgodnie z którą dotacja jest ujmowana w zysku lub stracie na przestrzeni jednego lub większej ilości okresów.
- 14 Za zastosowaniem metody kapitałowej przemawiają następujące argumenty:
- a) dotacje rządowe są narzędziem finansowania i jako takie należy je prezentować w sprawozdaniu z sytuacji finansowej, a nie ujmować w zysku lub stracie celem kompensowania pozycji kosztów, które te dotacje finansują. Ponieważ nie oczekuje się spłaty dotacji, powinny być ujęte poza zyskami i stratami.
 - b) ujmowanie dotacji rządowych w zysku lub stracie jest niesłuszne z tego względu, iż nie zostały one zarobione przez jednostkę lecz stanowią formę zachęty dostarczonej przez rząd, z czym nie jest związane ponoszenie odnośnych kosztów.
- 15 Argumenty przemawiające za zastosowaniem metody przychodów przedstawiają się następująco:
- a) ponieważ dotacje rządowe stanowią wpływy pochodzące z innego źródła aniżeli od akcjonariuszy/udziałowców, dlatego też nie powinny być bezpośrednio ujmowane w kapitale własnym, lecz należy je ujmować w zysku lub stracie w odpowiednich okresach,
 - b) dotacje rządowe rzadko są bezinteresowne. Jednostka uzyskuje je dzięki spełnieniu związanych z nimi warunków i wywiązaniu się z przewidywanych obowiązków. Dlatego dotacje rządowe należy ujmować w zysku lub stracie w poszczególnych okresach, w których jednostka ujmuje w kosztach okresu odnośne koszty, które dotacje mają w zamierzeniu kompensować.
 - c) ponieważ podatek dochodowy oraz inne podatki rozlicza się jako koszty, uwzględnienie w zysku lub stracie dotacji rządowych wydaje się logiczne, gdyż są one przejawem stosowanej polityki fiskalnej.
- 16 W metodzie przychodów jest rzeczą kluczową, aby dotacje rządowe ujmować w zysku lub stracie w systematyczny sposób w poszczególnych okresach, w których jednostka ujmuje w kosztach okresu odnośne koszty, które dotacje mają w zamierzeniu kompensować. Ujmowanie dotacji rządowych w zysku lub stracie w momencie ich otrzymania nie jest zgodne z założeniami metody memoriałowej (zob. MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych*) i mogłoby zostać uznane za możliwe do przyjęcia tylko wtedy, gdyby nie istniały żadne podstawy dla przypisania dotacji do okresów innych niż te, w których dotacja została otrzymana.
- 17 W większości przypadków okresy, na przestrzeni których jednostka ujmuje koszty lub wydatki powiązane z dotacją rządową dają się łatwo ustalić. Dlatego też dotacje, którym towarzyszy ujmowanie poszczególnych kosztów, są ujmowane w zysku lub stracie tego samego okresu, którego dotyczą odnośne koszty. Analogicznie, dotacje do aktywów podlegających amortyzacji są zazwyczaj ujmowane w zysku lub stracie na przestrzeni okresów proporcjonalnie do ujmowania odpisów amortyzacyjnych od tych aktywów.
- 18 Dotacjom do aktywów nie podlegających amortyzacji może także towarzyszyć wymóg spełnienia pewnych obowiązków, po czym takie dotacje zostałyby ujęte w zysku lub stracie na przestrzeni okresów, w których ponoszone są koszty spełnienia tychże obowiązków. Na przykład udzielenie dotacji w formie przyznania gruntu może być uzależnione od wybudowania na tym gruncie budynku i słuszne może być ujmowanie tej dotacji w zysku lub stracie przez okres użytkowania tego budynku.
- 20 Dotację rządową, która staje się należna jako forma rekompensaty za już poniesione wydatki lub straty lub dotację przyznaną jednostce celem udzielenia jej natychmiastowego wsparcia finansowego, bez towarzyszących przyszłych kosztów, ujmuje się w zysku lub stracie w okresie, w którym dotacja stała się należna.

- 21 W pewnych okolicznościach dotacje rządowe mogą być przyznawane w celu udzielenia jednostce natychmiastowego wsparcia finansowego, a nie w celu stwarzania bodźca do poczynienia przez nią określonych nakładów. Udzielanie tego typu dotacji może ograniczać się do określonej jednostki i może nie być dostępne dla szerszego kręgu beneficjentów. Okoliczności powyższe mogą uzasadniać ujmowanie dotacji w zysku lub stracie w okresie, w którym jednostka kwalifikuje się do jej otrzymania, wraz z ujawnieniem tego faktu celem zagwarantowania, iż jego skutki są zrozumiałe.
- 22 Dotacja rządowa może stać się należna jednostce jako forma rekompensaty kosztów bądź strat poniesionych w poprzednim okresie. Dotację taką ujmuje się w zysku lub stracie okresu, w którym dotacja staje się należna wraz z ujawnieniem tego faktu celem zapewnienia, iż jego skutki są zrozumiałe.

Prezentacja dotacji do aktywów

- 26 Zgodnie z jedną z metod ujmuje się dotację jako przychód przyszłych okresów, który jest w sposób systematyczny ujmowany w zysku lub stracie na przestrzeni okresu użytkowania składnika aktywów.
- 27 Zgodnie z drugą z metod odejmuje się dotację w celu ustalenia wartości bilansowej składnika aktywów. Dotacja jest ujmowana w zysku lub stracie na przestrzeni okresu użytkowania składnika aktywów podlegającego amortyzacji za pomocą zredukowanego odpisu amortyzacyjnego.

Splata dotacji rządowych

- 32 Dotacje rządowe podlegające splatom rozlicza się jako zmianę wartości szacunkowych (zob. MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*). Spłaty dotacji do przychodu rozlicza się w pierwszej kolejności z niezamortyzowanymi rozliczeniami międzyokresowymi ujętymi w związku z dotacją. W stopniu, w jakim splata przewyższa rozliczenia międzyokresowe lub jeżeli rozliczenia międzyokresowe nie występują, splatę taką bezzwłocznie ujmuje się w zysku lub stracie. Splatę dotacji do aktywów ujmuje się w formie zwiększenia wartości bilansowej lub zmniejszenia salda przychodów przyszłych okresów o kwotę podlegającą spłacie. Zakumulowaną dodatkową amortyzację, która zostałaby ujęta w zysku lub stracie do danego dnia, gdyby nie było dotacji, ujmuje się niezwłocznie w zysku lub stracie.

Załącznik do Zmian MSR 20

Zmiany MSR 41

Jednostki stosują zmianę do MSR 41 zawartą w niniejszym załączniku, jeżeli zastosują odnośne zmiany terminologii wprowadzone do MSR 20.

MSR 41 Rolnictwo

Paragrafy 34–36 zostały zmienione.

DOTACJE RZĄDOWE

- 34 Bezwarunkową dotację rządową do składnika aktywów biologicznych wycenianego w wartości godziwej pomniejszonej o szacunkowe koszty sprzedaży ujmuje się w zysku lub stracie wtedy i tylko wtedy, gdy dotacja rządowa stanie się należna.
- 35 Jeżeli dotacja rządowa do składnika aktywów biologicznych wycenianego w wartości godziwej pomniejszonej o szacunkowe koszty sprzedaży jest warunkowa i nakłada na jednostkę wymóg nie podejmowania określonej działalności rolniczej, jednostka ujmuje taką dotację rządową w zysku lub stracie dopiero wtedy i tylko wtedy, gdy spełni warunki związane z przyznaniem dotacji rządowej.
- 36 Zasady i warunki przyznawania dotacji rządowych mogą być różne. Na przykład przyznanie dotacji może nakładać na jednostkę wymóg prowadzenia działalności rolniczej w określonym miejscu przez okres pięciu lat i zakładać zwrot całej dotacji w przypadku, gdyby jednostka prowadziła tę działalność przez okres krótszy niż pięć lat. W takim przypadku dotacji nie ujmuje się w zysku ani stracie dopóki nie upłynie pięcioletni okres. Jeżeli jednak warunki dotyczące dotacji przewidują możliwość zatrzymania części dotacji zgodnie z wpływem czasu, jednostka tę część dotacji ujmuje w zysku lub stracie w miarę upływu czasu.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 29**Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji**

Dodano przypis do tytułu standardu nad paragrafem 1, a paragrafy 8, 14, 20, 28 i 34 zostały zmienione.

Przypis do tytułu

- * Częścią Zmian MSSF wydanych w maju 2008 r. była dokonana przez Radę zmiana terminologii stosowanej w MSR 29 w taki sposób, aby była spójna z innymi MSSF: a) „wartość rynkowa” zmieniono na „wartość godziwa” oraz b) „wyniki działalności” i „zysk netto” zmieniono na „zyski lub straty”.

PRZEKSZTAŁCENIE SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

- 8 Sprawozdania finansowe jednostki, której walutą funkcjonalną jest waluta gospodarki ogarniętej hiperinflacją, niezależnie od tego, czy opierają się na metodzie kosztu historycznego czy aktualnej ceny nabycia, wyraża się w jednostkach miary obowiązujących na koniec okresu sprawozdawczego. Dane porównawcze z okresów poprzednich wymagane zgodnie z MSR 1 *Prezentacja sprawozdań finansowych* (zaktualizowanym w 2007 r.) oraz wszelkie inne informacje odnoszące się do wcześniejszych okresów, wyraża się także w jednostkach miary obowiązujących na koniec okresu sprawozdawczego. W celu zaprezentowania danych porównawczych w innej walucie prezentacji, zastosowanie mają paragrafy 42 b) i 43 MSR 21 *Skutki zmian kursów wymiany walut obcych*.

Sprawozdania finansowe oparte na koszcie historycznym

Sprawozdanie z sytuacji finansowej

- 14 Wszystkie pozostałe aktywa i zobowiązania mają charakter niepieniężny. Pewne pozycje niepieniężne są wykazywane w wartościach obowiązujących na koniec okresu sprawozdawczego, takich jak wartość netto możliwa do uzyskania czy wartość godziwa dlatego też nie są one przekształcane. Natomiast wszystkie pozostałe pozycje niepieniężne należy przekształcić.
- 20 Jednostka, w której dokonano inwestycji, i która jest ujmowana metodą praw własności, może sporządzać sprawozdanie w walucie gospodarki hiperinflacyjnej. Sprawozdanie z sytuacji finansowej oraz sprawozdanie z całkowitych dochodów takiej jednostki, w której dokonano inwestycji przekształca się zgodnie z postanowieniami tego standardu tak, aby można było obliczyć udział inwestora w aktywach netto tej jednostki oraz zysku lub stracie. W przypadku, gdy przekształcone sprawozdanie finansowe jednostki, w której dokonano inwestycji wyrażone jest w walucie obcej, przelicza się je po kursach zamknięcia.

Zysk lub strata wynikająca z pozycji pieniężnej netto

- 28 Zysk lub strata wynikająca z sytuacji pieniężnej netto koryguje zysk lub stratę jednostki. Korektę aktywów i zobowiązań powiązanych na mocy umowy ze zmianami cen, przeprowadzoną zgodnie z treścią paragrafu 13, kompensuje się z zyskiem lub stratą wynikającą z pozycji pieniężnej netto. Inne pozycje przychodów i kosztów, takie jak koszty i przychody z tytułu odsetek, różnice kursowe dotyczące środków pożyczonych lub zainwestowanych, są także związane z pozycją pieniężną netto. Mimo że pozycje te są oddzielnie ujawniane, pomocne może być zaprezentowanie ich razem z zyskiem lub stratą wynikającą z pozycji pieniężnej netto w sprawozdaniu z całkowitych dochodów.

Dane porównawcze

- 34 Niezależnie od stosowanej metody, według kosztu historycznego lub aktualnych cen nabycia, dane porównawcze za ubiegłe okresy sprawozdawcze przekształca się stosując ogólny indeks cen w taki sposób, aby porównywane sprawozdania finansowe były prezentowane w jednostkach miary obowiązujących na koniec okresu sprawozdawczego. Informacje, które ujawnia się w odniesieniu do wcześniejszych okresów prezentuje się również w jednostkach miary obowiązujących na koniec okresu sprawozdawczego. W celu zaprezentowania danych porównawczych w innej walucie prezentacji, zastosowanie mają paragrafy 42 b) i 43 MSR 21 *Skutki zmian kursów wymiany walut obcych*.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 34**Śródroczna sprawozdawczość finansowa**

Paragraf 11 został zmieniony oraz dodano przypis.

FORMA I TREŚĆ ŚRÓDROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

- 11 W sprawozdaniu prezentującym elementy składowe zysku lub straty za okres śródroczny, jednostka prezentuje podstawowy i rozwodniony zysk na akcję za ten okres, jeżeli jednostka podlega regulacjom MSR 33 *Zysk przypadający na jedną akcję* (*).

(*) Niniejszy paragraf został zmieniony na podstawie Zmian MSSF wydanych w maju 2008 r. w celu wyjaśnienia zakresu MSR 34.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 40

Nieruchomości inwestycyjne

Paragrafy 31 i 50 zostały zmienione.

WYCENA NASTĘPUJĄCA PO POCZĄTKOWYM UJĘCIU

Zasady (polityka) rachunkowości

- 31 MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów* stwierdza, że dobrowolną zmianę zasad (polityki) rachunkowości wprowadza się tylko wtedy, jeżeli sprawi ona, że sprawozdania finansowe będą dostarczały bardziej wiarygodnych i przydatnych informacji na temat transakcji, innych zdarzeń lub warunków dotyczących sytuacji finansowej, wyników finansowych działalności i przepływów pieniężnych jednostki. Jest bardzo mało prawdopodobne, aby zmiana modelu wartości godziwej na model ceny nabycia uczyniła prezentację bardziej przydatną.

Model wartości godziwej

- 50 Ustalając wartość bilansową nieruchomości inwestycyjnej w oparciu o model wartości godziwej jednostka nie uwzględnia podwójnie aktywów lub zobowiązań, które są ujmowane jako oddzielne aktywa lub zobowiązania. Na przykład:
- a) ...
- d) wartość godziwa nieruchomości inwestycyjnej stanowiącej przedmiot leasingu odzwierciedla oczekiwane przepływy pieniężne (w tym czynsz warunkowy, który, jak się oczekuje, będzie przypadał do zapłaty). W związku z tym, jeśli przy wycenie nieruchomości nie uwzględniono wszystkich płatności, jakich jednostka spodziewa się dokonać, w celu uzyskania wartości bilansowej nieruchomości inwestycyjnej przy zastosowaniu modelu wartości godziwej, konieczne jest ponowne uwzględnienie wszystkich ujętych zobowiązań z tytułu leasingu.

Zmiany Międzynarodowego Standardu Rachunkowości 41

Rolnictwo

Paragrafy 4 i 5 zostały zmienione, a paragraf 14 został usunięty. Terminy „szacunkowe koszty związane ze sprzedażą” oraz „koszty związane ze sprzedażą” zastąpiono terminem „koszty sprzedaży” w następujących paragrafach, w których terminy te występują:

— Standard (paragrafy 12, 13, 26–28, 30–32, 34, 35, 38, 40, 48, 50 i 51)

ZAKRES

- 4 Poniższa tabela zawiera przykłady aktywów biologicznych, produktów rolniczych oraz produktów będących wynikiem przetwarzania dokonującego się po zbiorach/pozyskaniu:

Aktywa biologiczne	Produkt rolny	Produkt jako wynik procesu przetwarzania aktywów po zbiorach/pozyskaniu
...		
Drzewa leśne	Drzewa ścięte	Kłody drzewne, tarica
...		

DEFINICJE

Rolnictwo – powiązane definicje

- 5 W standardzie posłużono się terminami o następującym znaczeniu:

...

Koszty sprzedaży są to krańcowe koszty dające się bezpośrednio przyporządkować do czynności zbycia składnika aktywów, z wyłączeniem kosztów finansowych i obciążeń z tytułu podatku dochodowego.

UJMOWANIE I WYCENA

- 14 [Usunięty]

Załącznik do Zmian do MSR 41**Zmiany innych MSSF**

Jednostki stosują te zmiany w odniesieniu do MSSF 5 Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana, MSR 2 Zapasy oraz MSR 36 Utrata wartości aktywów, jeżeli zastosują odnośne zmiany wprowadzone do MSR 41.

MSSF 5 Aktywa trwale przeznaczone do sprzedaży i działalność zaniechana

Paragraf 5 został zmieniony.

ZAKRES

- 5 Postanowienia niniejszego MSSF (*) dotyczące wyceny nie odnoszą się do wymienionych poniżej aktywów, objętych postanowieniami wymienionych MSSF, będących bądź pojedynczym składnikiem aktywów bądź elementem grupy do zbycia:
- a) ...
 - e) aktywa trwale, które są wyceniane w wartości godziwej pomniejszonej o oszacowane koszty sprzedaży zgodnie z MSR 41 Rolnictwo.
 - f) ...

MSR 2 Zapasy

Paragraf 20 został zmieniony.

- 20 Zgodnie z MSR 41 Rolnictwo zapasy obejmujące produkty rolnicze zebrane/pozyskane z aktywów biologicznych należących do jednostki, wycenia się w momencie początkowego ujęcia w wartości godziwej, pomniejszonej o koszty sprzedaży w miejscu zbioru/pozyskania produktów. Wartość ta stanowi koszt wytworzenia zapasów na ten dzień na potrzeby zastosowania niniejszego standardu.

MSR 36 Utrata wartości aktywów

Paragrafy 2 i 5 zostały zmienione.

ZAKRES

- 2 Niniejszy standard stosuje się do rozliczania utraty wartości wszystkich aktywów z wyjątkiem:
- a) ...
 - g) aktywów biologicznych związanych z działalnością rolniczą wycenianych w wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży (zob. MSR 41 Rolnictwo).
 - h) ...
- 5 Niniejszy standard nie ma zastosowania do aktywów finansowych wchodzących w zakres MSR 39, nieruchomości inwestycyjnych wycenianych w wartości godziwej zgodnie z MSR 40 i aktywów biologicznych związanych z działalnością rolniczą, które wycenia się w wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży zgodnie z MSR 41. Tym niemniej standard niniejszy stosuje się w odniesieniu do aktywów, które są wyceniane w wartościach przeszacowanych (tj. w wartości godziwej) zgodnie z innymi MSSF, na przykład zgodnie z modelem opartym na wartości przeszacowanej zawartym w MSR 16 Rzeczowe aktywa trwale. Stwierdzenie, czy nastąpiła utrata wartości składnika aktywów zależy od metody, którą zastosowano w celu ustalenia wartości godziwej.
- a) ...

(*) Inne niż określone w paragrafach 18 i 19, które wymagają, aby odnośne aktywa były wyceniane zgodnie z innymi właściwymi MSSF.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 71/2009**z dnia 23 stycznia 2009 r.****ustalające ilość kukurydzy udostępnioną do skupu interwencyjnego w roku gospodarczym 2008/2009 (etap drugi)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 687/2008 ustala zasady przyznawania ilości kukurydzy kwalifikujących się do skupu interwencyjnego w roku gospodarczym 2008/2009. Proces ten odbywa się w dwóch etapach, zwanych „etapem pierwszym” i „etapem drugim”.
- (2) Całkowita ilość kukurydzy dostępna do skupu interwencyjnego w trakcie etapu pierwszego, który trwał od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2008 r., nie przekroczyła pułapu ustalonego w art. 11 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W związku z tym należy ogłosić ilość kukurydzy, która może zostać

udostępniona do skupu interwencyjnego w trakcie etapu drugiego w roku gospodarczym 2008/2009.

- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 687/2008 etap drugi rozpoczyna się w dniu następującym po ogłoszeniu przez Komisję w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego w tym etapie. Dzień ten jest pierwszym dniem składania ofert we wszystkich państwach członkowskich, a etap ten kończy się najpóźniej dnia 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Włoch i Portugalii, dnia 30 czerwca w przypadku Szwecji i dnia 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich. Wskazane jest zatem, aby niniejsze rozporządzenie weszło w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilość kukurydzy, która może zostać udostępniona do skupu interwencyjnego w trakcie etapu drugiego w roku gospodarczym 2008/2009 zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 687/2008 wynosi 172 377 ton.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 20.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2009/4/WE

z dnia 23 stycznia 2009 r.

środki przeciwdziałania służące do zapobiegania manipulacjom zapisami tachografu i do wykrywania ich, zmieniające dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 15 dyrektywy 2006/22/WE zmiany załączników do tej dyrektywy, niezbędne do ich dostosowania do rozwoju najlepszych praktyk w dziedzinie egzekwowania przepisów i kontroli czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2 przedmiotowej dyrektywy.
- (2) W związku z wprowadzeniem tachografu cyfrowego Komisja otrzymała informację o nowym zagrożeniu wynikającym z instalowania urządzeń przeznaczonych do oszukiwania systemu i podważających skuteczność wdrażania prawa socjalnego dotyczącego transportu drogowego.
- (3) W związku z tym należy zadbać o to, aby państwa członkowskie uwzględniały szczegółowe kontrole takich urządzeń w kontrolach drogowych oraz kontrolach na terenie przedsiębiorstw.
- (4) Aby zapewnić skuteczność powyższych kontroli, należy również dokładniej określić standardowe wyposażenie dostępne dla funkcjonariuszy służb kontrolnych.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I oraz II do dyrektywy 2006/22/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/22/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A załącznika I dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 - „5) w odpowiednich przypadkach oraz z właściwym uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa – kontrola zainstalowanego w pojazdach urządzenia rejestrującego mająca celu wykrycie instalacji lub stosowania dowolnego urządzenia lub urządzeń służących do niszczenia lub ukrywania dowolnych danych, manipulowania nimi lub ich zmiany bądź służących do zakłócania dowolnego etapu elektronicznej wymiany danych między elementami urządzenia rejestrującego lub służących do zatrzymania przesyłu danych lub do zmiany danych przed ich zakodowaniem.”;
- 2) w załączniku II dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) wyposażenie służące do szczegółowej analizy, wraz z odpowiednim oprogramowaniem, w celu kontroli i potwierdzenia podpisu cyfrowego dołączonego do danych, jak również oprogramowanie służące do szczegółowej analizy w celu określenia szczegółowego profilu prędkości przed inspekcją urządzenia rejestrującego.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Antonio TAJANI

Wiceprzewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA I KOMISJA

DECYZJA RADY I KOMISJI

z dnia 18 grudnia 2008 r.

w sprawie zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej

(2009/50/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

a także mając na uwadze, co następuje:

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2, art. 47 ust. 2 zdanie ostatnie oraz art. 55, art. 57 ust. 2, art. 71, art. 80 ust. 2, art. 93, art. 94, art. 133 i art. 181a, w powiązaniu z art. 300 ust. 2 zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

po zatwierdzeniu przez Radę, zgodnie z art. 101 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

(1) Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej został podpisany w imieniu Wspólnoty i państw członkowskich w dniu 20 maja 2008 r. zgodnie z decyzją Rady 2008/792/WE ⁽²⁾.

(2) Do czasu wejścia protokołu w życie stosuje się go tymczasowo od dnia 1 stycznia 2007 r.

(3) Protokół powinien zostać zawarty,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Wspólnoty, Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz państw członkowskich zatwierdza się protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Uzbekistanu, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 2 września 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 272 z 14.10.2008, s. 5.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich składa powiadomienie przewidziane w art. 3 protokołu. Przewodniczący Komisji równocześnie składa takie powiadomienie w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2008 r.

w sprawie przyznania kontyngentów przywozowych na substancje kontrolowane na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8100)

(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słoweńskim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2009/51/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Limity ilościowe związane z wprowadzeniem do obrotu we Wspólnocie substancji kontrolowanych określono w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 oraz w załączniku III do tego rozporządzenia.
- (2) Artykuł 4 ust. 3 ppkt (i) lit. f) rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 ustala całkowity obliczony poziom wodorochlorofluorowęglowodórów, które producenci i importerzy mogą wprowadzić do obrotu lub stosować do celów własnych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.
- (3) Komisja opublikowała zawiadomienie skierowane do wspólnotowych importerów substancji kontrolowanych, zubożających warstwę ozonową⁽²⁾, i otrzymała od nich deklaracje dotyczące planowanego przywozu w 2009 r.
- (4) W przypadku wodorochlorofluorowęglowodórów przyznanie kontyngentów producentom i importerom jest zgodne z przepisami decyzji Komisji 2007/195/WE z

dnia 27 marca 2007 r. określającej mechanizm przydziału kontyngentów producentom i importerom wodorochlorofluorowęglowodórów na lata 2003–2009 na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾.

- (5) Celem zapewnienia, że podmioty gospodarcze i przedsiębiorstwa wykorzystają przyznane kontyngenty przywozowe we właściwym czasie, i tym samym zapewnienia niezbędnej ciągłości ich działalności, decyzja ta powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115) oraz z grupy II (inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 11 227 000,00 kilogramów substancji potencjalnie niszczących ozon (ODP).
2. Ilość substancji kontrolowanych z grupy III (halony) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 11 231 300,00 kilogramów ODP.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 9.5.2008, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 51.

3. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IV (tetrachlorek węgla) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 16 500 330,00 kilogramów ODP.

4. Ilość substancji kontrolowanych z grupy V (1,1,1-trichloroetan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 400 060,00 kilogramów ODP.

5. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VI (bromek metylu) podlegającej rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 1 441 891,20 kilograma ODP.

6. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VII (wodorobromofluorowęglowodory) podlegającej rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 120 292,00 kilogramy ODP.

7. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VIII (wodorochlorofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 10 115 600,440 kilograma ODP.

8. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IX (bromochlorometan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, które można dopuścić do swobodnego obrotu we Wspólnocie w 2009 r. ze źródeł spoza terytorium Wspólnoty, wynosi 176 252,00 kilogramy ODP.

Artykuł 2

1. Kontyngenty przywozowe na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I.

2. Kontyngenty przywozowe na halony w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach

oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku II.

3. Kontyngenty przywozowe na tetrachlorek węgla w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III.

4. Kontyngenty przywozowe na 1,1,1-trichloroetan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku IV.

5. Kontyngenty przywozowe na bromek metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku V.

6. Kontyngenty przywozowe na wodorobromofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VI.

7. Kontyngenty przywozowe na wodorochlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VII.

8. Kontyngenty przywozowe na bromochlorometan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VIII.

9. Kontyngenty przywozowe na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115, inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory, halony, tetrachlorek węgla, 1,1,1-trichlorometan, bromek metylu, wodorobromofluorowęglowodory, wodorochlorofluorowęglowodory i bromochlorometan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. są określone w załączniku IX.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r. i wygasa ona z dniem 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

Albemarle Europe SPRL Parc Scientifique Einstein Rue du Bosquet 9 B-1348 Louvain-la-Neuve	Albemarle Chemicals SAS 28, Étang de la Gafette F-13521 Port-de-Bouc
Alcobre SA Luis I, nave 6-B Polígono Industrial Vallecas E-28031 Madrid	ΑΛΦΑ Γεωργικά Εφόδια ΑΕΒΕ Εθνικής Αντιστάσεως 73 GR-152 31 Χαλάνδρι, Αθήνα ALFA Agricultural Supplies SA 73, Ethnikis Antistaseos str. GR-152 31 Halandri, Athens
Arkema SA 420, rue d'Estienne-d'Orves F-92705 Colombes Cedex	Arkema Química SA Avenida de Burgos, 12 E-28036 Madrid
Avantec SA 26, avenue du Petit Parc F-94683 Vincennes Cedex	Bang & Bonsomer Baltā iela 3/9 LV-1055 Rīga LATVIA
BASF Agri Production SAS 32, rue de Verdun F-76410 Saint-Aubin-lès-Elbeuf	BaySystems Ibérica SL Crta. Vilaseca – La Pineda s/n E-43006 Tarragona
Blye Engineering Co Ltd Naxxar Road San Gwann SGN 07 MALTA	Bromotirrena Srl Via Torino, 4 I-04022 Fondi (LT)
Calorie Fluor SAS 503, rue Hélène-Boucher BP 33 F-78534 Buc Cedex	Chemosyntha NV Gentstraat 58 B-8760 Meulebeke
Dow Deutschland Anlagegesellschaft mbH Buetzflether Sand D-21683 Stade	DuPont de Nemours (Nederland) BV Baanhoekweg 22 3313 LA Dordrecht Nederland
Dyneon GmbH & Co KG Werk Gendorf D-84504 Burgkirchen	Empor d.o.o. Leskoškova 9a SI-1000 Ljubljana
ERAS Labo 222, RN 90 F-38330 Saint-Nazaire-les-Eymes	Etis d.o.o. Tržaška 333 SI-1000 Ljubljana

<p>Fenner Dunlop Oliemolenstraat 2 9203 ZN Drachten Nederland</p>	<p>Freolitus Centrinė Str. 1D Ramučiai, Kauno raj. LT-54464 LITHUANIA</p>
<p>Fujifilm Electronic Materials (Europe) NV Keetberglaan 1A Havennr 1061 B-2070 Zwijndrecht</p>	<p>G.A.L. Cycle-Air Ltd Σινώπης 3 Στρόβολος CY-28385 Λευκωσία G.A.L. Cycle-Air Ltd 3, Sinopis Str., Strovolos CY-28385 Nicosia</p>
<p>Galco SA Avenue Carton de Wiart 79 B-1090 Bruxelles</p>	<p>Harp International Ltd Gellihirion Industrial Estate Rhondda Cynon Taff Pontypridd CF37 5SX United Kingdom</p>
<p>Honeywell Fluorine Products Europe BV Laarderhoogtweg 18, 1101 EA Amsterdam Nederland</p>	<p>Hovione Farmaciencia SA Sete Casas P-2674-506 Loures</p>
<p>ICL-IP Europe BV (ex-Eurobrom) Fosfaatweg 48 1013 BM Amsterdam Nederland</p>	<p>Ineos Fluor Ltd PO Box 13, The Heath Runcorn Cheshire WA7 4QX United Kingdom</p>
<p>Kay y Sol Iberia SA P.I. Can Roca c/Carrerade s/n E-08107 Martorelles (Barcelona)</p>	<p>Laboratorios Miret SA (LAMIRSA) Géminis, 4 E-08228 Terrassa (Barcelona)</p>
<p>Linde Gaz Polska Sp. z o.o. al. Jana Pawła II 41a PL-31-864 Kraków</p>	<p>Matero Ltd Ταχ. θύρ. 51744 CY-3508 Λεμεσός Matero Ltd P.O. Box 51744 CY-3508 Limassol</p>
<p>Mebrom NV Assenedestraat 4 B-9940 Rieme Ertvelde</p>	<p>Meridian Technical Services Ltd PO Box 16919 London SE3 9WE United Kingdom</p>
<p>Poż-Pliszka Sp. z o.o. ul. Szczecińska 45 PL-80-392 Gdańsk</p>	<p>PUPH Solfum Sp. z o.o. ul. Ziemiańska 21 PL-95-070 Rąbień AB</p>

Refrigerant Products Ltd Banyard Road Portbury West Bristol BS20 7XH United Kingdom	Savi Technologie Sp. z o.o. ul. Wolności 20, Psary PL-51-180 Wrocław
Sigma Aldrich Company Ltd The Old Brickyard, New Road Gillingham SP8 4XT United Kingdom	Sigma Aldrich Logistik GmbH Riedstraße 2 D-89555 Steinheim
SJB Energy Trading BV Slagveld 15 3230 AG Brielle Nederland	Solquimia Iberia SL México, 3 E-50196 La Muela (Zaragoza)
Solvay Fluor GmbH Hans-Böckler-Allee 20 D-30173 Hannover	Solvay Organics GmbH Hans-Böckler-Allee 20 D-30173 Hannover
Solvay Solexis SpA Viale Lombardia 20 I-20021 Bollate (MI)	Syngenta Crop Protection Surrey Research Park 30 Priestly Road Guildford Surrey GU2 7YH United Kingdom
Tazzetti Fluids Srl Corso Europa n. 600/a I-10070 Volpiano (TO)	Total Feuerschutz GmbH Industriestraße 13 D-68526 Ladenburg
Trédi Séché global solutions Parc industriel de la Plaine de l'Ain BP 55 Saint-Vulbas F-01152 Lagnieu Cedex	Unitor Servicios Navales SA Puerto de Barcelona (P.T.P Delta 1) Puerto de Miami 4 (MIM5) E-08039 Barcelona
Unitor Trading France SAS 1, avenue Jean-Moulin F-13110 Port-de-Bouc	Veolia Environmental Services Bridges Road Ellesmere Port South Wirrel Cheshire CH65 4EQ United Kingdom
Vrec-Co Import-Export Kft. 6763 Szatymaz Kossuth u. 12. MAGYARORSZÁG	Wigmors ul. Irysowa 5 PL-51-117 Wrocław

Wilhelmsen Ships Services AS Willem Barentszstraat 50, 3165 AB Rotterdam/Albrandswaard Nederland	Zakłady Azotowe w Tarnowie-Mościcach al. Kwiatkowskiego 8 PL-33-101 Tarnów
Zephyr Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. 6000 Kecskemét Tatár sor 18. MAGYARORSZÁG	

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

GRUPA I I II

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty, jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne i przeznaczone do zniszczenia w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Avantec SA (FR)
Ineos Fluor Ltd (UK)
Honeywell Fluorine Products Europe (NL)
Meridian Technical Services (UK)
Solvay Fluor (DE)
Solvay Solexis SpA (IT)
Syngenta Crop Protection (UK)
Tazzetti Fluids Srl (IT)
Trédi Séché global solutions (FR)
Unitor Servicios Navales (ES)
Unitor Trading France (FR)
Veolia Environmental Services (UK)
Wilhelmsen Ships Services (NL)

ZAŁĄCZNIK II

GRUPA III

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na halony stosowane jako substraty, przeznaczone do zniszczenia i do zastosowań krytycznych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Avantec SA (FR)
BASF Agri Production (FR)
ERAS Labo (FR)
Meridian Technical Services (UK)
Trédi Séché global solutions (FR)
Unitor Servicios Navales (ES)
Unitor Trading France (FR)
Poż-Pliszka (PL)
Savi Technologie (PL)
Total Feuerschutz (DE)
Veolia Environmental Services (UK)
Wilhelmsen Ships Services (NL)

ZAŁĄCZNIK III

GRUPA IV

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na tetrachlorek węgla stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Dow Deutschland (DE)

Fenner Dunlop (NL)

ZAŁĄCZNIK IV

GRUPA V

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na 1,1,1-trichloroetan stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Arkema SA (FR)

Fujifilm Electronic Materials Europe (BE)

ZAŁĄCZNIK V

GRUPA VI

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na bromek metylu do zastosowań związanych z kwarantanną i przed wysyłką, jako substrat i przeznaczony do zniszczenia w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Chemicals (FR)

Albemarle Europe (BE)

ALFA Agricultural Supplies (ΑΛΦΑ Γεωργικά
Εφοδία ΑΕΒΕ) (EL)

Bang & Bonsomer (LV)

Bromotirrena Srl (IT)

ICL-IP Europe (ex-Eurobrom) (NL)

Mebrom NV (BE)

PUPH Solfum (PL)

Sigma Aldrich Logistik (DE)

Veolia Environmental Services (UK)

Zephyr Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (HU)

ZAŁĄCZNIK VI

GRUPA VII

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 na wodorobromo-fluorowęglowodory stosowane jako substraty i przeznaczone do zniszczenia w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Chemosyntha NV (BE)
Hovione Farmaciencia (PT)
Veolia Environmental Services (UK)

ZAŁĄCZNIK VII

GRUPA VIII

Kontyngenty przywozowe przyznane producentom i importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 i decyzją 2007/195/WE na wodorochlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty, przeznaczone do zniszczenia, do celów laboratoryjnych oraz do innych zastosowań możliwych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz kontyngenty przyznane producentom na uzyskane wtórnie wodorochlorofluorowęglowodory stosowane do regeneracji oraz do innych zastosowań możliwych na mocy art. 5 tego rozporządzenia.

Producent

Arkema SA (FR)
Arkema Quimica (SA)
DuPont de Nemours (Nederland) BV (NL)
Honeywell Fluorine Products Europe BV (NL)
Ineos Fluor Ltd (UK)
Solvay Fluor GmbH (DE)
Solvay Organics GmbH (DE)
Solvay Solexis SpA (IT)

Importer

Alcobre SA (ES)	Matero Ltd (CY)
Avantec SA (FR)	Mebrom NV (BE)
Bay Systems Iberia (ES)	Refrigerant Products Ltd (UK)
Blye Engineering Co Ltd (MT)	SJB Energy Trading BV (NL)
Calorie Fluor SAS (FR)	Sigma Aldrich Company (UK)
Dyneon (DE)	Solquimia Iberia, SL (ES)
Empor d.o.o. (SI)	Tazzetti Fluids Srl (IT)
Etis d.o.o. (SI)	Unitor Servicios Navales (ES)
Freolitus (LT)	Unitor Trading France (FR)
Galco SA (BE)	Veolia Environmental Services (UK)
G.AL. Cycle Air Ltd (CY)	Vrec-Co Export-Import Kft. (HU)
Harp International Ltd (UK)	Wigmors (PL)
Linde Gaz Polska Sp. z o.o. (PL)	Wilhelmsen Ships Services (NL)
Kay y Sol (ES)	Zakłady Azotowe (PL)

ZAŁĄCZNIK VIII

GRUPA IX

Kontyngenty przywozowe na bromochlorometan przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 stosowany jako substrat i przeznaczony do zniszczenia w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Europe (BE)

Chemosyntha NV (BE)

ICL-IP Europe (ex-Eurobrom) (NL)

Laboratorios Miret SA (LAMIRSA) (ES)

Sigma Aldrich Logistik GmbH (DE)

Trédi Séché global solutions (FR)

Veolia Environmental Services (UK)

ZAŁĄCZNIK IX

(Załącznik ten nie został opublikowany, ponieważ zawiera poufne informacje handlowe).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 grudnia 2008 r.****w sprawie przyznania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8398)***(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, słoweńskim i włoskim są autentyczne)**

(2009/52/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota wycofała się już z produkcji i konsumpcji chlorofluorowęglowodorów, innych całkowicie fluorowanych chlorofluorowęglowodorów, halonów, tetrachlorku węgla, 1,1,1-trichloroetanu, wodorobromofluorowęglowodoru oraz bromochlorometanu.
- (2) Co roku Komisja jest zobowiązana określić niezbędne zastosowania dla tych substancji kontrolowanych, ilości, jakie mogą być stosowane, jak również przedsięwzięcia, które mogą je stosować.
- (3) Decyzja IV/25 stron Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, zwanego dalej „protokołem montrealским”, ustala kryteria stosowane przez Komisję przy określaniu wszelkich niezbędnych zastosowań oraz zezwala na produkcję i konsumpcję konieczną do zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych przez każdą ze stron tego protokołu.
- (4) Strony protokołu montrealskiego zezwoliły na produkcję we Wspólnocie Europejskiej w 2009 r. 22 ton chlorofluorowęglowodorów (CFC) do wytwarzania i stosowania inhalatorów ciśnieniowych (MDI), które spełniają kryteria niezbędnych zastosowań chlorofluorowęglowodorów (CFC) zgodnie z definicją sformułowaną w decyzji IV/25.
- (5) Decyzja XIX/18 stron protokołu montrealskiego zezwala na produkcję i konsumpcję niezbędną dla zaspokojenia
- (6) potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych wymienionych w załącznikach A, B i C (substancje z grup II i III) do protokołu montrealskiego do celów laboratoryjnych i analitycznych wymienionych w załączniku IV do sprawozdania z siódmego spotkania stron, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku II do sprawozdania z szóstego spotkania stron oraz decyzji VII/11, XI/15 i XV/5 stron protokołu montrealskiego. Decyzja XVII/10 stron protokołu montrealskiego zezwala na produkcję i konsumpcję substancji kontrolowanych wymienionych w załączniku E do protokołu montrealskiego niezbędną dla zaspokojenia potrzeb wynikających z krytycznych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych bromku metylowego.
- (7) Zgodnie z ust. 3 decyzji XII/2 stron protokołu montrealskiego w sprawie środków ułatwiających przejście na inhalatory ciśnieniowe (MDI) niezawierające chlorofluorowęglowodorów wszystkie państwa członkowskie powiadomiły Program Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) o składnikach czynnych, w których przypadku chlorofluorowęglowodory (CFC) nie są już niezbędne przy produkcji inhalatorów ciśnieniowych przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu we Wspólnocie Europejskiej.
- (8) Artykuł 4 ust. ppkt 4 i) lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 zabrania stosowania CFC i wprowadzania ich do obrotu, chyba że są one uznane za niezbędne w warunkach opisanych w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia. Wspomniane ustalenia dotyczące braku niezbędności zmniejszyły zatem popyt na CFC wykorzystywane w inhalatorach ciśnieniowych wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie Europejskiej. Ponadto art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 uniemożliwia przywóz inhalatorów ciśnieniowych zawierających CFC oraz wprowadzenie ich do obrotu, chyba że CFC w nich zawarte są uznane za niezbędne zgodnie z warunkami opisanymi w art. 3 ust. 1.
- (9) Komisja opublikowała zawiadomienie⁽²⁾ skierowane do tych przedsiębiorstw w państwach członkowskich, które wnoszą o rozważenie przez Komisję kwestii wykorzystania substancji kontrolowanych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. oraz otrzymała deklaracje w sprawie zamierzonych niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych w 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 9.5.2008, s. 27.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 oraz 115) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań medycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 21 360,00 kilogramów ODP (potencjał niszczenia ozonu).

2. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 oraz 115) oraz grupy II (inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 60 280,8 kilograma ODP.

3. Ilość substancji kontrolowanych z grupy III (halony) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 115,7 kilograma ODP.

4. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IV (tetrachlorek węgla) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 129 390,8 kilograma ODP.

5. Ilość substancji kontrolowanych z grupy V (1,1,1-trichloroetan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 355,65 kilograma ODP.

6. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VI (bromek metylowy) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do krytycznych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 36,3 kilograma ODP.

7. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VII (wodorobromofluorowęglowodory) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 57,96 kilograma ODP.

8. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IX (bromochlorometan) podlegających rozporządzeniu (WE) nr 2037/2000, którą można zużyć do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych we Wspólnocie w 2009 r. wynosi 11,088 kilograma ODP.

Artykuł 2

Inhalatory ciśnieniowe zawierające chlorofluorowęglowodory wymienione w załączniku I nie są wprowadzane do obrotu w państwach, w których właściwy organ ustalił, że chlorofluorowęglowodory nie są niezbędne w inhalatorach ciśnieniowych na tych rynkach.

Artykuł 3

W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. obowiązują następujące zasady:

- 1) Kontyngenty na niezbędne zastosowania medyczne dla chlorofluorowęglodorów 11, 12, 113, 114 oraz 115 przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku II.
- 2) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla chlorofluorowęglodorów 11, 12, 113, 114 i 115 oraz innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglodorów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku III.
- 3) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla halonów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku IV.
- 4) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla tetrachloru węgla przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku V.
- 5) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla 1,1,1-trichloroetanu przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VI.
- 6) Kontyngenty na krytyczne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla bromku metylowego przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VII.
- 7) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla wodorobromofluorowęglodorów przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku VIII.
- 8) Kontyngenty na niezbędne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla bromochlorometanu przyznaje się przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku IX.

- 9) Kontyngenty na niezbędne zastosowanie chlorofluorowęglowodorów 11, 12, 113, 114 oraz 115, innych całkowicie fluorowcowanych chlorofluorowęglowodorów, tetrachlorku węgla, 1,1,1-trichloroetanu, wodorobromofluorowęglowodorów i bromochlorometanu oraz kontyngenty na krytyczne zastosowania laboratoryjne i analityczne dla bromku metylu określone są w załączniku X.

Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.; niniejsza decyzja wygasa z dniem 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

Acros Organics bvba Janssen Pharmaceuticaaan 3a B-2440 Geel	Airbus France 316, route de Bayonne F-31300 Toulouse
Carlo Erba Réactifs-SDS Z.I. de Valdonne, BP 4 F-13124 Peypin	Chiesi Farmaceutici SpA Via Palermo 26/A I-43100 Parma
CNRS — Groupe de physique des solides Université Paris 7 Denis Diderot et Paris 6 Pierre et Marie Curie F-75251 Paris Cedex 5	Harp International Gellihirion Industrial Estate Rhondda, Cynon Taff Pontypridd CF37 5SX UNITED KINGDOM
Honeywell Specialty Chemicals Wunstorfer Straße 40 Postfach 10 02 62 D-30918 Seelze	Ineos Fluor Ltd PO Box 13, The Heath Runcorn Cheshire WA7 4QF UNITED KINGDOM
Institut scientifique de service public Rue du Chéra 200 B-4000 Liège	LGC Standards GmbH Mercatorstraße 51 D-46485 Wesel
Mallinckrodt Baker BV Teugseweg 20 7418 AM Deventer Nederland	Merck KGaA Frankfurter Straße 250 D-64271 Darmstadt
Mikro + Polo d.o.o. Zagrebska cesta 22 SI-2000 Maribor	Ministry of Defense Defence Fuel Lubricants and Chemicals PO Box 10 000 1780 CA Den Helder Nederland
Panreac Química SA Pol. Ind. Pla de la Bruguera, C/Garraf, 2 E-08211 Castellar del Vallès Barcelona	Sigma Aldrich Chimie SARL 80, rue de Luzais L'Isle d'Abeau Chesnes F-38297 Saint-Quentin-Fallavier
Sigma Aldrich Company The Old Brickyard, New Road Gillingham SP8 4XT UNITED KINGDOM	Sigma Aldrich Laborchemikalien Wunstorfer Straße 40 Postfach 10 02 62 D-30918 Seelze
Sigma Aldrich Logistik GmbH Riedstraße 2 D-89555 Steinheim	Solvay Organics GmbH Hans-Böckler-Allee 20 D-30173 Hannover

Tazzetti Fluids SRL Corso Europa 600/a I-10088 Volpiano (TO)	Valeas SpA Pharmaceuticals Via Vallisneri 10 I-20133 Milano
Valvole Aerosol Research Italiana (VARI) SpA — LINDAL Group Italia Via del Pino 10 I-23854 Olginate (LC)	VWR ISAS 201, rue Carnot F-94126 Fontenay-sous-Bois

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

Tabela 2
Wdychane sterydy

Państwo	Beklometazon	Deksametazon	Flunizolid	Flutikazon	Budezonid	Triamcinolon
Austria	X	X	X	X	X	X
Belgia	X	X	X	X	X	X
Bułgaria	X	X	X	X	X	X
Cypr	X	X	X	X	X	X
Republika Czeska	X	X	X	X	X	X
Dania	X	X	X	X	X	X
Estonia	X	X	X	X	X	X
Finlandia	X	X	X	X	X	X
Francja	X	X	X	X	X	X
Niemcy	X	X	X	X	X	X
Grecja	X	X	X	X	X	X
Węgry	X	X	X	X	X	X
Irlandia	X			X		
Włochy	X	X	X	X	X	X
Łotwa	X	X	X	X	X	X
Litwa	X	X	X	X	X	X
Luksemburg	X	X	X	X	X	X
Malta				X	X	
Niderlandy	X	X	X	X	X	X
Polska	X	X	X	X	X	X
Portugalia	X	X	X	X	X	X
Rumunia	X	X	X	X	X	X
Słowacja	X	X	X	X	X	X
Słowenia	X	X	X	X	X	X
Hiszpania	X	X	X	X	X	X
Szwecja	X	X	X	X	X	X
Zjednoczone Królestwo				X		

Tabela 3

Niesteroidowe środki przeciwzapalne

Państwo	Kromoglikan sodu	Nedrokromil
Austria	X	X
Belgia	X	X
Bułgaria	X	X
Cypr	X	X
Republika Czeska	X	X
Dania	X	X
Estonia	X	X
Finlandia	X	X
Francja	X	X
Niemcy	X	X
Grecja	X	X
Węgry	X	
Irlandia		
Włochy	X	X
Łotwa	X	X
Litwa	X	X
Luksemburg	X	
Malta		X
Niderlandy	X	X
Polska	X	X
Portugalia	X	
Rumunia	X	X
Słowacja	X	X
Słowenia	X	X
Hiszpania	X	X
Szwecja	X	X
Zjednoczone Królestwo	X	X

Tabela 4

Bronchodilatory antycholinergiczne

Państwo	Bromek ipratropium	Bromek oksytropium
Austria	X	X
Belgia	X	X
Bułgaria	X	X
Cypr	X	X
Republika Czeska	X	X
Dania	X	X
Estonia	X	X
Finlandia	X	X
Francja	X	X
Niemcy	X	X
Grecja	X	X
Węgry	X	X
Irlandia	X	X
Włochy		X
Łotwa	X	X
Litwa	X	X
Luksemburg	X	X
Malta	X	X
Niderlandy	X	X
Polska	X	X
Portugalia	X	
Rumunia	X	X
Słowacja	X	X
Słowenia	X	X
Hiszpania	X	X
Szwecja	X	X
Zjednoczone Królestwo	X	X

Tabela 5

Długo działające bronchodilatory beta-agonistyczne

Państwo	Formoterol	Salmeterol
Austria	X	X
Belgia	X	X
Bułgaria	X	X
Cypr	X	X
Republika Czeska	X	X
Dania	X	X
Estonia	X	X
Finlandia	X	X
Francja	X	X
Niemcy	X	X
Grecja	X	X
Węgry	X	X
Irlandia	X	X
Włochy	X	X
Łotwa	X	X
Litwa	X	X
Luksemburg	X	X
Malta	X	X
Niderlandy	X	X
Polska	X	X
Portugalia	X	X
Rumunia	X	X
Słowacja	X	X
Słowenia	X	X
Hiszpania	X	X
Szwecja	X	X
Zjednoczone Królestwo	X	X

Tabela 6

Połączenia składników czynnych w pojedynczym MDI

Państwo		
Austria	X Wszystkie produkty	
Belgia	X Wszystkie produkty	
Bułgaria	X Wszystkie produkty	
Cypr		
Republika Czeska	X Wszystkie produkty	
Dania	X Wszystkie produkty	
Estonia		
Finlandia	X Wszystkie produkty	
Francja	X Wszystkie produkty	
Niemcy	X Wszystkie produkty	
Grecja		
Węgry	X Wszystkie produkty	
Irlandia		
Włochy	Budezonid + Fenoterol	Flutikazon + Salmeterol
Łotwa	X Wszystkie produkty	
Litwa	X Wszystkie produkty	
Luksemburg	X Wszystkie produkty	
Malta	X Wszystkie produkty	
Niderlandy	X Wszystkie produkty	
Polska	X Wszystkie produkty	
Portugalia	X Wszystkie produkty	
Rumunia	X Wszystkie produkty	
Słowacja	X Wszystkie produkty	
Słowenia	X Wszystkie produkty	
Hiszpania		
Szwecja	X Wszystkie produkty	
Zjednoczone Królestwo		

Źródło: www.unep.org/ozone/Information_for_the_Parties/3Bi_dec12-2-3.asp

ZAŁĄCZNIK II

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA MEDYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy I, które mogą być wykorzystywane przy produkcji inhalatorów ciśnieniowych (MDI) stosowanych w leczeniu astmy i przewlekłych chorób płuc przyznaje się następującym podmiotom:

Chiesi Farmaceutici SpA (IT)
Valeas SpA Pharmaceuticals (IT)
(VARI) Spa – LINDAL Group Italia (IT)

ZAŁĄCZNIK III

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy I i II, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Carlo Erba Réactifs-SDS (FR)
CNRS – Groupe de Physique des Solides (FR)
Harp International (UK)
Honeywell Specialty Chemicals (DE)
Ineos Fluor (UK)
LGC Standards (DE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Quimica (ES)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Logistik (DE)
Tazzetti Fluids (IT)

ZAŁĄCZNIK IV

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy III, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Airbus France (FR)
Ineos Fluor (UK)
Ministry of Defence (NL)

ZAŁĄCZNIK V

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy IV, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Acros Organics (BE)
Carlo Erba Réactifs-SDS (FR)
Honeywell Specialty Chemicals (DE)
Institut Scientifique du Service Publique (BE)
Mallinckrodt Baker (NL)
Merck KGaA (DE)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Quimica (ES)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Laborchemikalien (DE)
Sigma Aldrich Logistik (DE)
VWR ISAS (FR)

ZAŁĄCZNIK VI

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy V, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Acros Organics (BE)
Merck KGaA (DE)
Mikro + Polo (SI)
Panreac Quimica (ES)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK VII

KRYTYCZNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy VI, które mogą być wykorzystane do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK VIII

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy VII, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Ineos Fluor (UK)
Sigma Aldrich Logistik (DE)
Solvay Organics (DE)

ZAŁĄCZNIK IX

NIEZBĘDNE ZASTOSOWANIA LABORATORYJNE I ANALITYCZNE

Kontyngenty na substancje kontrolowane z grupy IX, które mogą być wykorzystane do niezbędnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym przedsiębiorstwom:

Ineos Fluor (UK)
Sigma Aldrich Chimie (FR)
Sigma Aldrich Company (UK)
Sigma Aldrich Logistik (DE)

ZAŁĄCZNIK X

Załącznik ten nie jest publikowany, ponieważ zawiera poufne informacje handlowe.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 grudnia 2008 r.

dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2008/23)

(2009/53/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESCB”), w szczególności art. 29 ust. 3 oraz art. 29 ust. 4,

uwzględniając uwagi Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) przedłożone zgodnie z czwartym tiret art. 47 ust. 2 Statutu ESBC,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja EBC/2006/21 z dnia 15 grudnia 2006 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾ ustanowiła z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2007 r. wagi w kluczu subskrypcji kapitału EBC przypisane tym krajowym bankom centralnym (KBC), które wchodziły w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) w dniu 1 stycznia 2007 r. (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego” oraz „kluczem kapitałowym”).

(2) Zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC korekty wag klucza kapitałowego dokonywane są co pięć lat, począwszy od ustanowienia Europejskiego Systemu Banków Centralnych, analogicznie do postanowień art. 29 ust. 1 Statutu. Skorygowany klucz kapitałowy stosuje się od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokonano korekty.

(3) Ostatniej korekty wag klucza kapitałowego zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC dokonano w 2003 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2004 r. ⁽²⁾. Późniejszych rozszerzeń klucza kapitałowego EBC dokonano zgodnie z art. 49 ust. 3 Statutu ESBC w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej nowych państw członkowskich ⁽³⁾.

(4) Zgodnie z decyzją Rady 2003/517/WE z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie danych statystycznych, które mają być wykorzystywane do dostosowania klucza subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽⁴⁾, Komisja Europejska przekazała EBC dane statystyczne, które mają być wykorzystywane do ustalania skorygowanego klucza kapitałowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zaokrąglenia

Jeżeli w przekazywanych przez Komisję Europejską danych statystycznych stosowanych w korekcie klucza kapitałowego EBC odpowiednie wielkości nie sumują się do 100 %, różnica jest wyrównywana w następujący sposób: (i) jeżeli suma jest niższa niż 100 %, wyrównanie następuje poprzez dodanie 0,0001 punktu procentowego do najniższego lub kolejnych najniższych udziałów procentowych w porządku rosnącym, aż do osiągnięcia dokładnie 100 %, lub (ii) jeżeli suma jest wyższa niż 100 %, wyrównanie następuje poprzez odjęcie 0,0001 punktu procentowego od najwyższej lub kolejnych najwyższych udziałów procentowych w porządku malejącym, aż do osiągnięcia dokładnie 100 %.

⁽²⁾ Decyzja EBC/2003/17 z dnia 18 grudnia 2003 r. dotycząca procentowych udziałów narodowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 9 z 15.1.2004, s. 27).

⁽³⁾ Decyzja EBC/2004/5 z dnia 22 kwietnia 2004 r. dotycząca procentowych udziałów narodowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 205 z 9.6.2004, s. 5) oraz decyzja EBC/2006/21.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, s. 43.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 1.

Artykuł 2

Wagi klucza kapitałowego

Wagi klucza kapitałowego przypisane każdemu krajowemu bankowi centralnemu, określone w art. 29 Statutu ESBC, przyjmują następujące wartości z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r.:

— Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	2,4256 %
— Българска народна банка (narodowy bank Bułgarii)	0,8686 %
— Česká národní banka	1,4472 %
— Danmarks Nationalbank	1,4835 %
— Deutsche Bundesbank	18,9373 %
— Eesti Pank	0,1790 %
— Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	1,1107 %
— Bank of Greece	1,9649 %
— Banco de España	8,3040 %
— Banque de France	14,2212 %
— Banca d'Italia	12,4966 %
— Central Bank of Cyprus	0,1369 %
— Latvijas Banka	0,2837 %
— Lietuvos bankas	0,4256 %
— Banque centrale du Luxembourg	0,1747 %
— Magyar Nemzeti Bank	1,3856 %
— Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	0,0632 %
— De Nederlandsche Bank	3,9882 %
— Österreichische Nationalbank	1,9417 %
— Narodowy Bank Polski	4,8954 %
— Banco de Portugal	1,7504 %
— Banca Națională a României	2,4645 %
— Banka Slovenije	0,3288 %
— Národná banka Slovenska	0,6934 %
— Suomen Pankki	1,2539 %
— Sveriges Riksbank	2,2582 %
— Bank of England	14,5172 %

*Artykuł 3***Postanowienia końcowe i przejściowe**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.
2. Decyzja EBC/2006/21 zostaje niniejszym uchylona z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r.
3. Odniesienia do decyzji EBC/2006/21 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 12 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 grudnia 2008 r.

określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne

(EBC/2008/24)

(2009/54/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja EBC/2006/22 z dnia 15 grudnia 2006 r. określająca środki niezbędne dla opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne⁽¹⁾ ustaliła w jaki sposób i do jakiego poziomu krajowe banki centralne (KBC) państw członkowskich, które wprowadziły walutę euro (zwane dalej „uczestniczącymi KBC”) były zobowiązane do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC) na dzień 1 stycznia 2007 r.

(2) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽²⁾ wprowadza korektę klucza subskrypcji kapitału EBC (zwanego dalej „kluczem kapitałowym”) zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC oraz ustanawia nowe wagi skorygowanego klucza kapitałowego (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”) przypisane poszczególnym KBC z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.

(3) Kapitał subskrybowany EBC wynosi 5 760 652 402,58 EUR.

(4) Korekta klucza kapitałowego EBC wymaga przyjęcia nowej decyzji EBC uchylającej decyzję EBC/2006/22 z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009 r. oraz określającej sposób i zakres opłacenia udziałów uczestniczących KBC w subskrybowanym kapitale EBC do dnia 1 stycznia 2009 r.

(5) Zgodnie z art. 1 decyzji Rady 2008/608/WE z dnia 8 lipca 2008 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2

Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Słowację z dniem 1 stycznia 2009 r.⁽³⁾, Słowacja spełnia niezbędne warunki przyjęcia waluty euro, a derogacja przyznana jej na podstawie art. 4 Aktu Przystąpienia z 2003 r.⁽⁴⁾ zostanie zniesiona z dniem 1 stycznia 2009 r.

(6) Zgodnie z decyzją EBC/2008/33 z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie opłacenia przez Narodną banku Slovenska kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw i odpisów Europejskiego Banku Centralnego⁽⁵⁾, Narodną banku Slovenska zobowiązana jest do opłacenia pozostałej części swojego udziału w subskrybowanym kapitale EBC z mocą od dnia 2009 r., z uwzględnieniem korekty klucza kapitałowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres i forma opłaconego kapitału

Każdy z uczestniczących KBC opłaci całość swojego udziału w subskrybowanym kapitale EBC według stanu na dzień 1 stycznia 2009 r. Biorąc pod uwagę wagi klucza kapitałowego określone w art. 2 decyzji EBC/2008/23, poszczególne uczestniczące KBC wpłacą na dzień 1 stycznia 2009 r. kwoty przypisane do ich nazw w poniższej tabeli:

Uczestniczący KBC	(EUR)
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	139 730 384,68
Deutsche Bundesbank	1 090 912 027,43
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	63 983 566,24
Bank of Greece	113 191 059,06
Banco de España	478 364 575,51

⁽³⁾ Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 24.

⁽⁴⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz korekt w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

⁽⁵⁾ Zob. s. 83 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 3.

⁽²⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Uczestniczący KBC	(EUR)
Banque de France	819 233 899,48
Banca d'Italia	719 885 688,14
Central Bank of Cyprus	7 886 333,14
Banque centrale du Luxembourg	10 063 859,75
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	3 640 732,32
De Nederlandsche Bank	229 746 339,12
Österreichische Nationalbank	111 854 587,70
Banco de Portugal	100 834 459,65
Banka Slovenije	18 941 025,10
Národná banka Slovenska	39 944 363,76
Suomen Pankki	72 232 820,48

Artykuł 2

Korekta opłaconego kapitału

1. Zważywszy, że wszystkie uczestniczące KBC, z wyjątkiem Národná banka Slovenska, opłaciły całość swoich udziałów w kapitale subskrybowanym EBC według stanu do dnia 31 grudnia 2008 r. zgodnie z decyzją EBC/2006/22, każdy uczestniczący KBC oprócz Národná banka Slovenska – w celu wyrównania do kwot zawartych w tabeli zawartej w art. 1 –

przekaze EBC dodatkową kwotę bądź otrzyma od EBC zwrot. Opłacenie kapitału przez Národná banka Slovenska reguluje decyzja EBC/2008/33.

2. Wszelkie przekazania kwot na podstawie niniejszego artykułu zostaną dokonane zgodnie z warunkami określonymi w decyzji EBC/2008/25 z dnia 12 grudnia 2008 r. określającej warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz korekty opłaconego kapitału ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

2. Decyzja EBC/2006/22 zostaje niniejszym uchylona z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.

3. Odniesienia do decyzji EBC/2006/22 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 12 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. s. 71 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 12 grudnia 2008 r.****określająca warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz korekty opłaconego kapitału****(EBC/2008/25)**

(2009/55/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 28 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowych udziałów krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾ dokonuje korekty wag przypisanych krajowym bankom centralnym (KBC) w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (EBC) (dalej zwane „wagami klucza kapitałowego” i „kluczem kapitałowym”). Korekta ta wymaga, aby Rada Prezesów określiła zasady przenoszenia udziałów kapitałowych pomiędzy KBC będącymi członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) w dniu 31 grudnia 2008 r., w celu zapewnienia zgodności dystrybucji udziałów z wprowadzonymi korektami. Dlatego niezbędne jest również przyjęcie nowej decyzji uchylającej decyzję EBC/2006/23 z dnia 15 grudnia 2006 r. określającą warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz dostosowania opłaconego kapitału⁽²⁾, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.

(2) Decyzja EBC/2008/24 z dnia 12 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne dla dokonania wpłat na poczet kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne⁽³⁾ określa, w jaki sposób i do jakiego poziomu krajowe banki centralne państw członkowskich, które wprowadziły walutę euro (dalej zwanych „uczestniczącymi KBC”), powinny dokonać wpłat na poczet kapitału Europejskiego Banku Centralnego w związku z korektą klucza kapitałowego. Decyzja EBC/2008/28 z dnia 15 grudnia 2008 r. określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego

Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne⁽⁴⁾ określa wartość procentową, jaką KBC państw członkowskich, które nie wprowadzą waluty euro do dnia 1 stycznia 2009 r. (zwane dalej „nieuczestniczącymi KBC”), są zobowiązane opłacić z dniem 1 stycznia 2009 r. w związku z korektą klucza kapitałowego.

(3) Uczestniczące KBC, z wyjątkiem Narodna banka Slovenska, opłaciły przypadające na nie udziały w subskrybowanym kapitale EBC zgodnie z decyzją EBC/2006/22 z dnia 15 grudnia 2006 r. określającą środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne⁽⁵⁾. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji EBC/2008/24, dany uczestniczący KBC przekazuje dodatkową kwotę na rzecz EBC bądź też otrzymuje zwrot odpowiedniej kwoty od EBC – w celu osiągnięcia kwot wskazanych w tabeli zawartej w art. 1 decyzji EBC/2008/24.

(4) Ponadto art. 2 ust. 1 oraz art. 2 ust. 2 decyzji EBC/2008/33 z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie opłacenia przez Narodna banka Slovenska kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw i odpisów Europejskiego Banku Centralnego⁽⁶⁾ zobowiązuje Narodna banka Slovenska, który od dnia 1 stycznia 2009 r. staje się uczestniczącym KBC, do opłacenia pozostałej części swego udziału w kapitale subskrybowanym EBC – w celu osiągnięcia kwoty przypisanej Narodna banka Slovenska w tabeli zawartej w art. 1 decyzji EBC/2008/24, z uwzględnieniem skorygowanego klucza kapitałowego.

(5) Nieuczestniczące KBC opłaciły przypadające na nie udziały w subskrybowanym kapitale EBC zgodnie z decyzją EBC/2006/26 z dnia 18 grudnia 2006 r. określającą środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne⁽⁷⁾. W związku z tym art. 2 ust. 1 decyzji EBC/2008/28 stanowi, iż każdy uczestniczący KBC – w celu wyrównania do kwot zawartych w tabeli zawartej w art. 1 decyzji EBC/2008/28 – przekaże EBC dodatkową kwotę bądź otrzyma od EBC zwrot.

⁽¹⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 5.

⁽³⁾ Zob. s. 69 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Zob. s. 81 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ Zob. s. 75 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 15.

- (6) Decyzja EBC/2003/20 z dnia 18 grudnia 2003 r. określająca warunki przekazywania przez krajowe banki centralne udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym oraz sposób dostosowania opłaconego kapitału⁽¹⁾ została w sposób dorozumiany uchylona na mocy decyzji EBC/2004/7 z dnia 22 kwietnia 2004 r. określającej warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz dostosowania opłaconego kapitału⁽²⁾. Dla zachowania przejrzystości decyzja EBC/2003/20 powinna zostać w sposób wyraźny uchylona z mocą wsteczną,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przekazanie udziałów kapitałowych

Uwzględniając udział w kapitale EBC subskrybowany przez poszczególne KBC na dzień 31 grudnia 2008 r., jak również udział w kapitale EBC subskrybowany przez poszczególne KBC od dnia 1 stycznia 2009 r. w wyniku korekty wag klucza kapitałowego zgodnie z art. 2 decyzji EBC/2008/23, KBC dokonają samodzielnie odpowiedniego przekazania udziałów kapitałowych pomiędzy sobą w drodze przekazów do EBC bądź z EBC – tak aby zapewnić zgodność pomiędzy udziałami w kapitale na dzień 1 stycznia 2009 r. a skorygowanymi wagami. W tym celu każdy z KBC, na mocy postanowień niniejszego artykułu i bez konieczności spełniania dalszych wymagań formalnych lub wydawania dalszych aktów, przekaze lub otrzyma z dniem 1 stycznia 2009 r. udział w subskrybowanym kapitale EBC wskazany obok nazwy danego banku w czwartej kolumnie tabeli zawartej w załączniku I do niniejszej decyzji, przy czym znak „+” odnosi się do udziału kapitałowego przekazywanego przez EBC na rzecz danego KBC, a znak „-” – do udziału kapitałowego przekazywanego przez dany KBC na rzecz EBC.

Artykuł 2

Korekta opłaconego kapitału

1. Uwzględniając wysokość kapitału EBC opłaconego przez poszczególne KBC oraz wysokość kapitału EBC, którą poszczególne KBC opłacą na dzień 1 stycznia 2009 r., które to kwoty są wskazane w art. 1 decyzji EBC/2008/24 – w odniesieniu do uczestniczących KBC oraz w art. 1 decyzji EBC/2008/28 – w odniesieniu do nieuczestniczących KBC, w pierwszym dniu operacyjnym transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym („TARGET2”) następującym po dniu 1 stycznia 2009 r. każdy KBC przekaze lub otrzyma kwotę netto wskazaną obok nazwy danego banku w czwartej kolumnie tabeli zawartej w załączniku II do niniejszej decyzji, przy czym znak „+” odnosi się do kwoty przekazywanej przez KBC na rzecz EBC, a znak „-” – do kwoty przekazywanej przez EBC na rzecz KBC.

2. W pierwszym dniu operacyjnym systemu TARGET2 następującym po dniu 1 stycznia 2009 r. EBC i KBC zobowiązane do przekazania określonych kwot zgodnie z ust. 1 przekażą osobno odsetki od odpowiednich kwot naliczone od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia płatności. Podmioty przekazujące i otrzymujące odsetki będą tożsame z podmiotami przekazującymi i otrzymującymi kwoty, od których te odsetki zostały naliczone.

Artykuł 3

Postanowienia ogólne

1. Przekazy określone w art. 2 zostaną dokonane za pośrednictwem systemu TARGET2.

2. W przypadku gdy dany KBC nie ma dostępu do systemu TARGET2, przekaze on kwoty określone w art. 2 w drodze uznania rachunku wskazanego w odpowiednim czasie przez EBC lub KBC.

3. Odsetki naliczane zgodnie z art. 2 ust. 2 obliczone zostaną w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej podstawowej operacji refinansującej.

4. EBC oraz KBC podlegające obowiązkowi przekazania odpowiednich kwot zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji wydadzą, przy zastosowaniu odpowiednich procedur, wszelkie instrukcje niezbędne dla prawidłowego i terminowego przekazania środków.

Artykuł 4

Przepis końcowy

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

2. Decyzja EBC/2006/23 zostaje niniejszym uchylona z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.

3. Odniesienia do decyzji EBC/2006/23 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

4. Decyzja EBC/2003/20 zostaje niniejszym uchylona z dniem 23 kwietnia 2004 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 12 grudnia 2008 r.

Prezes EBC

Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 15.1.2004, s. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 9.6.2004, s. 9.

ZAŁĄCZNIK I

KAPITAŁ SUBSKRYBOWANY PRZEZ KBC

	Udział w kapitale subskrybowany na dzień 31 grudnia 2008 r. (EUR)	Udział w kapitale subskrybowany od dnia 1 stycznia 2009 r. (EUR)	Udział podlegający przekazaniu (EUR)
<i>Uczestniczący KBC</i>			
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	142 334 199,56	139 730 384,68	- 2 603 814,88
Deutsche Bundesbank	1 182 149 240,19	1 090 912 027,43	- 91 237 212,76
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	51 183 396,60	63 983 566,24	+ 12 800 169,64
Bank of Greece	104 659 532,85	113 191 059,06	+ 8 531 526,21
Banco de España	434 917 735,09	478 364 575,51	+ 43 446 840,42
Banque de France	828 813 864,42	819 233 899,48	- 9 579 964,94
Banca d'Italia	721 792 464,09	719 885 688,14	- 1 906 775,95
Central Bank of Cyprus	7 195 054,85	7 886 333,14	+ 691 278,29
Banque centrale du Luxembourg	9 073 027,53	10 063 859,75	+ 990 832,22
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	3 583 125,79	3 640 732,32	+ 57 606,53
De Nederlandsche Bank	224 302 522,60	229 746 339,12	+ 5 443 816,52
Österreichische Nationalbank	116 128 991,78	111 854 587,70	- 4 274 404,08
Banco de Portugal	98 720 300,22	100 834 459,65	+ 2 114 159,43
Banka Slovenije	18 399 523,77	18 941 025,10	+ 541 501,33
Národná banka Slovenska	38 970 813,50	39 944 363,76	+ 973 550,26
Suomen Pankki	71 708 601,11	72 232 820,48	+ 524 219,37
<i>Nieuczestniczący KBC</i>			
Българска народна банка (Bank Narodowy Bułgarii)	50 883 842,67	50 037 026,77	- 846 815,90
Česká národní banka	79 957 855,35	83 368 161,57	+ 3 410 306,22
Danmarks Nationalbank	87 204 756,07	85 459 278,39	- 1 745 477,68
Eesti Pank	9 810 391,04	10 311 567,80	+ 501 176,76
Latvijas Banka	16 204 715,21	16 342 970,87	+ 138 255,66
Lietuvos bankas	24 068 005,74	24 517 336,63	+ 449 330,89
Magyar Nemzeti Bank	75 700 733,22	79 819 599,69	+ 4 118 866,47
Narodowy Bank Polski	280 820 283,32	282 006 977,72	+ 1 186 694,40
Banca Națională a României	145 099 312,72	141 971 278,46	- 3 128 034,26
Sveriges Riksbank	134 298 089,46	130 087 052,56	- 4 211 036,90
Bank of England	802 672 023,82	836 285 430,59	+ 33 613 406,77
Ogółem ⁽¹⁾	5 760 652 402,58	5 760 652 402,58	0

⁽¹⁾ W związku z zaokrągleniami wskazane kwoty mogą nie sumować się do kwoty podanej w rubryce „Ogółem”.

ZAŁĄCZNIK II

KAPITAŁ OPŁACONY PRZEZ KBC

	Udział opłacony na dzień 31 grudnia 2008 r. (EUR)	Udział opłacony od dnia 1 stycznia 2009 r. (EUR)	Kwota przekazywanej płatności (EUR)
<i>Uczestniczący KBC</i>			
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	142 334 199,56	139 730 384,68	- 2 603 814,88
Deutsche Bundesbank	1 182 149 240,19	1 090 912 027,43	- 91 237 212,76
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	51 183 396,60	63 983 566,24	+ 12 800 169,64
Bank of Greece	104 659 532,85	113 191 059,06	+ 8 531 526,21
Banco de España	434 917 735,09	478 364 575,51	+ 43 446 840,42
Banque de France	828 813 864,42	819 233 899,48	- 9 579 964,94
Banca d'Italia	721 792 464,09	719 885 688,14	- 1 906 775,95
Central Bank of Cyprus	7 195 054,85	7 886 333,14	+ 691 278,29
Banque centrale du Luxembourg	9 073 027,53	10 063 859,75	+ 990 832,22
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	3 583 125,79	3 640 732,32	+ 57 606,53
De Nederlandsche Bank	224 302 522,60	229 746 339,12	+ 5 443 816,52
Österreichische Nationalbank	116 128 991,78	111 854 587,70	- 4 274 404,08
Banco de Portugal	98 720 300,22	100 834 459,65	+ 2 114 159,43
Banka Slovenije	18 399 523,77	18 941 025,10	+ 541 501,33
Národná banka Slovenska	2 727 956,95	39 944 363,76	+ 37 216 406,81
Suomen Pankki	71 708 601,11	72 232 820,48	+ 524 219,37
<i>Nieuczestniczący KBC</i>			
Българска народна банка (Bank Narodowy Bułgarii)	3 561 868,99	3 502 591,87	- 59 277,12
Česká národní banka	5 597 049,87	5 835 771,31	+ 238 721,44
Danmarks Nationalbank	6 104 332,92	5 982 149,49	- 122 183,43
Eesti Pank	686 727,37	721 809,75	+ 35 082,38
Latvijas Banka	1 134 330,06	1 144 007,96	+ 9 677,90
Lietuvos bankas	1 684 760,40	1 716 213,56	+ 31 453,16
Magyar Nemzeti Bank	5 299 051,33	5 587 371,98	+ 288 320,65
Narodowy Bank Polski	19 657 419,83	19 740 488,44	+ 83 068,61
Banca Națională a României	10 156 951,89	9 937 989,49	- 218 962,40
Sveriges Riksbank	9 400 866,26	9 106 093,68	- 294 772,58
Bank of England	56 187 041,67	58 539 980,14	+ 2 352 938,47
Ogółem ⁽¹⁾	4 137 159 937,99	4 142 260 189,23	+ 5 100 251,24

(1) W związku z zaokrągleniami wskazane kwoty mogą nie sumować się do kwoty podanej w rubryce „Ogółem”.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 12 grudnia 2008 r.
zmieniająca decyzję EBC/2001/15 dotyczącą emisji banknotów euro
(EBC/2008/26)
(2009/56/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności artykuł 106 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”), w szczególności art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾ wprowadza korektę klucza subskrypcji kapitału EBC (zwanego dalej „kluczem kapitałowym”) zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC oraz ustanawia nowe wagi skorygowanego klucza kapitałowego przypisane poszczególnym krajowym bankom centralnym (KBC) z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r. (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”).
- (2) Zgodnie z art. 1 decyzji Rady 2008/608/WE z dnia 8 lipca 2008 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Słowację w dniu 1 stycznia 2009 r. ⁽²⁾ Słowacja spełnia niezbędne warunki przyjęcia waluty euro, a derogacja przysługująca jej na podstawie art. 4 Aktu Przystąpienia z 2003 r. ⁽³⁾ zostanie zniesiona z dniem 1 stycznia 2009 r.
- (3) Artykuł 1 lit. d) decyzji EBC/2001/15 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie emisji banknotów euro ⁽⁴⁾ definiuje „klucz przydziału banknotów” i odsyła do załącznika do tej decyzji, który określa klucz przydziału banknotów obowiązujący od dnia 1 stycznia 2008 r. Zważywszy,

że data obowiązywania nowych wag klucza kapitałowego jest zbieżna z datą przyjęcia euro przez Słowację, tj. z dniem 1 stycznia 2009 r., decyzja EBC/2001/15 wymaga zmiany w zakresie ustalenia nowego klucza przydziału banknotów obowiązującego od dnia 1 stycznia 2009 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zmiana decyzji EBC/2001/15

W decyzji EBC/2001/15 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ostatnie zdanie art. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„Załącznik do niniejszej decyzji określa klucz przydziału banknotów mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.”;

- 2) załącznik do decyzji EBC/2001/15 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przepis końcowy

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 12 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 24.

⁽³⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz korekt w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 52.

ZAŁĄCZNIK

KLUCZ PRZYDZIAŁU BANKNOTÓW OBOWIĄZUJĄCY OD DNIA 1 STYCZNIA 2009 R.

Europejski Bank Centralny	8,0000 %
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	3,1975 %
Deutsche Bundesbank	24,9630 %
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	1,4640 %
Bank of Greece	2,5900 %
Banco de España	10,9465 %
Banque de France	18,7465 %
Banca d'Italia	16,4730 %
Central Bank of Cyprus	0,1805 %
Banque centrale du Luxembourg	0,2305 %
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	0,0835 %
De Nederlandsche Bank	5,2575 %
Österreichische Nationalbank	2,5595 %
Banco de Portugal	2,3075 %
Banka Slovenije	0,4335 %
Národná banka Slovenska	0,9140 %
Suomen Pankki	1,6530 %
Ogółem	100,0000 %

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 12 grudnia 2008 r.

określająca środki niezbędne do uzupełnienia całkowitej wartości kapitałowej Europejskiego Banku Centralnego oraz do dostosowania poziomu wierzitelności krajowych banków centralnych równoważnych przekazanym rezerwom walutowym

(EBC/2008/27)

(2009/57/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem EBC”), w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾ wprowadza korektę klucza subskrypcji kapitału EBC (zwanego dalej „kluczem kapitałowym”) zgodnie z art. 29 ust. 3 Statutu ESBC oraz ustanawia nowe wagi skorygowanego klucza kapitałowego (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”) przypisane do poszczególnych KBC z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (2) W związku ze zmianami w wagach klucza kapitałowego oraz związanymi z nimi zmianami w udziałach KBC w subskrybowanym kapitale EBC niezbędna jest korekta wierzitelności przyznanych przez EBC zgodnie z art. 30 ust. 3 Statutu na rzecz krajowych banków centralnych państw członkowskich, które przyjęły euro (zwanymi dalej „uczestniczącymi KBC”), równoważnych rezerwom walutowym przekazywanym przez uczestniczące KBC na rzecz EBC (zwanymi dalej „wierzitelnościami”).
- (3) Te z uczestniczących KBC, których udział procentowy w zmienionym kluczu kapitałowym zwiększa się w związku z korektą klucza subskrypcji kapitału EBC powinny w związku z tym dokonać wyrównawczego przekazania środków na rzecz EBC, podczas gdy EBC powinien dokonać wyrównawczego przekazania środków na rzecz tych uczestniczących KBC, których udział procentowy w zmienionym kluczu kapitałowym zmniejsza się.
- (4) Zgodnie z realizowanymi przez Statut ogólnymi zasadami słuszności, równego traktowania oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań te uczestniczące KBC, których stosunkowy udział w całkowitej wartości kapitałowej EBC w wyniku wskazanej powyżej korekty wzrasta, powinny również dokonać wyrównawczego przekazania środków na rzecz tych uczestniczących KBC, których stosunkowy udział ulega zmniejszeniu.

- (5) W celu dostosowania wartości udziału każdego z uczestniczących KBC w całkowitej wartości kapitałowej EBC odpowiednie wagi klucza kapitałowego przyporządkowane każdemu z uczestniczących KBC z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r. powinny zostać wyrażone jako procentowy udział kapitału subskrybowanego przez poszczególne uczestniczące KBC w całkowitej wartości kapitałowej EBC.
- (6) Dlatego też niezbędne stało się przyjęcie nowej decyzji EBC uchylającej decyzję EBC/2006/24 z dnia 15 grudnia 2006 r. określającą środki niezbędne do uzupełnienia całkowitej wartości kapitałowej Europejskiego Banku Centralnego oraz do dostosowania poziomu wierzitelności krajowych banków centralnych równoważnych przekazanym rezerwom walutowym⁽²⁾.
- (7) Na podstawie art. 1 decyzji Rady 2008/608/WE z dnia 8 lipca 2008 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Słowację z dniem 1 stycznia 2009 r.⁽³⁾ derogacja na rzecz Słowacji wskazana w art. 4 Aktu Przystąpienia z 2003 r.⁽⁴⁾ podlega zniesieniu z dniem 1 stycznia 2009 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji:

- a) „całkowita wartość kapitałowa” oznacza sumę rezerw EBC, rezerw rewaluacyjnych oraz odpisów równoważnych rezerwom, obliczonych przez EBC na dzień 31 grudnia 2008 r. Rezerwy EBC oraz wskazane odpisy równoważne rezerwom obejmują, bez naruszenia ogólnego znaczenia terminu „całkowita wartość kapitałowa”, ogólny fundusz rezerwowy oraz odpisy równoważne rezerwom związane z ryzykiem kursów walutowych, stóp procentowych oraz cen złota;
- b) „data przekazania” oznacza drugi dzień roboczy następujący po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów sprawozdań finansowych EBC za rok obrachunkowy 2008.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 24.⁽⁴⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).⁽¹⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Uzupełnienie rezerw oraz odpisów EBC

1. Jeżeli udział uczestniczącego KBC w całkowitej wartości kapitałowej zwiększy się w związku ze wzrostem przypisanej mu od dnia 1 stycznia 2009 r. wagi klucza kapitałowego, taki uczestniczący KBC przekaze na rzecz EBC w dacie przekazania kwotę określoną zgodnie z ust. 3.

2. Jeżeli udział uczestniczącego KBC w całkowitej wartości kapitałowej zmaleje w związku z obniżeniem przypisanej mu od dnia 1 stycznia 2009 r. wagi klucza kapitałowego, taki uczestniczący KBC otrzyma od EBC w dacie przekazania kwotę określoną zgodnie z ust. 3.

3. EBC dokona – najpóźniej w dniu, w którym Rada Prezesów zatwierdzi sprawozdania finansowe EBC za rok obrachunkowy 2008 – obliczenia i potwierdzenia każdemu z uczestniczących KBC kwoty podlegającej przekazaniu przez taki KBC na rzecz EBC – jeżeli zastosowanie ma ust. 1, bądź też kwoty podlegającej przekazaniu przez EBC na rzecz takiego krajowego banku centralnego – zastosowanie ma ust. 2. Z uwzględnieniem odpowiednich zaokrągleń, każda przekazywana lub otrzymywana kwota zostanie wyliczona jako iloczyn całkowitej wartości kapitałowej oraz wyrażonej w liczbach bezwzględnych różnicy pomiędzy wagą klucza kapitałowego każdego z uczestniczących KBC obowiązującą w dniu 31 grudnia 2008 r. oraz przysługującą takiemu bankowi wagą klucza kapitałowego obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r., dzieląc wynik takiej operacji przez 100.

4. Każda kwota opisana w ust. 3 będzie wymagalna w euro na dzień 1 stycznia 2009 r., jednakże zostanie faktycznie przekazana w dacie przekazania.

5. W dacie przekazania uczestniczący KBC lub EBC, zobowiązany do przekazania kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1 lub ust. 2, dokona także przekazania odsetek naliczonych za okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do daty przekazania, odpowiednio w odniesieniu do każdej z kwot należnych od takiego uczestniczącego KBC lub EBC. Podmioty przekazujące i otrzymujące powyższe odsetki będą tożsame z podmiotami przekazującymi i otrzymującymi kwoty, w stosunku do których odsetki zostały naliczone.

6. Jeżeli całkowita wartość kapitałowa jest mniejsza niż zero, kwoty, które mają zostać przekazane lub otrzymane zgodnie z ust. 3 i 5, podlegają rozliczeniu w sposób odwrotny od wskazanego w ust. 3 i 5.

Artykuł 3

Korekta wierzytelności równoważnych przekazanych rezerwom walutowym

1. Biorąc pod uwagę, iż korekta wierzytelności równoważnych przekazanych aktywom rezerwy walutowej zostanie w odniesieniu do Národná banka Slovenska uregulowana decyzją EBC/2008/33 z dnia 31 grudnia 2008 r. w sprawie dokonania przez Národná banka Slovenska wpłat na poczet kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładów na poczet rezerw i odpisów Europejskiego Banku Centralnego⁽¹⁾, niniejszy artykuł reguluje korektę wierzytelności równoważnych aktywom rezerwy walutowej przekazanym przez inne uczestniczące KBC.

⁽¹⁾ Zob. s. 83 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Wierzytelności uczestniczących KBC zostaną skorygowane na dzień 1 stycznia 2009 r. zgodnie z odpowiednio skorygowanymi wagami klucza kapitałowego. Wartość wierzytelności uczestniczących KBC obowiązująca od dnia 1 stycznia 2009 r. jest wskazana w trzeciej kolumnie tabeli zawartej w załączniku do niniejszej decyzji.

3. Wobec każdego uczestniczącego krajowego banku centralnego – na mocy postanowień niniejszego ustępu i bez konieczności spełniania dalszych wymogów formalnych lub wydawania dalszych aktów – przyjmuje się, że z dniem 1 stycznia 2009 r. dokonane zostało przekazanie lub przyjęcie wyrażonej w liczbach bezwzględnych wartości wierzytelności (w euro) wskazanej obok nazwy odpowiedniego banku w czwartej kolumnie tabeli zawartej w załączniku do niniejszej decyzji, przy czym znak „-” odnosi się do wierzytelności przekazanej przez KBC na rzecz EBC, a znak „+” do wierzytelności przekazanej przez EBC na rzecz KBC.

4. W pierwszym dniu operacyjnym transeuropejskiego zautomatyzowanego błyskawicznego systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym („TARGET2”) następującym po dniu 1 stycznia 2009 r. każdy uczestniczący KBC przekaze albo otrzyma wyrażoną w liczbach bezwzględnych wartość kwoty (w euro) wskazanej obok nazwy takiego banku w czwartej kolumnie tabeli zawartej w załączniku do niniejszej decyzji, przy czym znak „+” odnosić się będzie do wierzytelności przekazywanej przez KBC na rzecz EBC, a znak „-” do wierzytelności przekazanej przez EBC na rzecz KBC.

5. W pierwszym dniu operacyjnym systemu TARGET2 następującym po dniu 1 stycznia 2009 r. EBC oraz uczestniczące KBC podlegające obowiązkowi przekazania odpowiednich kwot zgodnie z ust. 4 dokonają, niezależnie od powyższego, przekazania odsetek naliczonych za okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia takiego przekazania w odniesieniu do odpowiednich kwot należnych od EBC lub odpowiednich uczestniczących KBC. Podmioty przekazujące i otrzymujące powyższe odsetki będą tożsame z podmiotami przekazującymi i otrzymującymi kwoty, w stosunku do których odsetki zostały naliczone.

Artykuł 4

Postanowienia ogólne

1. Odsetki naliczane zgodnie z art. 2 ust. 5 oraz art. 3 ust. 5 zostaną naliczone w oparciu o okresyienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej podstawowej operacji refinansującej.

2. Każde przekazanie środków dokonane zgodnie z art. 2 ust. 1, 2 i 5 oraz art. 3 ust. 4 i 5 zostanie dokonane osobno, za pośrednictwem systemu TARGET2.

3. EBC oraz uczestniczące KBC podlegające obowiązkowi przekazania odpowiednich kwot zgodnie z ust. 2 wydadzą, przy zastosowaniu odpowiednich procedur, wszelkie instrukcje niezbędne dla prawidłowego i terminowego przekazania odpowiednich środków.

*Artykuł 5***Postanowienia końcowe**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.
2. Decyzja EBC/2006/24 zostaje niniejszym uchylona z dniem 1 stycznia 2009 r.
3. Odesłania do decyzji EBC/2006/24 należy rozumieć jako odesłania do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 12 grudnia 2008 r.

Prezes EBC
Jean-Claude TRICHET

ZAŁĄCZNIK

WIERZYTELNOŚCI RÓWNOWAŻNE PRZEKAZANYM DO EBC REZERWOM WALUTOWYM

Uczestniczący KBC	Wierzytelność równoważna przekazany do EBC rezerwom walutowym, stan na dzień 31 grudnia 2008 r. (EUR)	Wierzytelność równoważna przekazany do EBC rezerwom walutowym, stan na dzień 1 stycznia 2009 r. (EUR)	Kwota przekazywana (EUR)
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	1 423 341 995,63	1 397 303 846,77	- 26 038 148,86
Deutsche Bundesbank	11 821 492 401,85	10 909 120 274,33	- 912 372 127,52
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	511 833 965,97	639 835 662,35	+ 128 001 696,38
Bank of Greece	1 046 595 328,50	1 131 910 590,58	+ 85 315 262,08
Banco de España	4 349 177 350,90	4 783 645 755,10	+ 434 468 404,20
Banque de France	8 288 138 644,21	8 192 338 994,75	- 95 799 649,46
Banca d'Italia	7 217 924 640,86	7 198 856 881,40	- 19 067 759,46
Central Bank of Cyprus	71 950 548,51	78 863 331,39	+ 6 912 782,88
Banque centrale du Luxembourg	90 730 275,34	100 638 597,47	+ 9 908 322,13
Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta	35 831 257,94	36 407 323,18	+ 576 065,24
De Nederlandsche Bank	2 243 025 225,99	2 297 463 391,20	+ 54 438 165,21
Oesterreichische Nationalbank	1 161 289 917,84	1 118 545 877,01	- 42 744 040,83
Banco de Portugal	987 203 002,23	1 008 344 596,55	+ 21 141 594,32
Banka Slovenije	183 995 237,74	189 410 251,00	+ 5 415 013,26
Národná banka Slovenska	0	399 443 637,59 ⁽¹⁾	+ 399 443 637,59
Suomen Pankki	717 086 011,07	722 328 204,76	+ 5 242 193,69
Suma ⁽²⁾	40 149 615 804,58	40 204 457 215,43	54 841 410,85

⁽¹⁾ Podlegające przekazaniu w datach wskazanych w decyzji EBC/2008/33.

⁽²⁾ W związku z zaokrągleniami wskazane kwoty mogą nie sumować się do kwoty podanej w rubryce „Suma”.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 15 grudnia 2008 r.

określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne

(EBC/2008/28)

(2009/58/WE)

RADA OGÓLNA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „statutem ESBC”), w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja EBC/2006/26 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie określenia środków niezbędnych do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne ⁽¹⁾ określiła udział procentowy w subskrybowanym kapitale Europejskiego Banku Centralnego (EBC), jaki krajowe banki centralne (KBC) państw członkowskich, które nie przyjęły euro przed dniem 1 stycznia 2007 r., zobowiązane były opłacić na dzień 1 stycznia 2007 r. jako swój udział w kosztach operacyjnych EBC.
- (2) Decyzja EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾ wprowadza korektę klucza subskrypcji kapitału EBC (zwanego dalej „kluczem kapitałowym”) zgodnie z art. 29 ust. 3 statutu ESBC oraz ustanawia nowe wagi skorygowanego klucza kapitałowego (zwane dalej „wagami klucza kapitałowego”) przypisane poszczególnym KBC z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (3) Kapitał subskrybowany EBC wynosi 5 760 652 402,58 EUR.
- (4) W związku z korektą klucza kapitałowego EBC niezbędne jest przyjęcie nowej decyzji EBC, która uchyli decyzję EBC/2006/26 z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r. oraz określi procentowy udział w subskrybowanym kapitale EBC, który KBC państw członkowskich, które nie przyjmą euro do dnia 1 stycznia 2009 r. (zwane dalej „nieuczestniczącymi KBC”), zobowiązane będą opłacić do dnia 1 stycznia 2009 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres i forma opłaconego kapitału

Każdy z nieuczestniczących KBC jest zobowiązany do opłacenia 7 % swego udziału w subskrybowanym kapitale EBC według

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 15.⁽²⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

stanu na dzień 1 stycznia 2009 r. Biorąc pod uwagę wagi klucza kapitałowego określone w art. 2 decyzji EBC/2008/23, poszczególne nieuczestniczące KBC wpłacą na dzień 1 stycznia 2009 r. kwoty przypisane do ich nazw w poniższej tabeli:

Nieuczestniczący KBC	(EUR)
Българска народна банка (Bank Narodowy Bułgarii)	3 502 591,87
Česká národní banka	5 835 771,31
Danmarks Nationalbank	5 982 149,49
Eesti Pank	721 809,75
Latvijas Banka	1 144 007,96
Lietuvos bankas	1 716 213,56
Magyar Nemzeti Bank	5 587 371,98
Narodowy Bank Polski	19 740 488,44
Banca Națională a României	9 937 989,49
Sveriges Riksbank	9 106 093,68
Bank of England	58 539 980,14

Artykuł 2

Korekta opłaconego kapitału

1. Zważywszy, że każdy z nieuczestniczących KBC opłacił już 7 % swojego udziału w subskrybowanym kapitale EBC według stanu obowiązującego do dnia 31 grudnia 2008 r. zgodnie z decyzją EBC/2006/26, każdy uczestniczący KBC – w celu wyrównania do kwot zawartych w tabeli zawartej w art. 1 – przekaze EBC dodatkową kwotę bądź otrzyma od EBC zwrot.

2. Wszelkie przekazania kwot na podstawie niniejszego artykułu zostaną dokonane zgodnie z decyzją EBC/2008/25 z dnia 12 grudnia 2008 r. określającą warunki przekazywania udziałów kapitałowych w Europejskim Banku Centralnym pomiędzy krajowymi bankami centralnymi oraz korekty opłaconego kapitału ⁽³⁾.

⁽³⁾ Zob. s. 71 niniejszego Dziennika Urzędowego.

*Artykuł 3***Postanowienia końcowe**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.
2. Decyzja EBC/2006/26 zostaje niniejszym uchylona z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2009 r.
3. Odniesienia do decyzji EBC/2006/26 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 15 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 31 grudnia 2008 r.

w sprawie opłacenia przez Narodną banku Slovenska kapitału, przekazania aktywów rezerwy walutowej oraz wniesienia wkładu na poczet rezerw i odpisów Europejskiego Banku Centralnego**(EBC/2008/33)**

(2009/59/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „statutem ESBC”), w szczególności jego art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 3, art. 49 ust. 1 oraz art. 49 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 1 decyzji Rady 2008/608/WE z dnia 8 lipca 2008 r. wydanej na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu w sprawie przyjęcia wspólnej waluty przez Słowację z dniem 1 stycznia 2009 r.⁽¹⁾, derogacja na rzecz Słowacji wskazana w art. 4 Aktu Przystąpienia z 2003 r.⁽²⁾ podlega zniesieniu z dniem 1 stycznia 2009 r.
- (2) Artykuł 49 ust. 1 statutu ESBC stwierdza, iż każdy krajowy bank centralny (KBC) państwa członkowskiego, którego derogacja została uchylona, opłaca subskrybowany przez siebie udział w kapitale EBC w takim samym stopniu, jak KBC innych uczestniczących państw członkowskich. KBC obecnych uczestniczących państw członkowskich opłaciły udziały w subskrybowanym kapitale EBC w całości⁽³⁾. Zgodnie z art. 2 decyzji EBC/2008/23 z dnia 12 grudnia 2008 r. dotyczącej procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego⁽⁴⁾ przysługująca Narodną banku Slovenska waga w kluczu kapitałowym EBC wynosi 0,6934 %. Narodną banku Slovenska opłaciła już część swojego udziału w kapitale subskrybowanym EBC, zgodnie z art. 1 decyzji EBC/2006/26 z dnia 18 grudnia 2006 r. określającej środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez nieuczestniczące krajowe banki centralne⁽⁵⁾. Pozostająca do wpła-

cenia kwota to 37 216 406,81 EUR; kwota ta wynika z pomnożenia subskrybowanego kapitału EBC (5 760 652 402,58 EUR) przez wagę klucza kapitałowego przypisaną Narodną banku Slovenska (0,6934 %), od której to kwoty odjęto opłaconą już część udziału Narodną banku Slovenska w subskrybowanym kapitale EBC.

- (3) Zgodnie z art. 49 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 statutu ESBC, KBC państw członkowskich, których derogacja została uchylona, przekazują także na rzecz EBC aktywa rezerwy walutowej. Zgodnie z art. 49 ust. 1 statutu ESBC przekazywana kwota jest określana poprzez pomnożenie określonej w euro, zgodnie z obowiązującymi kursami walut, wartości rezerw walutowych, które zostały już przekazane do EBC zgodnie z art. 30 ust. 1 statutu ESBC, przez iloraz liczby udziałów subskrybowanych przez dany KBC i liczby udziałów uprzednio opłaconych przez KBC innych uczestniczących państw członkowskich. Przy ustalaniu „wartości rezerw walutowych, które zostały już przekazane do EBC zgodnie z art. 30 ust. 1 statutu ESBC”, należy wziąć pod uwagę uprzednie korekty klucza kapitałowego⁽⁶⁾ dokonane zgodnie z art. 29 ust. 3 statutu ESBC oraz rozszerzenia klucza kapitałowego EBC dokonane zgodnie z art. 49 ust. 3 statutu ESBC⁽⁷⁾. W związku z powyższym, zgodnie z decyzją EBC/2008/27 z dnia 12 grudnia 2008 r. określającą środki niezbędne do uzupełnienia całkowitej wartości kapitałowej Europejskiego Banku Centralnego oraz do dostosowania poziomu wiarytelności krajowych banków centralnych równoważnych przekazanym rezerwom walutowym⁽⁸⁾, równowartość w euro aktywów rezerwy walutowej, które zostały już przekazane na rzecz EBC na podstawie art. 30 ust. 1 statutu ESBC, wynosi 44 154 040 257,26 EUR.
- (4) Narodną banku Slovenska przekaże aktywa rezerwy walutowej w dolarach amerykańskich lub złocie albo przekaże te aktywa wyrażone w dolarach amerykańskich lub złocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 24.7.2008, s. 24.

⁽²⁾ Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33).

⁽³⁾ Decyzja EBC/2006/22 z dnia 15 grudnia 2006 r. określająca środki niezbędne do opłacenia kapitału Europejskiego Banku Centralnego przez uczestniczące krajowe banki centralne (Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 3).

⁽⁴⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 15.

⁽⁶⁾ Decyzja EBC/2003/17 z dnia 18 grudnia 2003 r. dotycząca procentowych udziałów krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 9 z 15.1.2004, s. 27) oraz decyzja EBC/2008/23.

⁽⁷⁾ Decyzja EBC/2004/5 z dnia 22 kwietnia 2004 r. dotycząca procentowych udziałów krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 205 z 9.6.2004, s. 5) oraz decyzja EBC/2006/21 z dnia 15 grudnia 2006 r. dotycząca procentowego udziału krajowych banków centralnych w kluczu subskrypcji kapitału Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 24 z 31.1.2007, s. 1).

⁽⁸⁾ Zob. s. 77 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (5) Artykuł 30 ust. 3 statutu ESBC stwierdza, że EBC ma obowiązek przyznania każdemu KBC uczestniczących państw członkowskich wierzytelność równoważną aktywom rezerwy walutowej przekazanych przez ten KBC na rzecz EBC. Przepisy dotyczące wartości nominalnej i oprocentowania wierzytelności już przyznanych na rzecz KBC aktualnych uczestniczących państw członkowskich⁽¹⁾ powinny mieć również zastosowanie do określenia wartości nominalnej i oprocentowania wierzytelności przysługujących Narodną banka Slovenska.
- (6) Artykuł 49 ust. 2 statutu ESBC stwierdza, że KBC państwa członkowskiego, którego derogacja została uchylona, dokonuje wkładu na poczet rezerw EBC, odpisów równoważnych rezerwom oraz na poczet kwoty, która ma zostać dodana do rezerw i odpisów w związku z saldem rachunku zysków i strat z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego uchylenie derogacji. Kwotę takiego wkładu określa się zgodnie z art. 49 ust. 2 statutu ESBC.
- (7) Analogicznie do zasad określonych w art. 3 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego⁽²⁾, Prezes Narodną banka Slovenska miał możliwość zgłoszenia uwag do niniejszej decyzji przed jej przyjęciem,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji:

- „uczestniczące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które przyjęło walutę euro,
- „aktywa rezerwy walutowej” oznaczają papiery wartościowe, złoto lub pieniądź gotówkowy,
- „złoto” oznacza troy uncje złota w formie londyńskich sztabek Dobrej Dostawy (*London Good Delivery*), zgodnie ze standardami określonymi przez London Bullion Market Association,
- „Eurosistem” oznacza EBC i KBC uczestniczących państw członkowskich,
- „papiery wartościowe” oznaczają dowolne papiery wartościowe lub instrumenty finansowe określone przez EBC,

⁽¹⁾ Zgodnie z wytycznymi EBC/2000/15 z dnia 3 listopada 1998 r. zmienionymi wytycznymi z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie składu, wyceny i procedur w zakresie wstępnego transferu rezerw walutowych oraz wartości nominalnej i oprocentowania roszczeń równoważnych (Dz.U. L 336 z 30.12.2000, s. 114).

⁽²⁾ Przyjętego decyzją EBC/2004/2 z dnia 19 lutego 2004 r. przyjmującą Regulamin Europejskiego Banku Centralnego (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 33).

— „pieniądz gotówkowy” oznacza prawną walutę Stanów Zjednoczonych (dolar amerykański).

Artykuł 2

Opłacenie kapitału

1. Z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r. Narodną banka Slovenska dokonuje opłacenia pozostałej części udziału w subskrybowanym kapitale EBC, wynoszącej 37 216 406,81 EUR.
2. Narodną banka Slovenska dokona zapłaty na rzecz EBC kwoty określonej w ust. 1 w dniu 2 stycznia 2009 r. za pomocą odrębnego przekazu w trans europejskim zautomatyzowanym błyskawicznym systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (TARGET2).
3. Narodną banka Slovenska dokona w dniu 2 stycznia 2009 r., za pomocą odrębnego przekazu w systemie TARGET2, zapłaty na rzecz EBC odsetek naliczonych w dniu 1 stycznia 2009 r. od kwoty należnej na rzecz EBC zgodnie z ust. 2.
4. Odsetki należne na podstawie ust. 3 zostaną naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosistem w ostatniej przeprowadzonej podstawowej operacji refinansującej.

Artykuł 3

Przekazanie aktywów rezerwy walutowej

1. Narodną banka Slovenska przekaże na rzecz EBC, z mocą od dnia 1 stycznia 2009 r. oraz zgodnie z niniejszym artykułem, jak również ustaleniami podejmowanymi na jego podstawie, kwotę aktywów rezerwy walutowej wyrażoną w dolarach amerykańskich i złocie i stanowiącą równowartość kwoty 443 086 155,98 EUR, w następujący sposób:

Równowartość w euro kwoty i papierów wartościowych wyrażonych w dolarach amerykańskich	Równowartość w euro wartości złota	Łączna kwota równowartości w euro
376 623 232,58	66 462 923,40	443 086 155,98

2. Równowartość w euro aktywów rezerwy walutowej podlegających przekazaniu przez Narodną banka Slovenska zgodnie z ust. 1 zostanie obliczona na podstawie kursów wymiany pomiędzy euro a dolarem amerykańskim, ustalonych w wyniku 24-godzinnej pisemnej procedury konsultacyjnej przeprowadzonej w dniu 31 grudnia 2008 r. pomiędzy Eurosistemem a Narodną banka Slovenska oraz, w przypadku złota, na podstawie wyrażonej w dolarach amerykańskich ceny złota za standardową troy uncję ustalonej w ramach fixingu ceny złota na rynku londyńskim w dniu 31 grudnia 2008 r., o godz. 10.30 rano czasu londyńskiego.

3. EBC niezwłocznie poinformuje Narodną banka Slovenska o kwocie wyliczonej zgodnie z ust. 2.

4. Narodna banka Slovenska dokona przekazania na rzecz EBC portfela papierów wartościowych denominowanych w dolarach amerykańskich oraz gotówki, których relatywna wartość zagrożona (Value at Risk, VaR) względem taktycznej wartości referencyjnej EBC w momencie przekazania nie przekracza limitu mającego zastosowanie do portfeli transakcyjnych względem taktycznej wartości referencyjnej ustalonej przez EBC. Portfel papierów wartościowych denominowanych w dolarach amerykańskich oraz gotówka powinny także być zgodne z limitami kredytowymi określonymi przez EBC.

5. Gotówka zostanie przekazana na konta wskazane przez EBC. Datą rozrachunku gotówki podlegającej przekazaniu na rzecz EBC jest dzień 2 stycznia 2009 r. Narodna banka Slovenska złoży odpowiednie instrukcje umożliwiające dokonanie przekazania gotówki na rzecz EBC.

6. Wartość złota podlegającego przekazaniu przez Narodną banku Slovenska na rzecz EBC zgodnie z ust. 1 powinna być możliwie zbliżona do kwoty 66 462 923,40 EUR, ale tej kwoty nie przekraczać.

7. Narodna banka Slovenska dokona przekazania złota, o którym mowa w ust. 1, w formie niezainwestowanej, na rachunki oraz do lokalizacji wskazanych przez EBC. Datą rozrachunku złota podlegającego przekazaniu na rzecz EBC jest dzień 5 stycznia 2009 r. Narodna banka Slovenska złoży odpowiednie instrukcje umożliwiające dokonanie przekazania złota na rzecz EBC.

8. Jeżeli Narodna banka Slovenska przekaze na rzecz EBC złoto o wartości niższej niż kwoty wskazane w ust. 1, wówczas w dniu 5 stycznia 2009 r. przekaze kwotę gotówki wyrażoną w dolarach amerykańskich odpowiadającą temu niedoborowi, na należący do EBC rachunek wskazany przez EBC. Taka gotówka wyrażona w dolarach amerykańskich nie będzie stanowiła części aktywów rezerwy walutowej wyrażonych w dolarach amerykańskich przekazanych przez Narodną banku Slovenska na rzecz EBC zgodnie z ust. 1.

9. Narodna banka Slovenska przekaze papiery wartościowe na konta wskazane przez EBC. Datą rozrachunku papierów wartościowych podlegających przekazaniu na rzecz EBC jest dzień 2 stycznia 2009 r. Narodna banka Slovenska złoży odpowiednie instrukcje umożliwiające przeniesienie prawa własności papierów wartościowych na rzecz EBC w dacie rozrachunku. Wartość wszystkich takich papierów wartościowych oblicza się na podstawie cen wskazanych przez EBC.

10. Równowartość w euro sumy wartości wszystkich papierów wartościowych przekazanych na rzecz EBC oraz gotówki powinna być równa kwocie wskazanej w ust. 1.

11. Ewentualną różnicę pomiędzy sumą kwot będących równowartościami w euro wskazanych w ust. 1 a kwotami wskazanymi w art. 4 ust. 1 rozlicza się zgodnie z porozumieniem z dnia 31 grudnia 2008 r. pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a Narodną banku Slovenska

w sprawie wierzytelności przyznanej na rzecz Narodna banka Slovenska przez Europejski Bank Centralny na podstawie art. 30.3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Waluta, oprocentowanie oraz termin płatności wierzytelności równoważnych wkładom

1. Z dniem 1 stycznia 2009 r. oraz zgodnie ze wskazaniami w art. 3 dotyczącymi dat rozrachunku dla przekazywanych aktywów rezerwy walutowej EBC przyzna Narodna banka Slovenska wierzytelność wyrażoną w euro, równoważną łącznej wartości jego wkładu do aktywów rezerwy walutowej. Wierzytelność ta odpowiada kwocie 399 443 637,59 EUR.

2. Wierzytelność przyznana przez EBC na rzecz Narodna banka Slovenska jest oprocentowana od daty rozrachunku. Należne oprocentowanie zostanie naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej 85 % krańcowej stopy procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej przez niego podstawowej operacji refinansującej.

3. Oprocentowanie podlega wypłacie na koniec każdego roku obrachunkowego. W każdym kwartale EBC informuje Narodną banku Slovenska o skumulowanej kwocie odsetek.

4. Wskazana wierzytelność nie podlega umorzeniu.

Artykuł 5

Wkłady na rzecz rezerw i odpisów EBC

1. Z dniem 1 stycznia 2009 r. oraz zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6 Narodna banka Slovenska dokona przekazania wkładu na poczet rezerw EBC oraz odpisów równoważnych rezerwom, jak również na poczet kwoty, która ma zostać dodana do rezerwy i odpisów w związku z saldem rachunku zysków i strat na dzień 31 grudnia 2008 r.

2. Kwotę takiego wkładu określa się zgodnie z art. 49 ust. 2 statutu ESBC. Zawarte w art. 49 ust. 2 odniesienia do „liczby udziałów subskrybowanych przez dany bank centralny” oraz „liczby udziałów uprzednio wpłaconych przez inne banki centralne” odnoszą się do wag przypisanych w kluczu kapitałowym EBC na rzecz Narodna banka Slovenska oraz KBC aktualnych uczestniczących państw członkowskich, zgodnie z decyzją EBC/2008/23.

3. Na użytek ust. 1 „rezerwy EBC” oraz „odpisy równoważne rezerwom” obejmują między innymi ogólny fundusz rezerwy EBC, kwoty na rachunkach dewaluacyjnych oraz rezerwy z tytułu ryzyka kursowego, ryzyka stóp procentowych i ryzyka ceny złota.

⁽¹⁾ Dz.U. C 18 z 24.1.2009, s. 3.

4. Najpóźniej w pierwszym dniu roboczym po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów rocznego sprawozdania finansowego EBC za rok 2008 EBC obliczy kwotę podlegającą przekazaniu zgodnie z ust. 1 i powiadomi o tym Národná banka Slovenska.

5. Drugiego dnia roboczego po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów sprawozdań finansowych EBC za rok obrachunkowy 2008 Národná banka Slovenska dokona, za pośrednictwem systemu TARGET2, płatności na rzecz EBC:

a) kwot należnych EBC na podstawie ust. 4; oraz

b) odsetek naliczonych od kwot należnych EBC na podstawie ust. 4 za okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do daty płatności.

6. Odsetki należne zgodnie z ust. 5 lit. b) zostaną naliczone w oparciu o okresy dzienne, przy użyciu metody naliczania przyjmującej 360-dniowy rok oraz przy zastosowaniu stopy procentowej równej krańcowej stopie procentowej zastosowanej przez Eurosystem w ostatniej przeprowadzonej przez niego podstawowej operacji refinansującej.

Artykuł 6

Kompetencje

1. W niezbędnym zakresie Zarząd EBC wydaje Národná banka Slovenska instrukcje uściślające i wdrażające postanowienia niniejszej decyzji, a także wprowadzające odpowiednie środki w przypadku powstania ewentualnych nieprawidłowości.

2. Instrukcje wydawane przez Zarząd zgodnie z ust. 1 przekazuje się niezwłocznie Radzie Prezesów, przy czym Zarząd jest zobowiązany do działania w sposób zgodny z decyzjami Rady Prezesów dotyczącymi wspomnianych instrukcji.

Artykuł 7

Postanowienia końcowe

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 31 grudnia 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 23 stycznia 2009 r.

w sprawie wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie kontroli urządzeń rejestrujących przeprowadzanych w ramach kontroli drogowych oraz przez uprawnione warsztaty*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 108)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/60/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2006/22/WE Komisja powinna określić wytyczne dotyczące najlepszych praktyk w zakresie kontroli pojazdów, przeprowadzanych albo przez funkcjonariuszy służb kontrolnych jako kontrole drogowe lub kontrole na terenie przedsiębiorstw, albo przez uprawnione warsztaty i instalatorów.
- (2) Urządzenia rejestrujące w transporcie drogowym są niezbędne do wskazywania okresów kierowania pojazdem i okresów odpoczynku kierowców, a także do zapewnienia możliwości przeprowadzania przez właściwe krajowe organy kontrolne skutecznych kontroli przestrzegania przepisów socjalnych obowiązujących w transporcie drogowym.
- (3) Zapewnienie prawidłowego i niezawodnego działania tego rodzaju urządzeń rejestrujących oraz zagwarantowanie możliwości zapisu i przechowywania danych wymagają przeprowadzania okresowych kontroli i badań, którym urządzenia muszą podlegać po zainstalowaniu.

- (4) Wydaje się jednak, że okresowe badania i kontrole nie są przeprowadzane z częstotliwością, która skutecznie zniechęcałaby tych kierowców i przedsiębiorców, którzy dążą do obejścia systemu, stosując urządzenia służące do manipulacji lub inne podobne środki.
- (5) Prowadzone przez ekspertów badania oraz uzyskane od nich informacje potwierdzają, że próby manipulacji systemem tachografu są szeroko rozpowszechnione w przypadku pojazdów wyposażonych w tachografy analogowe; podobne próby są też obecnie podejmowane w stosunku do systemu tachografu cyfrowego.
- (6) Badania te pokazały również, że istnieją różne sposoby manipulacji, z których faktycznie korzysta się w sektorze transportu drogowego celem oszukania tachografu, a w szczególności systemu tachografu cyfrowego.
- (7) Tego rodzaju manipulacje i próby manipulacji stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, wywierając także niedopuszczalny, negatywny wpływ na uczciwą konkurencję oraz warunki pracy kierowców w sektorze transportu drogowego.
- (8) Dzięki lepszemu zabezpieczeniu tachografu cyfrowego w porównaniu z jego analogowym odpowiednikiem, manipulacje i próby manipulacji systemem mogą być łatwiej wykrywane, a tym samym odpowiednio rosną szanse przyłapania pozbawionych skrupułów kierowców i przedsiębiorców, co powinno działać odstraszająco.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35.

- (9) Niniejsze zalecenie ma zatem wspierać państwa członkowskie w przyjmowaniu procedur i metod, które – w oparciu o badania oraz techniczne *know-how* sektora – przyczynią się do znacznego zwiększenia możliwości zapobiegania tego rodzaju próbom oszustwa oraz ich wykrywania.
- (10) W niniejszym zaleceniu przedstawiono w szczególności najlepsze praktyki w zakresie kontroli opracowane w ramach badań prowadzonych przez Wspólne Centrum Badawcze.
- (11) Niniejsze zalecenie, wraz z przedłożonym projektem dyrektywy w sprawie dodatkowych kontroli drogowych, stanowi zbiór środków wykonawczych mających na celu osiągnięcie istotnej poprawy pod względem wykrywalności urządzeń służących do manipulacji systemu tachografu cyfrowego oraz zapobiegania użyciu takich urządzeń.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 ⁽¹⁾,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Przyjęcie i stosowanie określonych w załączniku do niniejszego zalecenia wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w zakresie kontroli pojazdów, przeprowadzanych albo przez funkcjonariuszy służb kontrolnych jako kontrole drogowe lub kontrole na terenie przedsiębiorstw, albo przez instalatorów i warsztaty uprawnione przez właściwe organy państw członkowskich, w celu wykrycia urządzeń służących do manipulacji urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz w celu zapobiegania ich użyciu.
- 2) Stosowanie tych wytycznych, w razie potrzeby, w kontekście krajowych strategii kontroli, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2006/22/WE.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

ZALECENIA DOTYCZĄCE ŚRODKÓW ZARADCZYCH, KTÓRE MAJĄ ZOSTAĆ PRZYJĘTE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE NA POTRZEBY WYKRYWANIA I ZAPOBIEGANIA UŻYCIU URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH DO MANIPULACJI

SPIS TREŚCI

ROZDZIAŁ 1: WPROWADZENIE

ROZDZIAŁ 2: SKUTECZNE KONTROLE DROGOWE

- A. Organizacja i wyposażenie
- B. Metoda dwóch punktów kontrolnych z analizą faktycznej prędkości pojazdu i pokonywanej przez niego odległości
- C. Metoda jednego punktu kontrolnego ze szczegółową analizą wczytanych danych
- D. Metoda jednego punktu kontrolnego oparta na technicznej kontroli plomb
- E. Skierowanie pojazdu do warsztatu
- F. Kontrole pojazdów lub danych na terenie przedsiębiorstwa

ROZDZIAŁ 3: TPRESZKOLENIE, WYPOSAŻENIE ORAZ NAJLEPSZE PRAKTYKI

ROZDZIAŁ 4: KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ WARSZTATY

- A. Podstawa prawna
- B. Brakujące lub zniszczone plomby
- C. Analiza zapisów danych
- D. Kontrola parowania między czujnikiem ruchu a jednostką pojazdową
- E. Procedury szczególne w wyniku kontroli drogowej

ROZDZIAŁ 5: SPRAWOZDANIA WARSZTATÓW ORAZ AUDYT WARSZTATÓW

ROZDZIAŁ 6: PRZEPISY KOŃCOWE

Rozdział 1: Wprowadzenie

- 1.1. W niniejszym zaleceniu Komisji opisano środki, do których stosowania można by zachęcić państwa członkowskie, tak by sprostac zagrożeniom wynikającym z posługiwania się urządzeniami służącymi do manipulacji tachografów, a jednocześnie zapobiec pojawianiu się tego rodzaju zagrożeń dzięki promowaniu i wspieraniu prewencyjnych środków zaradczych.
- 1.2. Obecność w pojazdach urządzeń służących do manipulacji, mających na celu zakłócenie prawidłowego funkcjonowania systemu tachografu cyfrowego, stanowi jedno z najbardziej poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa tego systemu. Stosowanie lub zamiar stosowania tego rodzaju urządzeń zakłóca uczciwą konkurencję, gdyż pozbawieni skrupułów przedsiębiorcy i kierowcy odnoszą w ten nieuczciwy sposób korzyści handlowe; ma to również niedopuszczalny, negatywny wpływ na warunki pracy kierowców, którzy w wyniku stosowania tych urządzeń mogą – lub muszą – spędzać za kierownicą więcej czasu niż zezwalają na to przepisy. Wszystko to może prowadzić do pogorszenia – dla wszystkich użytkowników dróg – bezpieczeństwa na drogach, którego poprawa stanowi w nadchodzących latach jeden z celów Komisji.
- 1.3. Ponadto przestrzegający przepisów kierowcy i przedsiębiorcy muszą mieć możliwość zaufania wskazaniom tachografu cyfrowego, a krajowe organy kontrolne w całej Wspólnocie muszą mieć pewność co do wiarygodności oraz integralności danych rejestrowanych i przechowywanych przez urządzenia, niezależnie od tego, czy pochodzą one z jednostki pojazdowej czy z karty kierowcy. Celem zagwarantowania wiarygodności danych konieczne jest poddawanie urządzeń okresowym kontrolom i badaniom, tak by zapewnić ich prawidłowe działanie i użytkowanie.

- 1.4. W perspektywie długoterminowej pełne bezpieczeństwo systemu i jego elementów jest niezbędne dla zapewnienia integralności i wiarygodności rejestrowanych danych. Aby ukrócić najbardziej rozpowszechnione praktyki i próby manipulacji systemem, Komisja w razie potrzeby zbada możliwość wprowadzenia nowych, bardziej szczegółowych przepisów w ramach przeglądu rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 i jego załączników.
- 1.5. W perspektywie krótkoterminowej właściwe organy państw członkowskich mogłyby jednak opracować odpowiednie i skuteczne środki, pozwalające zwiększyć prawdopodobieństwo wykrycia urządzeń służących do manipulacji, a tym samym ograniczyć ryzyko stosowania tego rodzaju urządzeń przez przedsiębiorców i kierowców.
- 1.6. Państwa członkowskie są wprawdzie zobowiązane prawnie do zadbania o to, by kontrole i badania były przeprowadzane w sposób zapewniający skuteczne wdrożenie wspólnotowych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego, jednak tego rodzaju okresowe kontrole nie mogą zagwarantować, że urządzenia służące do manipulacji nie będą instalowane i stosowane po zakończeniu kontroli. Doświadczenie pokazuje, że prawdopodobieństwo wykrycia takich urządzeń jest dużo większe w trakcie kontroli drogowych, jeżeli pojazd może zostać dokładniej zbadany. Należy zachęcić państwa członkowskie do częstszego przeprowadzania tego rodzaju kontroli, tak by wyraźnie zwiększyć efekt odstraszący poprzez zwiększenie ryzyka wykrycia takich urządzeń.
- 1.7. W dodatku 10 (Ogólne cele zabezpieczenia) do załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 określono zakres funkcji realizujących zabezpieczenie, niezbędnych do zapewnienia integralności systemu tachografu cyfrowego. Osiągnięcie celów zabezpieczenia całego systemu, a także sprostanie zagrożeniom dla systemu, wymaga połączenia rozwiązań technicznych spełniających kryteria ITSEC i obejmujących odpowiednie środki fizyczne, osobowe i proceduralne, za których wdrożenie odpowiedzialne są państwa członkowskie i producenci tachografów. W niniejszym zaleceniu Komisji państwom członkowskim proponowane są zatem najskuteczniejsze, oparte na badaniach oraz sprawdzonych rozwiązaniach procedury, które mają na celu wsparcie wspomnianych środków proceduralnych i osobowych.
- 1.8. Niniejszego zalecenia Komisji nie należy jednak traktować jako zastępującego rozwiązania techniczne dostępne w ramach ITSEC⁽¹⁾, w rzeczywistości mogłyby ono z łatwością być stosowane równoległe do tych rozwiązań i celem ich wsparcia.
- 1.9. W raporcie Wspólnego Centrum Badawczego⁽²⁾ przedstawiono znane i potencjalne warianty ingerencji w system tachografu cyfrowego. Na podstawie tego raportu państwa członkowskie mogłyby więc podjąć konieczne kroki i działania, tak by zagwarantować, że podczas kontroli drogowej pojazdów funkcjonariusze krajowych służb kontrolnych dysponują odpowiednimi informacjami i instrukcjami, dzięki czemu kontrole takie mogą być skuteczne. Odpowiednie informacje i instrukcje mogłyby również zostać udostępnione instalatorom i warsztatom, które przeprowadzają wymagane przepisami badania, kontrole i naprawy urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz instalują tego rodzaju urządzenia. Zakres i stopień szczegółowości tych instrukcji mogłyby gwarantować, że dane osoby są w stanie fachowo przeprowadzić pełne kontrole opisane w niniejszym załączniku, a państwa członkowskie są w stanie podjąć właściwe kroki prawne w stosunku do osób dopuszczających się manipulacji lub próby manipulacji systemem tachografu.
- 1.10. Poniższe wytyczne i zalecenia nie mają wyczerpującego charakteru, a ich zastosowanie może w określonych okolicznościach nie przynieść pożądanego rezultatu (np. gdy przewodu referencyjnego nie można podłączyć do czujnika ruchu). W takich przypadkach można by zachęcać państwa członkowskie do opracowania alternatywnych metod o takiej samej skuteczności. Tego rodzaju środki alternatywne mogłyby następnie być upowszechniane na szeroką skalę wśród organów kontrolnych.
- 1.11. Niniejsze zalecenie Komisji dotyczy wprawdzie obu typów tachografów w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 i załączników do niego, jednak państwa członkowskie mogą już dysponować metodami, procedurami i wytycznymi ustalonymi w odniesieniu do kontroli tachografów analogowych i wykrywania urządzeń służących do ich manipulacji. Dlatego też niniejsze zalecenie nie powinno być traktowane jako zastępujące już istniejące metody lub jako odstępstwo od tych metod, lecz jako ich uzupełnienie, w szczególności w odniesieniu do tachografu cyfrowego, w przypadku którego metodyka może być wprawdzie inna, ale cel pozostaje ten sam. Jeżeli istnieją już środki dotyczące kontroli tachografów analogowych, to w odpowiednich przypadkach zaleca się rozszerzenie ich stosowania na tachografy cyfrowe (np. płatności na rzecz uprawnionych warsztatów z tytułu dokonania określonych czynności wskazanych przez funkcjonariuszy służb kontrolnych, którzy skierowali pojazd do danego warsztatu, zgodnie z opisem w sekcji F).
- 1.12. Państwa członkowskie powinny z pełnym przekonaniem i przy odpowiednim wsparciu rozwijać w ramach swoich krajowych strategii kontroli metody i procedury pozwalające sprostać pojawiającym się zagrożeniom dla systemu tachografu cyfrowego. Państwa członkowskie mogłyby wymieniać między sobą najlepsze praktyki.

⁽¹⁾ ITSEC – Information Technology Security Evaluation Criteria (Kryteria oceny bezpieczeństwa technologii informatycznych), 1991 Version 1.2.

⁽²⁾ JRC Technical Notes (Raport techniczny WCB): „Report on the attacks to security of the digital tachograph and on the risk associated with the introduction of adaptors to be fitted into light vehicles” (Sprawozdanie dotyczące możliwości ingerencji w system tachografu cyfrowego oraz zagrożeń związanych z wprowadzeniem adapterów instalowanych w samochodach dostawczych). Ten poufny raport z dnia 29 listopada 2007 r. został udostępniony jedynie właściwym krajowym organom ds. bezpieczeństwa.

Rozdział 2: Skuteczne kontrole drogowe

A. Organizacja i wyposażenie

- 2.1. Warunkiem prowadzenia szczegółowych i skutecznych kontroli jest zapewnienie właściwego przeszkolenia i pełnego wyposażenia funkcjonariuszy służb kontrolnych. Powinni oni posiadać co najmniej karty kontrolne oraz odpowiednie narzędzia umożliwiające wyczytanie danych z jednostki pojazdowej i karty kierowcy, a także analizę tych danych oraz wydruków z urządzeń rejestrujących określonych w załączniku IB w połączeniu z wykresówkami lub kartami określonymi w załączniku I. Funkcjonariusze służb kontrolnych powinni być również wyposażeni w oprogramowanie umożliwiające szybką i łatwą analizę takich danych, ponieważ ze względu na długość i zawartość niektórych plików wydruki są uważane za trudne do przeanalizowania w czasie kontroli drogowych pod kątem wykrycia urządzeń służących do manipulacji.
- 2.2. Niezależnie od tego, czy kontrole są przeprowadzane przy drodze, czy też na terenie przedsiębiorstwa, oraz tego, czy dotyczą przestrzegania okresów kierowania pojazdem, przydatności do ruchu drogowego bądź innych aspektów, funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby je również w miarę możliwości wykorzystać do zbadania prawidłowego działania i właściwego stosowania tachografu i ewentualnego wykrycia przypadków manipulacji urządzeń rejestrujących.
- 2.3. W tym celu państwom członkowskim zaleca się przeprowadzanie kontroli służących wykryciu urządzeń służących do manipulacji tachografów łącznie z innymi kontrolami (takimi jak badanie przydatności do ruchu, kontrola przestrzegania okresów kierowania itp.) oraz objęcie co najmniej 10 % (wartość orientacyjna) łącznej liczby kontrolowanych pojazdów kontrolami mającymi na celu wykrycie tego rodzaju urządzeń. W gestii państw członkowskich pozostaje określenie właściwej metodyki oraz okoliczności przeprowadzania tego rodzaju dodatkowych kontroli, natomiast ich zakres mógłby zostać uwzględniony w krajowych strategiach kontroli.
- 2.4. Do przeprowadzania skutecznych kontroli mogłyby przykładowo służyć następujące metody:
 - metoda dwóch punktów kontrolnych z analizą prędkości lub odległości (zob. B);
 - metoda jednego punktu kontrolnego ze szczegółową analizą danych (zob. C);
 - metoda jednego punktu kontrolnego oparta na kontroli technicznej (zob. D).
- 2.5. Jeżeli funkcjonariusz służb kontrolnych sądzi, że zgromadził wystarczające dowody, mógłby bezpośrednio kierować pojazd do warsztatu celem przeprowadzenia dalszych badań (zob. E).
- 2.6. Państwa członkowskie mogą oczywiście w dowolnym momencie wprowadzić dodatkowe lub inne metody kontroli pojazdów.

B. Metoda dwóch punktów kontrolnych z analizą faktycznej prędkości pojazdu i pokonywanej przez niego odległości

- 2.7. Kontrola prędkości w określonym punkcie czasu: stosując tę metodę funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby przed zatrzymaniem pojazdu w ramach kontroli drogowej zmierzyć jego rzeczywistą prędkość w określonym punkcie czasu przy użyciu kamer (zainstalowanych na stałe lub przenośnych) albo pistoletu radarowego. Następnie mogliby wczytać z jednostki pojazdowej plik zawierający dane szczegółowe dotyczące prędkości za okres ostatnich 24 godzin (24-Hour Detailed Speed File) i porównać prędkość zarejestrowaną w danym punkcie czasu z prędkością zmierzoną kilka kilometrów wcześniej. W punkcie kontrolnym metoda ta wymaga jedynie porównania dwóch liczb po wczytaniu pliku zawierającego dane szczegółowe dotyczące prędkości za okres ostatnich 24 godzin.
- 2.8. Kontrola określonej odległości w określonym punkcie czasu: stosując tę metodę należy wybrać punkt kontrolny znajdujący się w znanej odległości od określonego miejsca, w którym funkcjonariusze służb kontrolnych dysponują urządzeniami lub innymi środkami (rachunki za pobrane opłaty drogowe, zapisy kamer, protokoły kontroli granicznych itp.) umożliwiającymi określenie momentu, w którym dany pojazd zatrzymał się w tym miejscu lub je minął. Następnie w punkcie kontrolnym funkcjonariusze mogliby wczytać z jednostki pojazdowej plik zawierający dane szczegółowe dotyczące prędkości za okres ostatnich 24 godzin i łatwo porównać średnią prędkość zarejestrowaną między punktem kontrolnym a określonym miejscem ze średnią prędkością obliczoną na podstawie znanej odległości i czasu potrzebnego na dotarcie do punktu kontrolnego.
- 2.9. W przypadku obu metod funkcjonariusze w punkcie kontrolnym muszą jedynie porównać dwie liczby po wczytaniu pliku zawierającego dane szczegółowe dotyczące prędkości za okres ostatnich 24 godzin i zmierzeniu lub obliczeniu rzeczywistej średniej prędkości. Stwierdzenie znacznej różnicy mogłoby nasunąć funkcjonariuszowi służb kontrolnych podejrzenie, że użyto urządzenia służącego do manipulacji. Funkcjonariusz mógłby wówczas skierować pojazd i kierowcę bezpośrednio do warsztatu, bez konieczności przeprowadzania dodatkowej kontroli na miejscu.
- 2.10. W przypadku danych z tachografów określonych w załączniku IB wszystkim plikom, które są wyczytywane z urządzenia rejestrującego lub przez takie urządzenie, musi towarzyszyć właściwy podpis cyfrowy, który został pierwotnie wygenerowany przez jednostkę pojazdową lub kartę kierowcy celem zweryfikowania autentyczności oraz integralności danych, a funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby również skontrolować, czy dane te również zostały wczytane.

C. Metoda jednego punktu kontrolnego ze szczegółową analizą wczytanych danych

- 2.11. Wiele prostych procedur pozwala znaleźć poszlaki wskazujące na manipulację, jeżeli urządzenie służące do manipulacji jest w użyciu w trakcie przeprowadzania kontroli drogowej lub było w użyciu na krótko przed kontrolą.
- 2.12. Aby utwierdzić się w podejrzaniach co do obecności urządzenia służącego do manipulacji, które uzasadniałyby podjęcie przez funkcjonariuszy służb kontrolnych wszelkich kroków uważanych przez nich za konieczne celem wykrycia urządzenia, mogliby oni:
- porównać dane dotyczące czynności kierowcy wczytane z karty i jednostki pojazdowej z wszelkimi innymi dokumentami znajdującymi się w pojeździe oraz z oświadczeniami kierowcy. Niespójności między tymi danymi mogłyby stanowić podstawę podejrzeń. W takiej sytuacji funkcjonariusze mogliby kontynuować kontrolę.
 - zanalizować przechowywany w jednostce pojazdowej plik *Events & Faults* (zdarzenia i usterki), w szczególności pod kątem następujących zdarzeń w ciągu ostatnich 10 dni:
 - „próba naruszenia zabezpieczenia”;
 - „przerwa zasilania” (najdłuższe zdarzenie);
 - „błąd danych dotyczących ruchu” (najdłuższe zdarzenie);
 - „usterka czujnika”.
- Jeżeli kierowca nie potrafi wyjaśnić lub uzasadnić tych zdarzeń lub usterek, funkcjonariusze mogliby kontynuować kontrolę.
- zanalizować przechowywane w jednostce pojazdowej pliki zawierające dane techniczne (*Technical Data*), a w szczególności:
 - dane dotyczące regulacji czasu;
 - dane kalibracyjne (ostatnich 5 kalibracji, nazwa warsztatu oraz numer karty warsztatowej).
 - Ostatnie z powyższych danych są przydatne w wykryciu zbyt wielu kalibracji, co może wskazywać, że zostały one przeprowadzone przy użyciu karty warsztatowej, która została skradziona lub zgłoszona jako utracona. Zaleca się, by funkcjonariusze służb kontrolnych we współpracy z organem wydającym karty (!) sprawdzili status zidentyfikowanych kart warsztatowych, w tym ich ważność w dniach, w których zostały one użyte do kalibracji jednostki pojazdowej.
- 2.13. Jeżeli po przeanalizowaniu wszystkich danych, o których mowa w punktach 2.14-2.19, funkcjonariusz służb kontrolnych w dalszym ciągu podejrzewa nieprawidłowości, mógłby wczytać plik zawierający dane szczegółowe dotyczące prędkości za okres ostatnich 24 godzin i przy pomocy posiadanego oprogramowania sprawdzić, czy miały miejsce nierealistyczne wzrosty lub spadki przyspieszenia pojazdu oraz, w stosownych przypadkach, czy profil jazdy jest spójny z innymi dokumentami znajdującymi się w pojeździe oraz z oświadczeniami kierowcy (liczba przerw w podróży, prędkość w regionie górzystym lub na obszarach miejskich itp.). Tego rodzaju dowody w połączeniu ze wspomnianymi wcześniej mogłyby uzasadnić podejrzenie, że zainstalowano urządzenie służące do manipulacji.
- 2.14. Metoda ta wymaga dysponowania w punkcie kontrolnym odpowiednim oprogramowaniem, umożliwiającym generowanie czytelnych wskazań zmian prędkości w czasie, pozwalających określić nietypowe wahania przyspieszenia i uwydatnić, czy ogólnie rzecz biorąc automatycznie zasygnalizować:
- nierealistyczne wzrosty lub spadki przyspieszenia pojazdu;
 - wszelkie podejrzone kalibracje jednostki pojazdowej;
 - przerwy zasilania.

D. Metoda jednego punktu kontrolnego oparta na technicznej kontroli plomb

- 2.15. Jeśli to możliwe i bezpieczne, funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby skontrolować plomby. Jeżeli plomb nie ma albo są zniszczone lub uszkodzone, należy poprosić kierowcę o wytłumaczenie tego faktu.

(!) Do przesłania odpowiedniego wniosku do innych organów wydających karty należy wykorzystać TACHONET.

- 2.16. Jeżeli kierowca jest w stanie przedstawić pisemne oświadczenie zgodnie z załącznikiem I rozdział V pkt 4 lub wymogiem 253 załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85, wówczas funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby zażądać od kierowcy udania się do warsztatu celem ponownego zaplombowania systemu i ponownej kalibracji urządzenia.
- 2.17. Jeżeli kierowca nie dysponuje powyższym oświadczeniem, mogłoby to stanowić naruszenie przepisów i zaleca się, by kierowca wraz z pojazdem został skierowany bezpośrednio do uprawnionego warsztatu w towarzystwie funkcjonariusza służb kontrolnych celem kontroli urządzenia jak przewidziano w poniższym rozdziale 3.

E. Skierowanie pojazdu do warsztatu

- 2.18. Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli drogowej z wykorzystaniem przedstawionych wyżej metod utrzymuje się uzasadnione podejrzenie, że zainstalowano urządzenie służące do manipulacji, funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby skierować pojazd bezpośrednio do uprawnionego warsztatu. Funkcjonariusze służb kontrolnych (lub właściwe organy krajowe) mogliby być upoważnieni do nakazania uprawnionym warsztatom przeprowadzenia określonych badań opracowanych z myślą o wykryciu urządzeń służących do manipulacji.
- 2.19. W większości przypadków te szczególne badania umożliwiałyby wykrycie błędnego sparowania między czujnikiem ruchu a jednostką pojazdową, co może wskazywać na obecność urządzenia służącego do manipulacji. Badania takie mogłyby obejmować (zob. opis w rozdziale 3):
- kontrolę plomb i tabliczek pomiarowych;
 - badanie przewodu referencyjnego;
 - analizę wczytanych plików danych.
- 2.20. W przypadku wykrycia urządzeń służących do manipulacji, niezależnie od tego, czy zostały one faktycznie użyte przez kierowcę, urządzenia rejestrujące (w tym ewentualnie urządzenie służące do manipulacji, jednostka pojazdowa lub jej komponenty, a także karta kierowcy) mogłyby zostać usunięte z pojazdu i wykorzystane jako dowód.
- 2.21. Uprawnione warsztaty mogłyby również zostać dodatkowo zobowiązane do skontrolowania, czy urządzenie rejestrujące: a) działa prawidłowo; b) prawidłowo zapisuje i przechowuje dane; oraz czy c) parametry kalibracji są właściwe.
- 2.22. W przypadku pojazdów wyposażonych w urządzenia rejestrujące określone w załączniku IB, po wczytaniu wszystkich plików z danymi oraz ich zanalizowaniu (ze zwróceniem uwagi na nienaruszony podpis cyfrowy), a także po sprawdzeniu, czy nie zainstalowano urządzenia służącego do manipulacji, zaleca się, by urządzenie rejestrujące zostało ponownie kompletnie skalibrowane i opatrzone nową tabliczką pomiarową. Zaleca się również, by uprawniony warsztat dokonał ponownego zaplombowania systemu jedynie pod nadzorem organu kontrolnego.
- 2.23. Urządzenia rejestrujące w rozumieniu załącznika I mogłyby, po usunięciu wszelkich urządzeń służących do manipulacji, zostać skontrolowane pod kątem ich prawidłowego funkcjonowania i właściwego stosowania, a także zostać ponownie kompletnie skalibrowane i opatrzone nowymi tabliczkami pomiarowymi. Zaleca się, by uprawniony warsztat dokonał ponownego zaplombowania systemu jedynie pod nadzorem organu kontrolnego.

F. Kontrole pojazdów lub danych na terenie przedsiębiorstwa

- 2.24. Zaleca się, by właściwe organy państw członkowskich korzystały z możliwości kontrolowania pojazdów (i jednostek pojazdowych) oraz kierowców (i kart kierowców) znajdujących się na miejscu w trakcie kontroli na terenie przedsiębiorstwa.
- 2.25. Dane, którymi zarządza przedsiębiorstwo, muszą być przechowywane przez okres co najmniej jednego roku i muszą być udostępniane do wglądu na każde żądanie funkcjonariuszy służb kontrolnych. W związku z tym w ramach standardowej procedury kontroli funkcjonariusze służb kontrolnych mogliby kontrolować każdy pojazd znajdujący się na terenie przedsiębiorstwa i podejmować wszelkie badania i czynności, jakie uznają za stosowne, ograniczając jednocześnie do minimum opóźnienia, na jakie w związku z tym mogliby zostać narażeni kierowcy i pojazdy.
- 2.26. Tego rodzaju kontrole na terenie przedsiębiorstw mogłyby również uwzględniać możliwość wystąpienia sytuacji, w której na terenie przedsiębiorstwa znajdują się pojazdy z urządzeniami rejestrującymi objętymi przepisami zarówno załącznika I, jak i załącznika IB, w związku z czym właściwe byłoby odpowiednie przygotowanie i wyposażenie funkcjonariuszy służb kontrolnych na taką ewentualność.

PODSUMOWANIE**ZAPOBIEGANIE INGERENCJOM W SYSTEM TACHOGRAFU CYFROWEGO**

Krajowe strategie kontroli mogłyby być formułowane z myślą o wspieraniu skutecznych (przeprowadzanych w ramach kontroli drogowych lub na terenie przedsiębiorstw) kontroli pojazdów, które mogą być wyposażone w urządzenia służące do manipulacji.

Właściwie przeszkoleni i wyposażeni funkcjonariusze służb kontrolnych mieliby możliwość szybkiego dostępu do danych z jednostek pojazdowych, ich wczytania i analizy, a także natychmiastowego przeprowadzania kontroli, jak również mieliby możliwość dokonywania odpowiednich analiz danych przechowywanych elektronicznie oraz wykresówek, kart i wydruków.

Państwa członkowskie mogłyby opracować odpowiednie strategie, tak by zapewnić począwszy od 2010 r. kontrolowanie pojazdów pod kątem obecności urządzeń służących do manipulacji przy użyciu jednej z poniższych metod:

- metody dwóch punktów kontrolnych z analizą faktycznej prędkości oraz odległości;
- metody jednego punktu kontrolnego ze szczegółową analizą wczytanych danych;
- metody jednego punktu kontrolnego opartej na technicznej kontroli plomb.

Orientacyjnie 10 % kontrolowanych ogółem pojazdów (poddawanych badaniom przydatności do ruchu drogowego, kontrolom przestrzegania okresów kierowania pojazdem lub innym kontrolom) mogłyby również być przedmiotem kontroli mających na celu wykrycie urządzeń służących do manipulacji, przy czym w gestii państw członkowskich pozostaje opracowanie najskuteczniejszych środków i włączenie ich do krajowych strategii.

W przypadku posiadania dostatecznych dowodów uzasadniających podejrzenia, funkcjonariusze służb kontrolnych mogłyby skierować pojazd bezpośrednio do uprawnionego warsztatu celem przeprowadzenia dalszych badań.

W przypadku wykrycia urządzeń służących do manipulacji, niezależnie od tego, czy zostały one faktycznie użyte przez kierowcę, zaleca się usunięcie takich urządzeń z pojazdu i wykorzystanie ich jako dowód zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi postępowania z tego rodzaju materiałami dowodowymi. W przypadku stwierdzenia, że posłużono się takimi urządzeniami, funkcjonariusze służb kontrolnych mogłyby wszczynać właściwe procedury i nakładać związane z nimi kary, ponieważ stanowi to bardzo poważne naruszenie przepisów.

Rozdział 3: Przeszkolenie, wyposażenie oraz najlepsze praktyki

- 3.1. Państwa członkowskie powinny wprowadzić zapewnić właściwe przeszkolenie funkcjonariuszy służb kontrolnych pod kątem wykonywanych przez nich czynności, można by jednak również zorganizować odpowiednie szkolenia dla wszystkich pozostałych zainteresowanych stron; korzystne i bardzo pożądane byłoby zorganizowanie dla funkcjonariuszy służb kontrolnych różnych państw członkowskich wspólnych spotkań i podjęcie odpowiednich działań na rzecz koordynacji, tak by zharmonizować najlepsze praktyki i upowszechnić zgromadzone doświadczenia wśród zainteresowanych.
- 3.2. Funkcjonariusze służb kontrolnych powinni być odpowiednio wyposażeni na potrzeby prowadzenia różnego rodzaju kontroli związanych z tachografami cyfrowymi. Oznacza to, że powinni dysponować właściwymi narzędziami, które umożliwią im wczytanie, odczytanie i wydrukowanie danych z urządzeń rejestrujących. Państwa członkowskie mogłyby podjąć odpowiednie starania by zagwarantować, że dostateczna liczba funkcjonariuszy służb kontrolnych jest odpowiednio wyposażona.
- 3.3. Najlepsze praktyki w zakresie wykrywania i zapobiegania, zarówno w ramach kontroli drogowych, jak i kontroli na terenie przedsiębiorstw (takie jak stosowanie przewodu referencyjnego, technika oparta na znanej odległości, wykrywanie nietypowych profili odległości lub prędkości, przerwy zasilania, zniszczone plomby), mogłyby być upowszechniane i propagowane wśród zainteresowanych.

Rozdział 4: Kontrole przeprowadzane przez warsztaty

Warsztaty i instalatorzy stanowią kluczowe ogniwo w łańcuchu bezpieczeństwa systemu tachografu, niezależnie od tego, czy chodzi o tachografy analogowe czy cyfrowe. Podstawą zatwierdzenia instalatorów i warsztatów musi być zbiór przejrzystych kryteriów krajowych, dzięki którym można zapewnić ich wiarygodność. W tym celu zaleca się, by państwa członkowskie zagwarantowały, że warsztaty uprawnione do instalowania, aktywacji, kalibracji, inspekcji oraz naprawy urządzeń rejestrujących są zatwierdzone, okresowo kontrolowane i certyfikowane, a także uzyskują we właściwym czasie dostęp do odpowiednich, aktualnych informacji. Zaleca się również, by właściwe organy przekazywały instalatorom i warsztatom jasne instrukcje i wskazówki dotyczące ich obowiązków i zakresu odpowiedzialności, a w szczególności zrozumienia roli odgrywanej przez nich w ramach całościowego bezpieczeństwa systemu. Zaleca się również, by te organy, które udzielają uprawnień warsztatom i instalatorom, udostępniały za pośrednictwem Komisji wszystkim pozostałym państwom członkowskim dokładne i okresowo aktualizowane informacje na temat oznaczeń plomb, a także szczegółowe dane dotyczące każdego warsztatu działającego na ich terytorium oraz jego statusu.

A. Podstawa prawna

- 4.1. Zasadniczo pojazdy są kierowane do warsztatu celem inspekcji, jeżeli:
 - a) wymagana jest kontrola tachografu zgodnie z przepisami załączników do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85;
 - b) pojazd przechodzi roczne badanie techniczne zgodnie z przepisami załącznika II do dyrektywy 96/96/WE;
 - c) funkcjonariusze służb kontrolnych kierują pojazd do warsztatu w celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej kontroli urządzenia rejestrującego;
 - d) urządzenie rejestrujące wymaga naprawy lub wymiany.
- 4.2. Warsztatom i instalatorom można by nakazać dokonywanie we wszystkich tych sytuacjach wzrokowej i fizycznej kontroli plomb urządzenia, a także obecności tabliczki znamionowej producenta i tabliczki pomiarowej.
- 4.3. Właściwe organy państw członkowskich mogłyby okresowo przypominać warsztatom, że za każdym razem, kiedy dokonują one kontroli systemu tachografu oraz ponownego nałożenia plomb i przytwierdzenia tabliczki pomiarowej, stanowi to faktyczne potwierdzenie, że system jest zabezpieczony, działa prawidłowo, dokonuje poprawnych zapisów i nie są do niego przyłączone żadne urządzenia służące do manipulacji.
- 4.4. Warsztatom można by przypominać, że mogą dopuścić się poważnego naruszenia, jeżeli świadomie dokonują ponownego nałożenia plomb na system tachografu bez uprzedniego demontażu wszelkich urządzeń służących do manipulacji, które zdarzyło im się odkryć, lub bez zażądania usunięcia takich urządzeń. Jeżeli zostanie następnie stwierdzona obecność urządzenia służącego do manipulacji, niezależnie od tego, czy zostało ono użyte, oraz fakt ponownego nałożenia plomb na system i przytwierdzenia tabliczki pomiarowej przez warsztat, wówczas warsztat ten i poszczególni instalatorzy mogą zostać uznani za odpowiedzialnych za poważne naruszenie.
- 4.5. Uwzględniając istotną rolę warsztatów i instalatorów w zapewnieniu bezpieczeństwa systemu, zaleca się, by właściwe organy państw członkowskich przewidziały odpowiednie sankcje, obejmujące również – jeżeli warsztaty nie są już godne zaufania – utratę przez nie uprawnień do wykonywania czynności związanych z tachografami.
- 4.6. Państwa członkowskie mogłyby też przypominać warsztatom, że mają one prawo do odmowy wykonania wszelkich inspekcji lub kalibracji w pojazdach, co do których podejrzewają lub mają pewność, że zainstalowano w nich urządzenia służące do manipulacji. Właściwe organy mogłyby udzielać warsztatom wsparcia w sytuacji, kiedy przed kontynuowaniem inspekcji domagają się one usunięcia urządzenia służącego do manipulacji. Dopóki urządzenie służące do manipulacji nie zostanie usunięte, warsztat może zawsze odmówić ponownego nałożenia plomb na połączenia interfejsów lub przytwierdzenia plakietki pomiarowej.
- 4.7. Państwa członkowskie, które uznają to za wskazane, mogą zobowiązać uprawnione warsztaty do informowania o wystąpieniu sytuacji opisanych w punktach 4.4-4.6.
- 4.8. Natomiast państwa członkowskie, które nie uważają podejmowania takich działań przez warsztaty za właściwe, mogłyby nałożyć na warsztaty obowiązek przechowywania odpowiednich raportów przez określony okres i udostępniania ich na wniosek właściwych organów. Okres ten mógłby wynosić co najmniej 24 miesiące, co odpowiadałoby minimalnemu okresowi, który musi upłynąć między inspekcjami urządzeń rejestrujących.
- 4.9. Warsztatom można by ponadto przypominać, że zwykle usunięcie z pojazdu urządzenia służącego do manipulacji niekoniecznie zwalnia przedsiębiorcę lub kierowcę od odpowiedzialności za wszelkie naruszenia, gdyż jest bardzo prawdopodobne, że dotychczas zarejestrowane dane, przechowywane w jednostce pojazdowej i na kartach poszczególnych kierowców, zostały zmanipulowane. Nie zgłaszając takich sytuacji, warsztaty mogłyby zostać uznane za współodpowiedzialne za ewentualne wykroczenia i przestępstwa popełniane przez przedsiębiorców i kierowców i mogłyby podlegać takim samym sankcjom.
- 4.10. Warsztaty i instalatorzy mogłyby jednak zgłaszać przypadki użycia lub obecności urządzeń służących do manipulacji właściwym organom, które z kolei mogłyby np. przewidzieć systemy nagród lub zachęt, składające warsztaty do przekazywania informacji przyczyniających się do wykrycia urządzeń służących do manipulacji i wszelkich innych ingerencji w system tachografu oraz pozwalających im zapobiec.
- 4.11. Poniższe wytyczne i zalecenia nie mają wyczerpującego charakteru, a ich zastosowanie może w określonych okolicznościach nie przynieść pożądanego rezultatu, np. gdy przewodu referencyjnego (pkt 1.23) nie można podłączyć do czujnika ruchu. W takich przypadkach państwa członkowskie mogłyby opracować alternatywne metody o takiej samej skuteczności. Tego rodzaju środki alternatywne mogłyby być upowszechniane na szeroką skalę wśród organów kontrolnych.

4.12. Ponieważ niniejsze wytyczne dotyczą obu typów tachografów w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 i załączników do niego, państwa członkowskie mogą już dysponować metodami, procedurami i wytycznymi ustalonymi w odniesieniu do kontroli tachografów analogowych i wykrywania urządzeń służących do manipulacji. Dlatego też wytyczne zawarte w niniejszym zaleceniu Komisji nie powinny być traktowane jako zastępujące istniejące już środki lub jako odstępstwo od tych środków, lecz jako ich wsparcie, w szczególności w odniesieniu do tachografu cyfrowego, w przypadku którego metodyka może być wprawdzie inna, ale cel pozostaje ten sam. Zaleca się, by tam, gdzie stosowane są już środki w odniesieniu do kontroli tachografów analogowych, zostały one rozszerzone – w stosownych przypadkach – na tachografy cyfrowe. Dotyczy to przykładowo płatności na rzecz warsztatów z tytułu wykonania określonych czynności wskazanych przez funkcjonariuszy służb kontrolnych, którzy skierowali pojazd do uprawnionego warsztatu.

B. Brakujące lub zniszczone plomby

- 4.13. Warsztaty mogą zawsze sprawdzić, czy plomby są nałożone i czy nie są one zniszczone lub uszkodzone.
- 4.14. W żadnym wypadku nie można ponownie nałożyć plomb ani przytwierdzić plakietki pomiarowej, jeżeli system nie został przywrócony do stanu, w którym spełnia on wymogi rozporządzenia.
- 4.15. Warsztaty mogłyby odnotować brak plomb w sprawozdaniu z inspekcji lub w rejestrze inspekcji oraz przeprowadzić dalsze kontrole (takie jak kontrola przewodu referencyjnego) i inspekcje, tak by zapewnić, że w pojeździe nie ma żadnego urządzenia służącego do manipulacji.
- 4.16. Jeżeli zgodnie z pkt 4 rozdziału V załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 oraz wymogiem 252 załącznika IB do tegoż rozporządzenia plomby zostały usunięte w nagłym wypadku lub celem zainstalowania lub naprawy ogranicznika prędkości, wówczas każdy przypadek zniszczenia takiej plomby wymaga sporządzenia pisemnego oświadczenia podającego powody takiego działania, które powinno być przekazane właściwemu organowi.
- 4.17. W innych przypadkach warsztat mógłby przeprowadzić pełną kontrolę przy zastosowaniu poniższych zalecanych metod i szczegółowo poinformować właściwy organ o wykonanych czynnościach i swoich obserwacjach.

C. Analiza zapisów danych

- 4.18. Szczególnie w przypadku tachografu cyfrowego dane, które – jeśli to możliwe, wraz z podpisem cyfrowym – mogłyby zostać wyczytane w warsztacie i włączone do sprawozdania z kontroli, powinny spełniać wymogi określone w sekcji 4.4 (Ogólny cel zabezpieczenia czujnika ruchu) i sekcji 4.4 (Ogólny cel zabezpieczenia przyrządu rejestrującego) dodatku 10 do załącznika IB do rozporządzenia (EWG) nr 3821/85. Dodatek 1 zawiera pełny wykaz danych w sprawozdaniu z kontroli.
- 4.19. Warsztat mógłby również wczytać z jednostki pojazdowej i przeanalizować plik *Events & Faults*. Zapisane w tym pliku zdarzenia i usterki obejmują między innymi (zob. także pełny wykaz w dodatku 2):
- próbę naruszenia zabezpieczeń;
 - błąd uwierzytelnienia czujnika ruchu;
 - nieupoważnioną zmianę czujnika ruchu;
 - nieupoważnione otwarcie obudowy;
 - zdarzenie przerwy zasilania;
 - usterkę czujnika.
- 4.20. Po demontażu urządzenia służącego do manipulacji wykrycie jego użycia staje się trudne, jednak kontrola pliku *Events & Faults* mogłaby wskazać na przerwy w zasilaniu, których nie można wyjaśnić. Ponadto szczegółowa analiza zapisu prędkości mogłaby wskazać na nietypowe wartości sygnału prędkości. Nierealistyczne przyspieszenia lub wyhamowania mogłyby być skutkiem włączenia lub wyłączenia urządzenia służącego do manipulacji.
- 4.21. W każdym przypadku warsztaty mogłyby wydrukować wczytany plik i włączyć wydruki do sprawozdania z inspekcji lub rejestru inspekcji (zob. rozdział 4) oraz, w stosownych przypadkach, odwołać się do wszelkich danych wczytanych przy użyciu karty warsztatowej.

- 4.22. Jeżeli dane z jednostki pojazdowej nie mogą zostać wczytane przy użyciu karty warsztatowej, jednostkę pojazdową można uznać za uszkodzoną. W takich przypadkach warsztaty mogłyby podjąć próbę naprawy urządzenia. Jeśli po próbie naprawy nadal niemożliwe jest wczytanie danych, należy sporządzić zaświadczenie o niemożności wczytania danych, którego kopię należy dołączyć do sprawozdania z badania.
- 4.23. Zaleca się, by kierowcy posiadali przy sobie zaświadczenie o niemożności wczytania danych wydane im przez warsztat, na wypadek późniejszych kontroli pojazdu z nieprawidłowo działającym tachografem cyfrowym. Zalecane jest również, by w przypadku zmiany kierowcy zaświadczenia takie pozostawały w pojeździe do czasu, kiedy przedsiębiorstwo transportowe może przejąć zaświadczenie w ramach swoich ogólnych obowiązków dokumentacyjnych i dokonać naprawy urządzenia.

D. Kontrola parowania między czujnikiem ruchu a jednostką pojazdową

- 4.24. W przypadku stwierdzenia, że od czasu poprzedniej inspekcji pojawiły się jakiegokolwiek z danych opisanych w poprzedniej sekcji, warsztat mógłby porównać dane identyfikacyjne czujnika ruchu podłączonego do skrzyni biegów z danymi sparowanego czujnika ruchu zarejestrowanego w jednostce pojazdowej.
- 4.25. Zastosowanie przewodu referencyjnego stanowi skuteczny sposób zbadania, czy określone rodzaje urządzeń służących do manipulacji zostały zainstalowane w pojeździe. Jeden koniec przewodu referencyjnego zostaje połączony z tyłem jednostki pojazdowej, zaś drugi koniec z czujnikiem ruchu. Jeżeli czujnik ruchu w skrzyni biegów nie został sparowany z jednostką pojazdową, wywoła to zdarzenie „błąd danych ruchu” lub usterkę czujnika. Komunikat taki wskazuje na obecność urządzenia służącego do manipulacji. Jeżeli wywołane zostanie takie zdarzenie, pojazd mógłby zostać skontrolowany pod kątem obecności ukrytych urządzeń.
- 4.26. Alternatywnie, w trakcie kontroli czujnik ruchu mógłby zostać odłączony i usunięty. Jeżeli nie było ingerencji w system tachografu cyfrowego, pojawi się komunikat o błędzie (brak czujnika ruchu). Jeżeli nie pojawi się taki komunikat, będzie to wskazywało na obecność innego, ukrytego czujnika ruchu lub innego elektronicznego urządzenia służącego do manipulacji.
- 4.27. Należy zauważyć, że przed zastosowaniem metody przewodu referencyjnego technicy w warsztacie (lub funkcjonariusze służb kontrolnych) muszą wprowadzić swoją kartę warsztatową (lub kartę kontrolną) celem dostarczenia wyjaśnienia dla wywołania zdarzenia „przerwa w zasilaniu” i jego zapisania w pliku *Events & Faults* jednostki pojazdowej. Nieuczynienie tego może w trakcie późniejszej inspekcji prowadzić do błędnego wskazania, że kierowca lub przedsiębiorca próbował ingerencji w zabezpieczenie czujnika ruchu.
- 4.28. Alternatywnie, choć nie zawsze jest to możliwe, można by porównać oznaczenia na czujniku ruchu w skrzyni biegów z danymi identyfikacyjnymi sparowanego czujnika ruchu zarejestrowanego w jednostce pojazdowej. Warsztaty mogłyby zatem dokonać następujących czynności:
- porównania informacji zapisanych na tabliczce pomiarowej z informacjami zawartymi w zapisach jednostki pojazdowej. W przypadku stwierdzenia niezgodności mogłyby zostać poinformowane organy kontrolne państw członkowskich, a zdarzenie mogłoby zostać zapisane w sprawozdaniu z inspekcji i w rejestrze inspekcji;
 - porównania numeru identyfikacyjnego czujnika ruchu nadrukowanego na jego obudowie z informacjami zawartymi w zapisach jednostki pojazdowej. W razie potrzeby, w celu kontroli elektronicznej identyfikacji czujnika ruchu, można posłużyć się elektronicznym instrumentem kontrolnym. W przypadku niezgodności między numerami identyfikacyjnymi można założyć, że zainstalowano urządzenie służące do manipulacji. Organ kontrolne państw członkowskich mogłyby zostać poinformowane, a zdarzenie mogłoby zostać zapisane w sprawozdaniu z inspekcji i w rejestrze inspekcji.

E. Procedury szczególne w wyniku kontroli drogowej

- 4.29. Jeżeli funkcjonariusze służb kontrolnych zdecydowali się na skierowanie podejrzanego pojazdu do warsztatu, mogłyby w pierwszej kolejności nakazać warsztatom i instalatorom wczytanie wszystkich plików z jednostki pojazdowej. Należą do nich pliki *Overview*, *Detailed Speed*, *Technical Data* oraz *Events & Faults*. Plikom tym muszą towarzyszyć odpowiednie podpisy cyfrowe.
- 4.30. Pełna kontrola mogłaby zostać przeprowadzona zarówno na podstawie zapisanych danych, jak również przy użyciu środków technicznych (przewód referencyjny, kontrola plomb itp.).
- 4.31. W przypadku stwierdzenia poważnych niezgodności, ale przy jednoczesnym braku wykrycia urządzenia służącego do manipulacji, można by wyciągnąć wniosek, że urządzenie takie było używane, a następnie zostało usunięte. W takim przypadku funkcjonariusze służb kontrolnych powinni poinformować organ koordynujący działania kontrolne, zgodnie z art. 2 dyrektywy 2006/22/WE, i/lub organ łącznikowy, zgodnie z art. 7 tej samej dyrektywy, jeżeli pojazd jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim. Może to prowadzić do podjęcia działań wyjaśniających w odniesieniu do innych pojazdów należących do danego przedsiębiorstwa.

Rozdział 5: Sprawozdania warsztatów oraz audyt warsztatów

- 5.1. Warsztaty mogłyby sporządzać sprawozdania z inspekcji każdego pojazdu, którego urządzenie rejestrujące muszą być kontrolowane, zarówno wówczas, gdy stanowi to element inspekcji okresowej, jak i na żądanie właściwego organu krajowego. Mogłyby one również ujmować w rejestrze wszystkie sprawozdania z inspekcji.
- 5.2. Warsztaty mogłyby przechowywać sprawozdania z inspekcji przez okres co najmniej dwóch lat od chwili ich sporządzenia oraz, na każde żądanie właściwych organów krajowych, udostępniać zapisy dotyczące wszystkich inspekcji i kalibracji za ten sam okres.
- 5.3. Dokonane przez uprawnione warsztaty ustalenia (zniszczone, uszkodzone lub brakujące plomby; brak tabliczek; brak pełnych danych lub niezgodność danych zapisanych w jednostce pojazdowej z danymi czujnika ruchu; wykrycie urządzeń służących do manipulacji; kopie wydruków dotyczących pliku *Events & Faults* oraz wszelkich innych odpowiednich wydruków) mogłyby na przykład stanowić część okresowej sprawozdawczości i właściwe organy państw członkowskich zachęca się do zagwarantowania, że tak jest w rzeczywistości.
- 5.4. Nieprzekazanie przez warsztaty prawidłowo sporządzonych sprawozdań z inspekcji państwa członkowskie mogłyby traktować jako naruszenie przepisów, które może prowadzić do cofnięcia przyznanych warsztatowi uprawnień.
- 5.5. Co najmniej raz na dwa lata państwa członkowskie mogłyby przeprowadzać audyty sporządzanych przez warsztaty sprawozdań z inspekcji oraz rejestrów inspekcji. Takie audyty mogłyby obejmować wrywkową kontrolę sprawozdań z inspekcji i kalibracji tachografów cyfrowych. Można by również kontrolować karty warsztatowe, a także okresowo wczytywać zapisane na nich dane, tak by uniknąć ich utraty lub zastąpienia nowymi danymi.

PODSUMOWANIE**ZAPOBIEGANIE INGERENCJOM W SYSTEM TACHOGRAFU CYFROWEGO INSPEKCJE W WARSZTATACH**

Zatwierdzając oraz regularnie kontrolując warsztaty, państwa członkowskie powinny upewnić się, że ich personel jest właściwie przeszkolony i ma dostęp do niezbędnego wyposażenia umożliwiającego wczytanie danych i przeprowadzenie określonych badań.

Właściwe organy mogłyby nakazać warsztatom, by w przypadku wykrycia urządzenia służącego do manipulacji nie dokonywały ponownego nałożenia plomb na tachograf cyfrowy dopóki urządzenie takie nie zostanie usunięte, a tachograf poddany ponownej, pełnej kalibracji, tak aby działał prawidłowo. Właściwe organy mogłyby także nakazać warsztatom usunięcie tabliczki pomiarowej.

Inspekcje przeprowadzane przez warsztaty mogłyby obejmować:

- fizyczne kontrole plomb, tabliczki pomiarowej i tabliczki znamionowej producenta;
- analizę wczytanych plików danych, w szczególności pliku *Events & Faults*;
- tam gdzie to stosowne, badanie przy użyciu przewodu referencyjnego.

Warsztaty mogłyby odnotowywać brak plomb lub uszkodzone plomby w sprawozdaniu z inspekcji oraz załączać do tego sprawozdania wydruki wczytanych plików. Sprawozdania z inspekcji mogłyby być udostępniane organom krajowym przez okres dwóch lat.

Okresowe kontrole warsztatów dokonywane przez państwa członkowskie mogłyby obejmować audyt procedur inspekcji, w tym wrywkową kontrolę sprawozdań z inspekcji.

Państwa członkowskie mogłyby zapewnić informowanie właściwych organów przez warsztaty o każdym przypadku wykrycia urządzenia służącego do manipulacji lub stwierdzenia poważnych niezgodności pozwalających przypuszczać, że urządzenie takie zostało użyte, a następnie zdemontowane.

Jeżeli pojazd jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim, wówczas państwa członkowskie mogłyby informować organ łącznikowy celem podjęcia działań wyjaśniających w odniesieniu do innych pojazdów należących do danego przedsiębiorstwa.

Rozdział 6: Przepisy końcowe

- 6.1. Wykrywanie przypadków użycia urządzeń służących do manipulacji systemu tachografu oraz zapobieganie ich użyciu stanowi ciągły proces, który wymaga stałego zaangażowania. Wraz z postępem technicznym rośnie liczba możliwości ingerencji w system, a tym samym ewentualnych zagrożeń. W związku z tym istotna rola przypada wszystkim podmiotom zaangażowanym w zapewnienie bezpieczeństwa systemu tachografu, w tym funkcjonariuszom służb kontrolnych, uprawnionym warsztatom i instalatorom oraz przestrzegającym przepisów przedsiębiorcom i kierowcom.
 - 6.2. Na szczeblu krajowym należy zachęcać państwa członkowskie do pozyskiwania jak największej ilości informacji oraz do opracowywania własnych strategii przeciwdziałania zagrożeniom, a także udzielać im wyraźnego wsparcia w upowszechnianiu zgromadzonych informacji. Komisja powinna być informowana o nowych lub odmiennych zagrożeniach dla systemu tachografu oraz próbach jego manipulacji.
 - 6.3. Na szczeblu wspólnotowym Komisja będzie nadal obserwowała rozwój sytuacji oraz stosowanie przepisów, a także starała się zapewnić wsparcie i współpracę wszystkim państw członkowskich i przedstawicieli sektora.
-

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.